

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

INTEGRAAL VERSLAG

COMPTE RENDU INTÉGRAL

MET HET BEKNOPT VERSLAG

AVEC LE COMPTE RENDU ANALYTIQUE

PLENUMVERGADERING

SÉANCE PLÉNIÈRE

donderdag

jeudi

28-06-2001

28-06-2001

07:00 uur

07:00 heures

AGALEV-ECOLO	<i>Anders gaan leven / Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales</i>
CVP	<i>Christelijke Volkspartij</i>
FN	<i>Front National</i>
PRL FDF MCC	<i>Parti Réformateur libéral – Front démocratique francophone-Mouvement des Citoyens pour le Changement</i>
PS	<i>Parti socialiste</i>
PSC	<i>Parti social-chrétien</i>
SP	<i>Socialistische Partij</i>
VLAAMS BLOK	<i>Vlaams Blok</i>
VLD	<i>Vlaamse Liberalen en Democraten</i>
VU&ID	<i>Volksunie&ID21</i>

<i>Afkortingen bij de nummering van de publicaties :</i>		<i>Abréviations dans la numérotation des publications :</i>	
DOC 50 0000/000	<i>Parlementair document van de 50e zittingsperiode + nummer en volgnummer</i>	DOC 50 0000/000	<i>Document parlementaire de la 50e législature, suivi du n° et du n° consécutif</i>
QRVA	<i>Schriftelijke Vragen en Antwoorden</i>	QRVA	<i>Questions et Réponses écrites</i>
CRIV	<i>Integraal Verslag (op wit papier, bevat de bijlagen en het beknopt verslag, met kruisverwijzingen tussen Integraal en Beknopt Verslag)</i>	CRIV	<i>Compte Rendu Intégral (sur papier blanc, avec annexes et CRA, avec renvois entre le CRI et le CRA)</i>
CRIV	<i>Voorlopige versie van het Integraal Verslag (op groen papier)</i>	CRIV	<i>Version Provisoire du Compte Rendu Intégral (sur papier vert)</i>
CRABV	<i>Beknopt Verslag (op blauw papier)</i>	CRABV	<i>Compte Rendu Analytique (sur papier bleu)</i>
PLEN	<i>Plenum (witte kaft)</i>	PLEN	<i>Séance plénière (couverture blanche)</i>
COM	<i>Commissievergadering (beige kaft)</i>	COM	<i>Réunion de commission (couverture beige)</i>

<i>Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers</i>	<i>Publications officielles éditées par la Chambre des représentants</i>
<i>Bestellingen :</i>	<i>Commandes :</i>
<i>Natieplein 2</i>	<i>Place de la Nation 2</i>
<i>1008 Brussel</i>	<i>1008 Bruxelles</i>
<i>Tel. : 02/ 549 81 60</i>	<i>Tél. : 02/ 549 81 60</i>
<i>Fax : 02/549 82 74</i>	<i>Fax : 02/549 82 74</i>
<i>www.deKamer.be</i>	<i>www.laChambre.be</i>
<i>e-mail : alg.zaken@deKamer.be</i>	<i>e-mail : aff.generales@laChambre.be</i>

INHOUD

SOMMAIRE

<i>Bespreking van de artikelen</i>	1	<i>Discussion des articles</i>	1
<i>Sprekers:</i> Gerolf Annemans , voorzitter van de VLAAMS BLOK-fractie, Francis Van den Eynde , Bart Laeremans , Servais Verherstraeten , Koen Bultinck , Hagen Goyvaerts , Yves Leterme , voorzitter van de CVP-fractie, Guy D'haeseleer , Johan Vande Lanotte , vice-eerste minister en minister van Begroting, Maatschappelijke Integratie en Sociale Economie		<i>Orateurs:</i> Gerolf Annemans , président du groupe VLAAMS BLOK, Francis Van den Eynde , Bart Laeremans , Servais Verherstraeten , Koen Bultinck , Hagen Goyvaerts , Yves Leterme , président du groupe CVP, Guy D'haeseleer , Johan Vande Lanotte , vice-premier ministre et ministre du Budget, de l'Intégration sociale et de l'Économie sociale	
<i>Regeling van de werkzaamheden</i>	21	<i>Ordre des travaux</i>	21
<i>Sprekers:</i> Francis Van den Eynde , Frieda Brepoels , voorzitter van de VU&ID-fractie, Bert Schoofs		<i>Orateurs:</i> Francis Van den Eynde , Frieda Brepoels , présidente du groupe VU&ID, Bert Schoofs	
<i>Bespreking van de artikelen (voortzetting)</i>	22	<i>Discussion des articles (continuation)</i>	22
<i>Sprekers:</i> Servais Verherstraeten , Francis Van den Eynde , Koen Bultinck , Hagen Goyvaerts , Guy D'haeseleer , Alexandra Colen		<i>Orateurs:</i> Servais Verherstraeten , Francis Van den Eynde , Koen Bultinck , Hagen Goyvaerts , Guy D'haeseleer , Alexandra Colen	
<i>Regeling van de werkzaamheden</i>	26	<i>Ordre des travaux</i>	26
<i>Sprekers:</i> Yves Leterme , voorzitter van de CVP-fractie, Frieda Brepoels , voorzitter van de VU&ID-fractie, Bert Schoofs		<i>Orateurs:</i> Yves Leterme , président du groupe CVP, Frieda Brepoels , présidente du groupe VU&ID, Bert Schoofs	
<i>Bespreking van de artikelen (voortzetting)</i>	27	<i>Discussion des articles (continuation)</i>	27
<i>Sprekers:</i> Alexandra Colen , Bert Schoofs , Yves Leterme , voorzitter van de CVP-fractie, Bart Laeremans , Koen Bultinck , Francis Van den Eynde , Johan Vande Lanotte , vice-eerste minister en minister van Begroting, Maatschappelijke Integratie en Sociale Economie, Hagen Goyvaerts		<i>Orateurs:</i> Alexandra Colen , Bert Schoofs , Yves Leterme , président du groupe CVP, Bart Laeremans , Koen Bultinck , Francis Van den Eynde , Johan Vande Lanotte , vice-premier ministre et ministre du Budget, de l'Intégration sociale et de l'Économie sociale, Hagen Goyvaerts	
<i>Regeling van de werkzaamheden</i>	47	<i>Ordre des travaux</i>	47

PLENUMVERGADERING

van

WOENSDAG 27 JUNI 2001

20:15 uur

SÉANCE PLÉNIÈRE

du

MERCREDI 27 JUIN 2001

20:15 heures

01 (Suite de la brochure PLEN 140)
01 (Vervolg van de brochure PLEN 140)

De vergadering wordt hervat donderdagmorgen om 7.00 uur. Voorzitter: de heer Herman De Croo. La séance est reprise le jeudi matin à 7.00 heures sous la présidence de M. Herman De Croo.

De vergadering is hervat.
 La séance est reprise.

Bespreking van de artikelen
Discussion des articles

Wij vatten de bespreking van de artikelen aan. De door de commissie aangenomen tekst geldt als basis voor de bespreking. (Rgt 66,4) **(1280/1 en 3 – verslag met door de commissie aangebrachte errata)**
 Nous passons à la discussion des articles. Le texte adopté par la commission sert de base à la discussion. (Rgt 66,4) **(1280/1 et 3 – rapport avec errata apportés par la commission)**

Het ontwerp van bijzondere wet telt 41 artikelen.
 Le projet de loi spéciale compte 41 articles.

Ingediend amendement:
Amendement déposé:

Opschrift/intitulé
 - 87: Gerolf Annemans c.s. **(1280/2)**

De stemming over het amendement en het opschrift wordt aangehouden.
Le vote sur l'amendement et l'intitulé est réservé.

Ingediende amendementen:
Amendements déposés:

Art. 1

- 142: Gerolf Annemans c.s. **(1280/2)**
 - 85: Gerolf Annemans c.s. **(1280/2)**
 - 86: Gerolf Annemans c.s. **(1280/2)**

01.01 Gerolf Annemans (VLAAMS BLOK):
 Mijnheer de voorzitter, ik neem het woord in het kader van de bespreking van artikel 1.

Zoals de meeste artikelen in dergelijk "gezwalm", handelt artikel 1 over de correspondentie tussen Kamer en Senaat.

In ons wetgevend orgaan is het een evidentie dat wij ons in artikel 1 telkens uitspreken over de correspondentie tussen Kamer en Senaat, een correspondentie die door deze meerderheid ook in acht wordt genomen.

Er werd officieel medegedeeld dat de Senaat niet zal stemmen over het financieringsontwerp alvorens het bevoegdheidsontwerp werd besproken in de Kamer. De eerste keer dat wij zulks vernamen was dat een belangrijk nieuw feit.

Enkele weken geleden sprak ik hierover met de heer Coveliers, maar hij scheen er niets over te weten. Toen verkeerden wij evenwel nog in de situatie dat de volledige Volksunie werd geacht het financieringsontwerp goed te keuren. Welnu, ik vroeg aan de heer Coveliers of hij ervoor zou zorgen, indien de brave Volksunie zoals gevraagd het financieringsontwerp zou goedkeuren, zij ook de garantie heeft dat het bevoegdheidsontwerp in de Kamer zal worden goedgekeurd.

De vraag was dus wat er zou gebeuren mocht het financieringsontwerp zowel in de Kamer als in de Senaat worden goedgekeurd, terwijl het ontwerp inzake de bevoegdheden, om welke reden dan ook, eventueel omwille van een splitsing in de VU, niet zou worden goedgekeurd in de Kamer. De heer Coveliers wist niet precies wat hij hierop

moest antwoorden en uiteindelijk gaf ik hem het antwoord op de vraag, met name ervoor te zorgen dat op die fameuze donderdagmiddag de Senaat niet tot stemming kan overgaan alvorens er in de Kamer wordt gestemd.

Dat was de suggestie die ik formuleerde en die enkele dagen geleden opdook in de lokale pers rond de Wetstraat, precies omdat werd vastgesteld – het werd trouwens met zoveel woorden gezegd – dat er een belangrijke kloof was ontstaan. Er werd aldus een correspondentie afgesproken tussen Kamer en Senaat.

Van deze vaststelling wens ik ten opzichte van de werkzaamheden van het Parlement gebruik te maken om te verklaren waarom het Parlement, zoals wordt beweerd, door het Vlaams Blok werd gegijzeld. Er wordt zelfs volledig ten onrechte misbruik gemaakt van de intenties of de gevoelens van personeelsleden die zouden gegijzeld zijn. Daardoor tracht men voor de nieuwsgaring van deze nieuwe dag een toon aan te zetten alsof het Vlaams Blok als het ware een staatsgreep zou hebben gepleegd. Bovendien hoopt men dat de publieke opinie die toon zal aanvaarden.

Mag ik er evenwel op wijzen dat indien het Vlaams Blok, binnen de bepalingen van het Reglement van de Kamer - en dus bij uitstek op een democratische manier vermits het een wetgevende vergadering is – en met in achtnaam van de spelregels van de democratie, waarvan wij geen haarfijn afwijken - alle middelen aanwendt om naar buiten een alarmkreet te slaken om erop te wijzen dat hier iets zeer speciaal aan de gang is, dan heeft het Vlaams Blok zulks vooraf overwogen.

Wat hier gaande is, is niet normaal.

Men heeft de werkzaamheden van deze Kamer geforceerd. Men heeft dat vorige week gedaan door te accelereren in de commissie. Deze week heeft men dat opnieuw gedaan. De agenda werd niet bepaald door deze Kamer, niet door het Parlement, niet door de nood die de kamerleden hebben om die zaak te bespreken en niet door de oppositie met haar inzicht over hoe de besprekingen moesten verlopen. Neen, de agenda werd bepaald door twee omstandigheden die met de gang van zaken in dit Parlement niets te maken hebben: enerzijds de reis van de eerste minister naar Congo en anderzijds het moment waarop de eerste minister de glorie van zijn Europees voorzitterschap op zich zou nemen.

Die twee deadlines hebben bepaald waarom en op welke wijze het Parlement over dit bevoegdheidsontwerp mocht spreken. Ik daag eenieder uit om er de verslagen op na te lezen. Zeker in hoofde van de heer Coveliers zal dit noodzakelijk zijn, want meer dan de helft van de nacht is hij hier niet aanwezig geweest. Ik daag iedereen uit om in de uiteenzettingen van het Vlaams Blok aan te tonen dat wij niet gesproken hebben over dit ontwerp en over de achtergrond van de staatshervorming. Het bevalt niet iedereen wanneer wij het hebben over de staatshervorming en over een nieuw era voor de Belgische Staat. Men wil de waarheid dikwijls niet horen. Soms hebben wij het over een onafhankelijk Vlaanderen, over de gevolgen van de slechte staatshervormingen van het Belgisch systeem en de wijze waarop dat Belgisch systeem zichzelf uit evenwicht brengt. De visie die velen van ons hebben op het separatisme, de vergelijkingen die moeten gemaakt worden met de wijze waarop deze Staat zelf ontstaan is en het separatisme dat hij zelf heeft gesticht zijn misschien onderwerpen die men niet interessant vindt of die men niet graag hoort. Hoe dan ook, wij hebben gesproken over zaken die niet verdacht kunnen worden van welke filibustering dan ook. Ik denk niet dat er ooit een fractie in deze Kamer in staat is geweest om in een plenaire vergadering zo nauw verbonden met het onderwerp van de staatshervorming de uiteenzettingen te doen waarvan de kamerleden vonden dat ze moesten gebeuren. Als het gaat over filibusteren, dan wijzen wij die beschuldiging van de hand. Wij hebben niet willen filibusteren, wij hebben niet willen “daemsen”, wij hebben gewoon onze job gedaan.

Hier gebeurt iets heel speciaal en dat hebben wij willen aantonen. Tot spijt van wie het benijdt, wij hebben dit weliswaar met energie gedaan, maar niet met enige kwade bedoeling.

Mijnheer de voorzitter, er gebeurt hier iets zeer speciaal. De heer Leterme heeft gelijk als hij stelt dat de staatshervorming niet vooruit komt. Wij hebben in het verleden veel engagementen en pacts bestreden omdat zij inhoudelijk niet correct waren, omdat zij voor Vlaanderen nadelig waren. De vorige staatshervormingen waren wat het formele aspect betreft, overeenkomsten en engagementen van partners die ervan overtuigd waren dat daardoor een betere staat tot stand zou komen. Het waren in ieder geval pacts die gesloten waren en die door het Parlement besproken werden. Wat wij nu gezien hebben is toch wel heel historisch en heel uniek. Het zogenaamde formele engagement werd in twee wetsontwerpen gegoten, werd door de Raad van

State bekeken en werd, wat betreft interne coherenties en intern evenwicht, hier als het Lambermont-pact voorgesteld. Die staatshervorming is de laatste weken steeds meer aangedikt. Het is precies een kathedraal van Gaudi waar torentjes, kleine torentjes en vleugeltjes aan werden toegevoegd, zodanig dat niemand nog een overzicht heeft op de interne logica en het interne evenwicht van de staatshervorming. Het is begonnen met de "flutsamendementen", zoals minister Vande Lanotte ze noemde en die volgens hem geen Vlaamse toegevingen inhielden. Daarna kwam de ESA-kwestie. Tot daar aan toe.

Gisteren ontstond er onduidelijkheid over het fonds voor de ontwikkeling van het hoofdstedelijk imago van Brussel. De meerderheid heeft tijdens de vergadering zelf belangrijke wezenlijke amendementen ingediend en heeft geprobeerd de verdere bespreking te forceren. Minister Vande Lanotte heeft ook onmiddellijk toegegeven dat het over een belangrijke politieke tegemoetkoming aan de PSC gaat. Het is niet alleen een tegemoetkoming, maar ook een inhoudelijk politiek standpunt. Het is een politieke aanvulling op het evenwicht van de staatshervorming, die wordt gekoppeld aan de goedkeuring van de staatshervorming door de PSC. Daarbij komt nog de kwestie van de schoolgebouwen: een zeer onduidelijke en zeer eigenaardige zaak; zij heeft onder meer betrekking op de BTW. In het Vlaams Parlement moet er worden geïnterpelleerd, om een evidente zaak hier toch nog als een wijziging door te voeren. Voordien was men dit echter niet van plan, en het zou niet zijn gebeurd indien, al dan niet toevallig, in het Vlaams Parlement er niet over zou zijn geïnterpelleerd. Dit zijn vreemde kwesties die zich voordoen terwijl wij hier onze bespreking aanvangen.

Dames en heren, ik kom tot het geknoei met het Minderhedenverdrag. Wij spreken hier over democratie, maar ik daag iedereen uit mij te zeggen hoe wij het normaal kunnen vinden dat in een Parlement, dat zichzelf respecteert, wij tijdens deze bespreking uur na uur faxen en berichten ontvangen over de wijze waarop leden van de meerderheid met leden van de PSC - hier om het hoekje - vergaderen over inhoudelijke kwesties, die rechtstreeks in verband staan met het onderwerp van onze vergadering, met name de staatshervorming. Ik daag iedereen uit mij ondemocratisch te noemen omdat ik dit eigenaardig vind, omdat ik dit onaanvaardbaar vind voor een Parlement en omdat ik hierover vanuit het Parlement een signaal wil geven met alle kracht die het reglement toelaat. Ik daag

iedereen uit dit geknoei en gestrompel van vannacht coherent te vinden en daarna gewoon over te gaan tot de orde van de dag.

Mijnheer de voorzitter, u zult het mij vergeven dat ik even de puntjes op de i heb gezet. Ik heb uitgelegd dat er een verband bestaat tussen de wijze waarop hier en in de Senaat hierover zal worden gestemd. Dit is geen normale gang van zaken, dat is zo bij elke staatshervorming. Dit is niet alleen een incoherente toestand op inhoudelijk vlak, maar ook op formeel vlak: de manier waarop deze staatshervorming door het Parlement wordt gejaagd, is vooral – en voor zover ik kan nagaan, voor de eerste keer – een zeer onaanvaardbare, innoverende en schandalige toestand. Dit is wat wij deze nacht en tijdens de komende uren willen aanklagen.

01.02 Francis Van den Eynde (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, tijdens de algemene bespreking hebben de verschillende betogen van het Vlaams Blok duidelijk aangetoond dat men in Vlaanderen allesbehalve tevreden is met de staatshervorming die hier in elkaar geflanst wordt. Ik merk dit op ten behoeve van de VLD, een partij die tot voor kort nog Vlaamsgezind was.

Mijnheer de voorzitter, het geknoei en het opgelegd legalisme van de afgelopen jaren, wordt hier alleen maar voortgezet in het ontwerp dat u zo mooi een "ontwerp tot regeling van de bevoegdheden" noemde. Zo is er bijvoorbeeld de kunstmatige indeling in gewesten en gemeenschappen, die ervoor zorgt dat wij gezegend zijn met een plethora aan regeringen. In Vlaanderen benadert men deze indeling op een iets koelere manier dan in de rest van het land. Dat komt omdat wij meer in het noorden wonen. In Vlaanderen werden het Gewest en de Gemeenschap tenminste samengebracht. Toch blijven wij in dit land met tien miljoen inwoners vooralsnog gezegend met zeven regeringen, en dus met evenveel parlementen. In bepaalde gevallen gaat het over miniparlementen of om halve parlementen.

Ik heb nooit begrepen hoe sommige politici van de traditionele partijen dit systeem wilden exporteren naar andere landen. Daarom wil ik nu even de puntjes op de i's zetten. Hoe zijn we in zo'n ingewikkelde situatie terechtgekomen? Dat komt eerst en vooral doordat men, misschien tevergeefs, probeert Vlaanderen en Wallonië zo dicht mogelijk bij elkaar te houden. Elke stap in de tegenovergestelde richting wordt onmiddellijk tegengewerkt door krachten die ik reactionair zou noemen indien ik progressief was, maar dat ben ik

niet, dus ik laat dat epitheton aan anderen over. Het gaat in elk geval over mensen die de gezonde ontwikkeling van de gemeenschappen in dit land willen tegenwerken om allerlei obscure doeleinden. Zij houden België bij elkaar in 'werkplaatsen', in oorden waar wij zeer weinig zicht op hebben. Wij zijn van mening dat het tijd wordt dat er duidelijkheid wordt geschapen. Men moet een definitieve vastlegging van de grens tussen Vlaanderen en Wallonië nastreven. Die grens bestaat nu eenmaal. Die grens bestaat zelfs in de naam die de media gegeven hebben aan het wetsontwerp dat wij hier bespreken. In het Nederlands noemen zij dit het Lambermont-akkoord. In het Frans heet het merkwaardig genoeg Saint Polycarpe. Lady Thatcher zou eraan toegevoegd hebben: "Whoever that may be".

Alleen al aan die naam ziet men dat er een enorm verschil in cultuur bestaat. Dan heb ik het nog niet eens gehad over de Duitstalige Gemeenschap, die als een klein Belgisch Elzas-Lotharingen na de eerste wereldoorlog geannexeerd werd in bui van patriottische glorie. Wij slepen deze gemeenschap nog altijd mee, minder tot last van de Vlamingen dan tot de last van de mensen daar. Zij hebben minstens het recht op een eigen provincie. Collega Danny Pieters van de VU zei het gisteren al: het is niet geloofwaardig dat met deze mensen vanuit Namen in het Duits wordt gecorrespondeerd.

Mijnheer de voorzitter, om u aan te tonen dat ik mijn spreektijd respecteer, zal ik nu mijn laatste element toevoegen aan mijn betoog. Gisteren hebben drie collega's ons verteld hoe goed de Duitstaligen het hebben. Ze deden dat echter in het Frans. Wij Vlamingen zijn die methodes al lang gewoon. Jarenlang heeft men ons verteld "Il n'y a pas de problèmes avec les Flamands. Ils parlent tous le Français." Wij kennen dit refrein, maar wij geloven het niet meer.

01.03 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, het heeft te maken met het Duitse taalgebied. Wij willen, zoals we tijdens de algemene bespreking al duidelijk hebben beklemtoond, meer waarborgen voor de Duitstaligen, onder andere via de creatie van een Duitstalige provincie die ook een aantal gewestelijke bevoegdheden op zich neemt. U weet dat wij dat in een ander kader zien. We willen de gemeenschappen en de gewesten eigenlijk laten samenvallen en Brussel een apart rijksgebied laten worden waardoor het Duitstalige gebied zowel als gemeenschap, gewest of provincie kan worden beschouwd.

De **voorzitter**: Ik heb het debat gevolgd in de commissie die ik voorzat en ik weet wat er in staat. Het amendement wordt dus gehandhaafd.

De stemming over de amendementen en artikel 1 wordt aangehouden.

Le vote sur les amendements et l'article 1 est réservé.

Ingediend amendement:

Amendement déposé:

Art. 1bis (n)

- 1: Servais Verherstraeten (1280/2)

01.04 Servais Verherstraeten (CVP): Mijnheer de voorzitter, ik dank u voor uw voorzienigheid.

De **voorzitter**: Niet de heilige voorzienigheid. De gewone voorzienigheid.

01.05 Servais Verherstraeten (CVP): Mijnheer de voorzitter, dit amendement strekt ertoe een artikel 1bis toe te voegen. Wij hebben ons laten inspireren door de resolutie van het Vlaams Parlement van 3 maart 1999 dat aandringt op homogene bevoegdheidspakketten. De resolutie bepaalt, ik citeer: "De normerings-, uitvoerings- en financieringsbevoegdheden betreffende het volledige gezondheids- en gezinsbeleid moeten integraal naar de deelstaten worden overgeheveld, onder meer met inbegrip van de gezondheidszorgverzekering en de gezinsbijslagen. Daarbij moeten de inwoners van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest de vrije keuze bekomen om toe te treden tot het stelsel van de deelstaat Vlaanderen of van de Franse Gemeenschap dat telkens een regeling voor de inkomsten en de uitgaven bevat".

Collega's, wij stellen vast dat niets van deze resolutie terug te vinden is in het Lambermont-akkoord en dat er niet tegemoetgekomen wordt aan de vraag inzake deze bevoegdheidsoverheveling.

Ons amendement strekt ertoe het gezondheidsbeleid over te hevelen. Mocht het Vlaams Parlement door sommige leden als een verdachte instelling worden beschouwd, wens ik hen erop attent te maken dat in de vorige legislatuur de Senaatscommissie voor de Institutionele Hervormingen de komende staatshervorming heeft voorbereid en heeft gewezen op de problemen die zich inzake de bovenvermelde materies op het terrein stelden. De Senaat heeft gewezen op bevoegdheidsproblemen en op de problematiek

van de heterogeniteit, onder meer inzake gezondheidsbeleid, gezinsbeleid en kinderbijlagen. Er zijn onder meer problemen met de zorgverstrekking in en buiten de verpleeginrichtingen, met de coördinatie van de erkenning van de ziekenhuisdiensten, de palliatieve verzorging en de tenlasteneming van de verstrekkingen. Zowel de Franstalige als de Nederlandstalige Gemeenschap breken een lans voor een ruimere en betere bevoegdheidsverdeling.

Jammer genoeg missen wij met dit ontwerp de kans om in te gaan op de vraag van zowel de Vlaamse als de Franstalige Gemeenschap en ervoor te zorgen dat de beide gemeenschappen een eigen beleid zouden kunnen voeren om een stukje eenheid van beleid te kunnen creëren. Wij missen deze kans.

Ten slotte missen we eveneens de kans om de overheveling van de bevoegdheid inzake de regeling van de uitoefening van de geneeskunde, de verpleegkunde en de paramedische beroepen naar de gemeenschappen te realiseren.

De **voorzitter**: De stemming over het amendement wordt aangehouden.
Le vote sur l'amendement est réservé.

Ingediende amendementen:

Amendements déposés:

Art. 2

- 88: Gerolf Annemans c.s. (1280/2)
- 143 à/tot 544 sous/subamend. op/à amend. 88: Gerolf Annemans c.s. (1280/4)
- 89: Gerolf Annemans c.s. (1280/2)
- 545 à/tot 946 sous/subamend. op/à amend. 89: Gerolf Annemans c.s. (1280/4)
- 90: Gerolf Annemans c.s. (1280/2)
- 2: Servais Verherstraeten (1280/2)
- 91: Gerolf Annemans c.s. (1280/2)
- 3: Servais Verherstraeten (1280/2)
- 4: Servais Verherstraeten (1280/2)
- 5: Servais Verherstraeten (1280/2)

01.06 Koen Bultinck (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, artikel 2 van onderhavig ontwerp is inderdaad vrij belangrijk, omdat de regering hiermee de schijn wekt dat de landbouwbevoegdheid, die vooralsnog op federaal niveau wordt uitgeoefend, met uitvoering van het Hermes-akkoord, dat het prille begin van het Lambermont-bis-akkoord vormde, naar het gewestelijk niveau wordt overgeheveld.

Wij moeten vaststellen dat er weliswaar een

aantal wijzigingen worden aangebracht, maar dat er nog heel wat landbouwaspecten federale bevoegdheid blijven. Zo blijven de normering en de daarop toepasbare controle inzake de kwaliteit van de grondstoffen en de plantaardige producten met het oog op het verzekeren van de veiligheid van de voedselketen, punt 1 van artikel 2, federaal. Nog niet zolang geleden werd de wet goedgekeurd betreffende het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen, dat precies naar aanleiding van de dioxinecrisis werd opgericht en trouwens een cadeau was voor de groenen nadat de dioxinecrisis geresulteerd had in de huidige paars-groene regering die intussen al twee jaar aan het werk is. Met het Voedselagentschap wil de regering het probleem van voedselcrisisen, waarvan wij er nu al diverse hebben meegemaakt - te beginnen met de dioxinecrisis -, voorkomen. Daarom wordt dat aspect van de landbouwbevoegdheid uitzonderlijk niet overgeheveld. In dat verband heeft de Raad van State opgemerkt - ik sta dus niet zomaar wat uit mijn nek te kletsen - dat de regering eens te meer zeer vaag blijft wanneer zij het onderdeel van de landbouwbevoegdheid met het oog op het verzekeren van de veiligheid van de voedselketen federaal houdt. Hij zag liever dat de regering de uitzondering concreet invulde en het zou hebben over het Voedselagentschap zelf.

Wij kunnen niet anders dan concluderen dat de regering precies door haar vage bewoordingen slechts de indruk wekt de landbouwbevoegdheid over te dragen aan de gewesten. Eigenlijk vinden wij in die tekst reeds het bewijs van een eerste recuperatie van de federale overheid van gefederaliseerde bevoegdheidsaspecten. Cynisch zouden wij kunnen stellen dat de federale regering wel een poging doet om Landbouw te regionaliseren, maar in zoveel uitzonderingen voorziet dat zij de landbouw overhevelt naar de gewesten, met uitzondering van de landbouw.

Het blijft daar overigens niet bij. Naast het feit dat alles wat te maken heeft met voedselveiligheid federaal wordt gehouden, blijft volgens artikel 2 ook het dierenwelzijn en de controle inzake de diergezondheid in handen van de federale regering.

Als ik het derde element in artikel 2 bekijk, dan moet ik zelfs vaststellen dat het hele pakket van steunmaatregelen voor de vervroegde uittreding van oudere landbouwers - ook al gaat het daar om een veeleer beperkte ploeg mensen - op het federaal niveau blijft. Het vierde element in artikel 2 heeft het over het Belgische Interventie- en

Restitutiebureau. Daarin wordt bepaald dat de gewesten een vorm van afvaardiging krijgen, een vorm van vertegenwoordiging binnen deze instelling. Dat gebeurt echter op een zodanige manier dat de hele zaak toch niet ernstig te nemen valt. Wij moeten vaststellen dat wij – zoals het klassiek is in het Belgisch bestel – eigenlijk worden vastgezet. Er is een evenwaardige vertegenwoordiging van de gewesten en het federaal niveau. Die elementen neutraliseren elkaar dus perfect. Uiteindelijk kan er niet echt sprake zijn van een gerichte, volledige overheveling van de landbouwbevoegdheid naar de gewesten. De ganse sector van het dierenwelzijn blijft op federaal niveau. Ook dat kunnen wij vanuit onze positie alleen maar betreuren. De slotsom wat artikel twee betreft, is dat men met veel poeha en grote aankondigingen de indruk of de schijn wekt dat men landbouw overhevelt. Als wij echter ten gronde lezen wat er in artikel 2 staat, dan moeten wij vaststellen dat landbouw uiteindelijk niet fundamenteel wordt overgeheveld naar de gewesten. Wij kunnen dit vanuit onze visie alleen maar betreuren.

01.07 Hagen Goyvaerts (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, ook ik wil nog even op artikel 2 ingaan. Artikel 2 heeft betrekking op de overheveling van het landbouwbeleid. Ik wil dan ook even twee minuten stilstaan bij de situatie op het terrein. De Vlaamse landbouwer heeft het de jongste jaren ongetwijfeld niet gemakkelijk gehad. Ik moet maar verwijzen naar de verschillende crisissen die zich in de afgelopen jaren hebben voorgedaan. Berichten die verkondigen dat het inkomen van de Europese landbouwer aanzienlijk is gestegen, gelden niet voor hun Vlaamse collega's, integendeel zelfs. Terwijl het inkomen van de Europese landbouwers in 1996 gemiddeld met 4,2% is gestegen, daalde het inkomen van de Vlaamse en de Waalse boeren met maar liefst 8,5%. Onze landbouw heeft het op verschillende vlakken hard te verduren. Vooral de kleine en de middelgrote landbouwbedrijven zijn het slachtoffer van allerlei ondoordachte maatregelen die vooral Vlaanderen treffen aangezien zowat 77% van de Belgische landbouwomzet in Vlaanderen wordt geproduceerd. Zoals ik zojuist al vermeldde, resulteerde de omzetstijging niet in een inkomensstijging, integendeel. De Vlaamse landbouwer is dus bij wijze van spreken verplicht zijn productiviteit sterkt te verhogen om zijn inkomen enigszins te kunnen consolideren. Hierdoor moet de Vlaamse boer veel harder werken voor een lager loon. We kunnen dit zelfs illustreren met een aantal cijfers. In 1985 bedroeg de omzet van de landbouwsector 3.398 miljard frank. Dit steeg tot 5.080 miljard frank in 1995.

Niettegenstaande die relatief sterke stijging is het inkomen nagenoeg niet toegenomen en integendeel zelfs afgenomen. Voor de Vlaamse landbouwer, die zich voornamelijk moet specialiseren in veeteelt en intensieve tuinbouw, is het dus in de afgelopen jaren niet gemakkelijk geweest.

Velen onder hen hebben er, niettegenstaande een aantal reddingspogingen, stilaan de brui aan gegeven en dit laat zich natuurlijk zien in het aantal faillissementen. Het aantal landbouwbedrijven liep terug van 75.898 in 1980 tot 48.104 in 1995. Dat is een daling van 37%, een daling van 1 op 3. Dat dit voor de werkgelegenheid in de landbouwsector gevolgen heeft, mag niemand verbazen. Dat zorgde voor ongeveer 40.000 extra werklozen. Als we dit in het licht van Europa zien, stellen we vast dat het aandeel van de landbouwsector in de Vlaamse werkgelegenheid, ongeveer 0,7%, dan ook verder onder het Europees gemiddelde van 1,9% ligt. Daarmee is nog niet alles gezegd. De moeilijke omstandigheden waarin de Vlamingen in de landbouw werken, zorgen ervoor dat bijkomende investeringen voor de gemiddelde landbouwer vrijwel ondraaglijk worden. Zo liepen de investeringen in de primaire sector in 1996 met 13,3 miljard frank terug. Dit moet ons zorgen baren.

Ik wil er ook op wijzen dat een groot deel van de problemen in de landbouwsector terug te brengen zijn tot het Europese landbouwbeleid. Ik verklaar mij nader. De afgelopen jaren werd vanuit Europa een landbouwpolitiek gevoerd waar belang aan de kwantiteit werd gehecht, dus de hoeveelheid en niet zozeer de kwaliteit. De kwantiteit kreeg dus voorrang op de kwaliteit. Alles moest grootschalig gebeuren, waardoor de kleine familiale landbouw werd kapotgemaakt. Indien er dan nog iets met de kwaliteit in deze grootschalige productie misloopt, zijn de gevolgen van catastrofale omvang. Dat hebben wij tijdens de crisissen van de afgelopen maanden en jaren kunnen merken. Wij zijn van mening dat Vlaanderen grote zorg voor zijn landbouwsector moet dragen. Wij mogen echter niet vergeten dat de primaire sector een zeer belangrijke leverancier is voor de verwerkende nijverheid en eveneens een belangrijke rol speelt in de tertiaire sector.

Ik kom nog terug op de overheveling van bevoegdheden inzake landbouw. Wij stellen vast dat deze overheveling niet op een eenvormige en consequente wijze gebeurt. Ik verwijs terzake naar het toepassen van de verschillende verdeelsleutels. Voor de landbouw betreft het een

overheveling van 3 miljard frank in het totaal. De vraag is hoe deze som te verdelen en welke criteria terzake te hanteren. De landbouwkundige parameters voor Vlaanderen geven het volgende beeld: de landbouwproductie van Vlaanderen ligt op 72,9%, het aantal agrarische bedrijven bedraagt 66,3%, de tewerkstelling in de sector bedraagt ongeveer 70%. Logischerwijze kan men veronderstellen dat een verdeelsleutel van 70% billijk en aanvaardbaar zou zijn geweest.

Volgens het voorliggend ontwerp wordt Landbouw volledig overgeheveld, met inbegrip van de wetenschappelijke instellingen die in Vlaanderen zijn gevestigd. De verdeelsleutel daarvan is berekend op basis van de plaats waar ze liggen. Bij de verdeling van de landbouwbegroting, een begroting met een waarde van ongeveer 1,4 miljard frank, is er in een verdeelsleutel voorzien van 61,96% voor Vlaanderen en 38,03% voor Wallonië. Daar bovenop komt dat de bevoegdheid voor de landbouwprijzen aan een permanente vertegenwoordiger van België in de Europese Unie wordt toegewezen.

Hetzelfde doet zich voor met de overheveling van de Buitenlandse Handel. Het voorliggend ontwerp voorziet in een overheveling van 62% van de middelen. Nochtans bedraagt het aandeel van de Vlaamse export ongeveer 76,28%.

Wij zitten natuurlijk met een dualiteit. Als men toch niet de reële waarde wenst te gebruiken, kan men zich de vraag stellen waarom de verdeelsleutel niet op de personenbelasting is gebaseerd, zoals dat voor andere overhevelingen wordt toegepast?

De overheveling van Landbouw en Buitenlandse Handel, op basis van de aangehaalde verdeelsleutels die gebaseerd zijn op de personenbelasting, heeft tot gevolg dat de Franstaligen voor deze overheveling gunstig worden gestemd, want anders zie ik daar geen verklaring voor. Plots is er dan in heel deze bespreking over deze materie geen sprake meer van wat men noemt de solidarité, zoals dat het geval moest zijn voor het onderwijs. Daarbij verwijs ik naar het hele verhaal van de leerlingencijfers en de vier diskettes die bij het Rekenhof moesten worden ingediend, teneinde daar de uiteindelijke verdeelsleutel te kunnen vaststellen. In plaats van 40% voor Landbouw en 76% voor de Vlaamse Buitenlandse Handel, wordt er gewerkt met het gewestelijk belastingsaandeel, wat voor Vlaanderen, zonder Brussel, neerkomt op 62%. Wij kunnen dat als dusdanig niet aanvaarden, maar ik wou dit met mijn uiteenzetting bij artikel 2 toch even toelichten.

De **voorzitter**: Mijnheer Laeremans, u wilt het woord nemen in verband met het amendement? Laat mij eerst orde op zaken stellen. De bespreking op artikel 2 is beëindigd. Nu open ik de bespreking over het amendement nr. 88.

01.08 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, wat die spelregels betreft, zou ik toch het volgende willen signaleren. U weet dat nummer 88 een hoofdamendement is waarop een heel aantal subamendementen werden ingediend. Wij zijn niet noodzakelijk van plan om bij al die subamendementen de volle spreektijd van 5 minuten te nemen.

De **voorzitter**: Doe mij een voorstel, ik luister.

01.09 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, het lijkt mij zinvoller dat ik iets langer stilsta bij dit hoofdamendement. Straks zullen wij hoe dan ook alle andere amendementen bespreken, maar dan zullen wij niet altijd de volle 5 minuten benutten.

De **voorzitter**: U zegt mij dat u 401 subamendementen hebt ingediend. U vraagt mij iets langer te mogen spreken over het hoofdamendement. Als u vervolgens niet ingaat op elk subamendement – anders ben ik gerold – dan geef ik u nu 15 minuten. Ik wil u niet beletten over een subamendement te spreken.

01.10 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, ik kan u terzake geruststellen. Wij zijn ook niet gek om gedurende 2.000 minuten over 401 subamendementen te spreken.

De **voorzitter**: Ik geef u het vertrouwen. Ik geef u uitzonderlijk 15 minuten voor het hoofdamendement.

01.11 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, dit amendement betreft de vervanging van artikel 2 van het corpus van dit ontwerp van bijzondere wet. Dit artikel voldoet absoluut niet aan de resoluties van het Vlaamse Parlement en zeker niet aan de Vlaamse regeringsverklaring. Wat hier met dit ontwerp van bijzondere wet wordt beoogd, is zeer minimalistisch. Het gaat over zaken waarover vroeger reeds een akkoord bestond, onder meer de wetgeving inzake de ondergeschikte besturen.

Wij willen met dit hoofdamendement geen overzicht geven van het standpunt van het Vlaams Blok. Het Vlaams Blok is immers van mening dat

alle bevoegdheden van de federale overheid naar Vlaanderen en Wallonië moeten worden getransfereerd zodat er van België niets meer overblijft. Iedereen weet dat wij de opdoeking van deze Belgische Staat voorstellen omdat hij uitermate kunstmatig is. Wij willen ons enigszins inschrijven in een zekere Belgische logica. Zolang België bestaat, willen wij dat de bevoegdheid inzake de ondergeschikte besturen van Duitstalig België niet naar Wallonië gaat, maar dat die bij de federale overheid blijft net zoals de bevoegdheid inzake de ondergeschikte besturen die te maken hebben met Brussel. Wij willen Brussel op dit vlak zeker federaal houden en wat er al van bevoegdheden werd overgeheveld, willen wij terug op federaal niveau brengen omwille van de manifest slechte bevoegdheidsuitoefening.

Wij stellen in de eerste plaats voor de titel te veranderen in "Ontwerp van bijzondere wet houdende overdracht van diverse bevoegdheden aan de Gewesten en de Gemeenschappen tot definitieve vastlegging van de grens tussen Vlaanderen en Wallonië en tot de oprichting van een provincie Deutsch Ostbelgien". Wij willen voor de Duitstaligen een eigen provincie creëren. Een eerste hoofdstuk heeft betrekking op een wijziging van de bijzondere wet van 8 augustus 1980. Wij sommen een reeks bevoegdheden op die voor ons in hun geheel en nu meteen moeten worden overgedragen. Wij hebben het daarbij onder meer over de ontwikkelingssamenwerking, in haar volledigheid en zonder koelkastpolitiek. Het is vrij logisch dat wij een koelkastpolitiek niet aanvaarden in zo'n belangrijke materie die te maken heeft met de Vlaamse uitstraling en waarbij de Vlaamse aanpak van de ontwikkelingshulp in het buitenland sterk verschilt van de Franstaligen.

Wij willen geen koelkast van jaren, waar uiteindelijk niets uit voort zal komen. Het verhaal van de derde fase heeft ons dat geleerd. Wij willen de volledige ontwikkelingssamenwerking en de volledige sociale zekerheid. Daarmee gaan wij iets verder dan de resoluties van het Vlaams Parlement en de regeringsverklaring van de Vlaamse regering. Daarin had men het ook over delen zoals onder meer de kinderbijslag en de gezondheidszorg. Wij willen nu de hele sociale zekerheid overgeheveld zien en niet alleen delen ervan. Men kan natuurlijk via een subamendement onze voorstellen eventueel inkorten. Als men alleen de kinderbijslag en de gezondheidszorg opneemt, zullen wij niet zeggen dat wij daarvoor geen begrip kunnen opbrengen. Wij zouden dat in elk geval een tegemoetkoming aan onze stelling vinden.

In artikel 6 willen wij een aantal zaken vervangen. Ten eerste, wij willen een duidelijk onderscheid maken tussen het Vlaamse en Waalse Gewest. Vlaanderen en Wallonië krijgen zeer veel bevoegdheden. Het Brussels hoofdstedelijk gebied - wij willen daarvan geen gewest meer maken - willen wij minder en andere bevoegdheden geven. Inzake de ruimtelijke ordening willen wij het Vlaamse en Waalse Gewest een aantal dingen geven, zoals bijvoorbeeld stedenbouw en ruimtelijke ordening, de rooiplannen van de gemeentewegen, de stadsvernieuwing, de verkrijging, aanlegging en uitrusting van gronden voor industrie, de vernieuwing van afgedankte bedrijfsruimte, het grondbeleid, monumenten en landschappen. Dat is dus een vrij uitgebreide bevoegdheid, die er nu reeds grotendeels is, maar wij willen dit op Vlaams niveau houden.

Ten tweede, inzake het leefmilieu en het waterbeleid willen wij bescherming van het leefmilieu, het afvalstoffenbeleid, ongezonde en hinderlijke bedrijven onder voorbehoud van de maatregelen van interne politie die betrekking hebben op de arbeidsbescherming.

Ten derde, inzake waterproductie en watervoorziening wensen wij dat er zoveel mogelijk naar de gewesten gaat of blijft, waar dit reeds het geval is: landinrichting en natuurbehoud is reeds bij de gewesten: ruilverkaveling, natuurbescherming, groengebieden, bossen, jacht, vogelvangst, visvangst, visteelt, landbouwhydraulica en de onbevaarbare waterlopen, ontwatering, de polders en wateringen.

Ten vierde, inzake de huisvesting willen wij de volledige huisvesting en de politie van woongelegenheden die gevaar opleveren voor de openbare reinheid en gezondheid, het hele landbouwbeleid en de zeevisserij. Collega Bultinck ging er daarnet reeds uitvoerig op in. Men heeft nu een zeer fragmentarische overdracht van de landbouw, waarbij een stuk federaal blijft en waarbij het een onoverzichtelijk kluwen wordt, waarvan niemand wijzer wordt. Denk maar aan de premies. De ene soort premies blijft federaal, voor de andere soort premies wordt het gewest bevoegd. Dat gaat interpretatiemoeilijkheden van jewelste geven. Dat zal allerlei twisten bij het Arbitragehof en de Raad van State opleveren.

Wij zijn de partij van de eenvoud en de duidelijkheid. Wij willen homogene bevoegdheidspakketten. Dat heeft niets met

simplisme of oppervlakkigheid te maken. Dat wil zeggen dat Vlaanderen in zijn geheel capabel is om de bevoegdheid inzake landbouw op zich te nemen.

Een volgende punt, is de economie. Wij willen – in het kader van uw denkrant, mijnheer Coveliers, u weet dat wij separatisten zijn – de federale overheid bevoegd houden voor het financieel beleid en de bescherming van het spaarwezen, het reisbeleid, het mededingingsrecht, het recht inzake handelspraktijken, het handelsrecht en het vennootschapsrecht - de commissie voor het Handelsrecht in deze Kamer zal zijn werk hebben - de vestigingsvoorwaarden, industriële en intellectuele eigendom, het contingent en vergunningen, metrologie en normalisatie en het arbeidsrecht. Het verwondert mij dat wij het arbeidsrecht er hebben aan toegevoegd. Ik wil mij daar vandaag in een minimalistische bui bij neerleggen. Het energiebeleid is opnieuw naar de gewesten.

Wat de ondergeschikte besturen betreft, willen wij natuurlijk veel verder gaan dan wat dit wetsontwerp toelaat, zoals bijvoorbeeld de samenstelling van organisaties, bevoegdheid en werking van de provinciale en gemeentelijke instellingen - daar laten wij een aantal uitzonderingen bestaan, waar wij in de onafhankelijkheidsgedachte natuurlijk niet voor zijn, maar er niet echt een probleem van maken als het om tijdelijke maatregelen gaat -, zaken die bij de provinciewet zijn besproken, registers van burgerlijke stand, organisatie van beleid inzake politie - maar niet datgene wat nu reeds tot de administratieve politie behoort - pensioenstelsels, enzovoort.

Ten tweede, wat de ondergeschikte besturen betreft wensen wij ook de verandering en correctie van de grenzen van de provincies en de gemeenten, met uitzondering van het Duitstalig taalgebied en van de provincie Luik waartoe die gemeenten behoren. In die laatste twee delen wensen wij de gewesten geen grenscorrecties te laten uitvoeren. Daar zit namelijk de echte minderheid in dit land, voor wie wij absolute garanties willen, net zoals voor de Vlamingen in Brussel.

De samenstelling van de organisatiebevoegdheden, de werking van de instellingen van de agglomeraties en de federaties van de gemeenten wensen wij evenmin toe te staan in het Duitstalig gebied.

Voor de verkiezing van de provinciale,

gemeentelijke en binnengemeentelijke organen zijn er enkele uitzonderingen voor gemeenten in het Duitstalig gebied. Uitzonderingen gelden ook voor exclusieve bevoegdheid van de Raad van State, evenals voor het tuchtstelsel voor de burgemeester, de kerkfabrieken, begraafplaatsen, vereniging van provincies en gemeenten tot nut van het algemeen belang, algemene financiering van de gemeenten en financiering van de opdrachten uit te voeren voor de gemeenten en de agglomeraties.

Wij wensen dat het tewerkstellingbeleid volledig naar de gewesten gaat. Nu is de verdeling mank, waardoor Vlaanderen geen echt tewerkstellingsbeleid kan voeren. Mevrouw Onkelinx zal dus stokken kunnen steken in de Vlaamse wielen en de wielen van de heer Van Landuyt. Openbare weg en openbaar vervoer is duidelijk wel al grotendeels overgeheveld.

Volgens ons moeten de betrokken regeringen op allerlei vlakken overleg plegen. Zolang de federatie bestaat, hebben wij daarmee geen last. Voor bijvoorbeeld de waterlagen die meer dan één gewest doorkruisen kan overleg interessant zijn. Ook tussen de betrokken regeringen en de federale overheid wordt overleg gepleegd over bijvoorbeeld luchtverkeer, de luchthaven, planning, functionaliteit en compatibiliteit van het autosnelwegennet en het waterwegennet. Overleg vindt plaats voor het ontwerp van regels van de algemene politie en de reglementering op het verkeer en vervoer, het ontwerp van regels betreffende de organisatie en de uitwerking van veiligheid van luchtverkeer op de luchthavens en de openbare vliegvelden. De federale overheid en de betrokken gewestregering bepalen in overleg de wijze waarop het beleid van invoer, uitvoer en doorvoer van afvalstoffen kan worden gecoördineerd.

Wij geven het Brussels Gewest de volgende beperkte bevoegdheden. De bevoegdheid inzake ruimtelijke ordening is beperkt tot de vernieuwing van afgedankte bedrijfsruimte, de monumenten en de landschappen. Het Brussels Gewest zal dat met ordonnances doen. Wat leefmilieu betreft, gaat het om de strijd tegen geluidshinder, de pollutie van gevaarlijke en ongezonde bedrijven, landinrichting en de ruilverkaveling van landeigendommen. In natuurbevoegdheid gaan we zeer ver. Brussel zal bevoegd zijn voor de natuurbescherming en het natuurbehoud, de groengebieden, parkgebieden en groene ruimten – zoals er veel zijn in Brussel –, de jacht en de vogelvangst, de visvangst. Brussel zal op dat vlak

de autonomie volledig behouden. Gezien de nabijheid en de incorporatie in Brussel van het Zoniënwoud is dat niet onbelangrijk. De ontwatering hangt samen met de visteelt en de visvangst. De landbouwhydraulica en de wateringen behoren ook tot de bevoegdheden. Brussel kan zich op dat vlak dus ten volle uitleven.

Wat huisvesting betreft gaat het om woongelegenheden. Ook het landbouwbeleid gaat naar Brussel. Ik heb het daarmee zelf wat moeilijk. We hebben daarover een intern compromis moeten maken. Het is echter voor één boer in Brussel nogal onlogisch om een heel gewest de bevoegdheid te geven. Persoonlijk vond ik dat men op dat vlak Brussel best zou laten besturen door Vlaanderen en Wallonië voor zolang dat mogelijk is binnen het Belgisch kader. Uiteraard wensen wij Brussel te zien als de hoofdstad van het onafhankelijk Vlaanderen, maar zolang dat niet het geval is, lijkt een gedeelde bevoegdheid mij het beste. Er is namelijk ook Europees toezicht en er spelen regels inzake voedselveiligheid.

Ik kom thans tot artikel 39 van de gecoördineerde wet tot aanpassing van artikel 7 van de bijzondere wet. Hierbij wordt uitvoering gegeven aan hetgeen ik daarnet zei. Het gaat om de samenvoeging van grenzen en dergelijke, maar dat is eigenlijk niet zo belangrijk.

Ik zal aldus meteen overgaan naar de wijzigingen van de bijzondere wet met betrekking tot de Brusselse instellingen. Enkele van deze wijzigingen zijn opvallend. In dat verband denk ik aan de vervanging van Hoofdstedelijk Gewest door Hoofdstedelijk Gebied. Immers, de drieledige gewestvorming was volgens ons een verkeerde optie die Brussel uit zijn voegen heeft doen barsten en onbepert veel bevoegdheden verschaft, tot scha en schande van de Vlamingen, niet alleen in Brussel, maar in heel België.

Wij willen dit beperken door in Brussel met ordonnances te werken. Deze zouden evenwel allemaal met een dubbele meerderheid, dus in elke taalgroep, moeten worden aangenomen.

Voorts mag geen afbreuk worden gedaan aan het tweetalig karakter noch aan de gewaarborgde vertegenwoordiging van personen van Nederlandstalige en Franstalige taalgroep in de verschillende geledingen, zoals het schepencollege, de gemeenteraad, het OCMW, politieraden en dergelijke.

Voor een dergelijke gewaarborgde

vertegenwoordiging baseren wij ons op 34%. Dit is niet willekeurig gekozen, maar het is net iets meer dan een derde, om te vermijden dat men de Vlamingen met twee derde buiten spel zou kunnen zetten.

Wij nemen dus 34% als uitgangspunt, maar in het amendement kunt u merken dat wij eventueel bereid zijn een toegeving te doen, door wat minder mandatarissen te aanvaarden. Vervolgens mag het aandeel in elke taalgroep nooit lager liggen dan 34%. Dat geldt eveneens voor de gewestraad.

Dit brengt ons tot het laatste hoofdstuk van het hoofdamendement. Mijnheer de voorzitter, gaat u ermee akkoord dat ik de desbetreffende toelichting nu verstrek?

De **voorzitter**: Het lijkt mij inderdaad aangewezen dat u de toelichting nu verstrekt, in de huidige fase van uw betoog. Daarvoor verhoog ik uw spreektijd met vijf minuten.

01.12 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, het laatste hoofdstuk van het hoofdamendement heeft te maken met de definitieve vastlegging van de taalgrens tussen Vlaanderen en Wallonië.

Dat is voor ons van fundamenteel belang; wij hechten hieraan erg veel belang. In het verleden werd een groot aantal gebieden van Vlaanderen ontstolen, ondanks het feit dat de moedertaal van de meerderheid van de bewoners het Nederlands was. Deze gemeenten werden op merkwaardige momenten, bijvoorbeeld net na de oorlog, geconfronteerd met de – vervalste - taaltelling. Daarbij werd druk uitgeoefend op de inwoners om zich te voegen tot een taalgroep die de hunne niet was. Dit ging gepaard met manipulatie. Hetzelfde gold voor gemeenten die niet werden overgeheveld naar Wallonië, maar die Vlaams bleven. In dat verband kan ik heel wat anekdotes vertellen, bijvoorbeeld over Strombeek-Bever, waar gelukkig een Vlaamsgezinde burgemeester was die vaststelde dat sommigen zich, onder druk van de ambtenaar die instond voor de taaltelling, als Franstalig voordeden terwijl zij dat helemaal niet waren.

Op die manier werden grote delen van Vlaanderen ontstolen. Welnu, alvorens tot een algemeen akkoord over te gaan met de Franstaligen en binnen uw logica van de staatsvorming en binnen onze logica van een Vlaamse staatsvorming, wensen wij deze gebieden terug over te hevelen naar Vlaanderen. In heel wat gemeenten gaat het om gehuchten. De volgende

Vlaamse gehuchten, deelgemeenten en fusiegemeenten worden naar het Vlaamse Gewest overgeheveld: de deelgemeenten Orroir, Amengijs en Rozenaken worden van de gemeente Mont-de-l'Enclus, van het arrondissement Doornik, gescheiden en gevoegd bij de gemeente Kluisbergen in het arrondissement Oudenaarde. Het gehucht Vierwinden wordt van Elzele in Henegouwen gescheiden en gevoegd bij Maarkedal in het arrondissement Oudenaarde. Dat is in de buurt van de woonplaats van de voorzitter van de Kamer, in de provincie Oost-Vlaanderen. Het gehucht D'Hoppe wordt gescheiden van Vloesberg in de provincie Henegouwen en gevoegd bij de door de voorzitter welbekende gemeente Brakel, arrondissement Oudenaarde.

De **voorzitter**: Wij zijn nu toch niet talrijk. Mijnheer Laeremans, ik had mijn eerste flirts in D'Hoppe.

01.13 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, dat is niet onbelangrijk dat wij dit weten. D'Hoppe is van oorsprong een Vlaamse gemeente.

01.14 Yves Leterme (CVP): Mijnheer de voorzitter, ik vraag per carambole het woord voor een persoonlijk feit. Ik vind dat u onze nieuwsgierigheid hebt geprikkeld omdat u ons over uw vrijage in D'Hoppe vertelt. U bent ons toch wat meer uitleg verschuldigd.

De **voorzitter**: Wij hadden toen een bescheiden aandacht voor de taalgrens.

01.15 Guy D'haeseleer (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, de reden waarom wij in Brakel bij de voorbije gemeenteraadsverkiezingen geen Vlaams Blok-lijst hebben ingediend, was uit protest tegen het feit dat D'Hoppe nog steeds niet terug bij Brakel is gevoegd. Wij wachten dan ook op de uitvoering van het voorstel van mijnheer Laeremans. Wij hopen dat dit gerealiseerd is tegen 2006, zodanig dat we ook in Brakel een Vlaams Blok-lijst kunnen indienen.

De **voorzitter**: U mag proberen.

01.16 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, het gehucht Te Levieren, dat het gebied tussen de Verrebeek en de Buistemberg omvat, wordt gescheiden van Vloesberg in de provincie Henegouwen en wordt bij Brakel gevoegd. De gehuchten Groenstraat en Warresaert worden losgemaakt van Zullik, deelgemeente van Opzullik. Ze worden bij Bever gevoegd in het arrondissement Halle-Vilvoorde.

Het mag niet verward worden met Strombeek-Bever. Dat ligt helemaal aan de andere kant van Brussel. De wijk 't Walinneke op de weg van Rode naar Zevenborre en de wijk Zevenborre zelf worden van de gemeente Eigenbrakel gescheiden en bij de gemeente Sint-Genesius-Rode gevoegd in het arrondissement Halle-Vilvoorde.

De **voorzitter**: Staat dit allemaal in uw amendementen?

01.17 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): Ja. Nu volgen een aantal gemeenten die bij Overijse horen. De strook in het uiterste noorden van Waver, gelegen tussen Ottenburg en Tombeek, met de hoeven Bilande en Kleine Bilande en de Hoeve der Tempeliers wordt overgeheveld van de gemeente Waver in het arrondissement Nijvel naar Ottenburg, deelgemeente van Huldenburg in het arrondissement Leuven. Sluizen, deelgemeente van Bevekom, in het arrondissement Nijvel, wordt met uitsluiting van de wijk Scimpré daarvan gescheiden en wordt bij Meldert gevoegd, een deelgemeente van Hoegaarden in het arrondissement Leuven. U ziet dat we opschuiven. We zitten al in Hoegaarden, voorbij Leuven. Het zijn allemaal wijken die vroeger ten onrechte van Vlaanderen werden overgeheveld. Het gehucht de Bosschelle Hoeve werd losgemaakt van Evernijs, deelgemeente van Hannuit in het arrondissement Borgworm. Het wordt bij Kortijns gevoegd, een deelgemeente van Gingelom in de provincie Limburg. De deelgemeenten Roost en Korsworm worden losgemaakt van Berloz en worden bij Gingelom gevoegd in de provincie Limburg. Wouteringen, een deelgemeente van Oerle in het arrondissement Borgworm, wordt daarvan gescheiden en wordt bij Tongeren gevoegd.

De **voorzitter**: Ik heb het gevonden. U verdedigt momenteel amendement 139 artikel 39 bis.

01.18 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, het is een apart amendement.

De **voorzitter**: U bent een beetje vroeg en ik was de volgorde verloren. Ik heb de heer Laeremans wat meer tijd gegeven. Ik wil nu een Reglement maken voor de subamendementen.

01.19 Francis Van den Eynde (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, aangezien u voor dit amendement soepel bent geweest met de heer Laeremans en er toch een behoorlijk aantal subamendementen zijn, zullen de heer Bultinck en ikzelf de subamendementen zeer summier

verdedigen.

De **voorzitter**: U weet dat ik zeer vlot wil werken. Onder uw subamendementen 401 zijn er die een heel verregaande strekking hebben, met name de nummers 143, 146, 149, 552, 553 en 544. U kunt ze echter verdedigen op de manier die u verkiest. Begrijp ik het goed dat de heer Bultinck en uzelf gaan proberen de subamendementen samen te verdedigen? Dan zal ik u ook wat meer tijd proberen te geven.

01.20 **Guy D'haeseleer** (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, ik wil nog iets zeggen over amendement 88 van de heer Laeremans. De heer Laeremans heeft zeer vlug vermeld dat wij ook voor de volledige overheveling van het tewerkstellingsbeleid zijn. Ik vind dat hij dat iets te vlug heeft gedaan en ik wil daarbij een toelichting geven.

De **voorzitter**: Mijnheer D'Haeseleer, ik geef ik u vijf minuten de tijd.

01.21 **Guy D'haeseleer** (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, ik zal het kort houden. Het thema van het tewerkstellingsbeleid is voor het Vlaams Blok essentieel, zeker binnen het kader van de verdere uitbouw van de actieve welvaartsstaat, waarover sinds het aantreden van het paarsgroen kabinet zoveel te doen is geweest. Wij willen de overheveling van het werkgelegenheidsbeleid, inclusief het systeem van de werkloosheidsverzekering en, meer bepaald, ook de controle. We willen de middelen die erin worden geïnvesteerd immers op een meer efficiënte manier inzetten. Wat de controle en het inzetten van middelen betreft, is in het recente verleden gebleken dat het in het zuiden van dit land de spuigaten uitloopt.

In De Standaard van 12 mei 2001 staat een reportage over de Borinage met als titel "Het portret van een gemeenschap die de schaamte voorbij is". Ik heb mevrouw Onkelinx in de commissie hierover reeds geïnterpelleerd, maar ik wil het u toch niet onthouden. Ik zal het artikel niet voorlezen, maar ik wil het u eventueel bezorgen, zodat u het op een dood ogenblik kunt lezen. Toch wil ik hier een aantal passages voorlezen.

Het artikel begint als volgt: "Wie aan de Borinage denkt, ziet sombere beelden van uitgestorven mijnwerkersstadjes, levensloze mijnschachten en met onkruid begroeide afvalbergen". Tot daar het onschuldige deel van het artikel. Volgens het artikel zijn er ook veel werklozen, dat beeld klopt. De bewoners van Hornu, een dorp in de Borinage,

klagen echter niet. "Elk gezin trekt met enthousiasme twee uitkeringen. De slogan luidt: "Vroeger werden de mijnwerkers uitgebuit door de Staat, nu buiten wij de staat uit". Verder in het artikel wordt door een zeker Didier gezegd: "Wij hebben de kunst van het magouiller geperfectioneerd". Magouiller is typische spreektaal en betekent zoveel als fozelen of trucs uithalen. Didier zegt zelf dat hij een van de weinige inwoners van Hornu is die niet van een uitkering leeft; hij werkt in de bouw, maar zit nu, na een bedrijfsongeval, een paar weken thuis met een diepe wonde in zijn been. Toch is hij ook een magouilleur, zegt hij fier, want zijn vrouw Françoise heeft een werkloosheidsuitkering als gezinshoofd. Strikt gesproken heeft zij er geen recht op, omdat Didier een regulier inkomen heeft. "Maar wanneer je alles in dit land braaf aangeeft, bijt je tot je dood op een houtje", zegt ze.

Een jaar geleden ging Didier met Françoise naar de vrederechter om een scheiding aan te vragen. Dat gebeurde gratis. Vervolgens huurde hij een kamer in een naburig dorp. Nu staat hij officieel geregistreerd als alleenstaande gescheiden man.

Mijnheer de voorzitter, u moet toegeven dat volgens de RVA de werkloosheid in Vlaanderen schommelt rond 6% en in Wallonië rond 19%. In de buurt van Bergen, waar Hornu een deel van is, bedraagt de werkloosheid 26,9%. Die mensen zijn althans ingeschreven als werkzoekenden, maar ik denk dat die term volkomen misplaatst is.

Ik wil nog een aantal andere getuigenissen van mensen uit dat dorp weergeven. Sommigen hebben niemand in de familie die ooit legaal gewerkt heeft. Het bestaan van een "magouilleur" houdt echter niet op bij het huren van een kot. Wie wil werken, heeft wel een baan, maar dan in het zwart.

In het artikel komt ook de controle ter sprake. De bewoners van Hornu zeggen dat er tien controleurs zijn voor tienduizend magouilleurs. In Wallonië waarschuwen de controleurs vooraf wanneer zij controle uitoefenen.

Mijnheer de voorzitter, ik wil het ook even hebben over het politieke gevolg van dit alles. Heel Hornu stemt voor de Parti Socialiste, zo wordt gezegd. In het artikel wordt gezegd waarom ze dat doen. Tussen haakjes, de Waalse socialisten, de partij van de kanslozen, zijn hier massaal afwezig. Zij zijn in bed gekropen om bij te slapen. Gisteren heb ik in de plenaire vergadering nog een artikel uit De Standaard aangehaald, over een studie waaruit bleek dat de Vlamingen langer werken, en

dat de Walen langer slapen. Die studie wordt hier andermaal kracht bijgezet.

De **voorzitter**: Mijnheer D'haeseleer, sommigen waren vannacht wellicht liever Waal geweest.

01.22 **Guy D'haeseleer** (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, de Parti Socialiste is de partij van de kanslozen, zegt men in het artikel. Het is echter ook de partij van een politieke elite die al tientallen jaren iedereen te vriend weet te houden met een ongekend patronagesysteem, zodat zij aan de macht kan blijven. Didier, die het verhaal doet in het aangehaalde artikel, heeft weinig respect voor "les grosses têtes", zoals hij ze noemt. De politici en de zakenlui van de PS zijn ook allemaal magouilleurs, zegt hij, maar dan wel op een veel grotere schaal.

Mijnheer de voorzitter, het daarnet aangehaalde citaat is misschien lachwekkend, maar het komt wel degelijk uit De Standaard en niet uit het partijblad van mijn partij. Ik veronderstel dus dat het enig waarheidgehalte heeft.

Het artikel in Le Soir maakt korte metten met de mythe dat Vlamingen grotere racisten zouden zijn dan de Walen. "Een Vlaming op zes stemt Vlaams Blok," zegt men. "In Wallonië bestaan alleen kleine, locale, extreem-rechtse partijtjes. Zij verdwijnen vaak even snel als ze opgekomen zijn." Deze opmerking is volkomen terecht. "Die partijtjes worden geleid door militante figuren die niet proberen een net gezicht op te zetten om stemmen van meer gematigde kiezers te trekken, wat het Vlaams Blok de laatste tijd met zoveel succes wel doet."

"De Waal stemt voor mensen met connecties," zegt Didier verder in het artikel. "Die mensen vind je bij de PS. Die rechtsen krijgen niets voor elkaar voor hun kiezers. Trouwens, de leiders van de Parti Socialiste slaan net zulke taal uit over migranten als wij. Zij doen dat wel binnenskamers. Waarom zouden wij dan nog op extreem-rechts stemmen?"

Tot besluit zegt men in het artikel: "Extreem-rechts scoort hoog in Vlaanderen omdat de partij daar zegt dat ze de corruptie en de fraude in België wil bannen." Men zegt hier dus dat het Vlaams Blok de mond vol heeft over uitkeringstrekkers die maar eens aan het werk moeten, en uitkeringen waarin moet worden gesneden. "Dat gedachtegoed," zegt Didier, "wil ik zeker nooit steunen."

Zij zullen ook in de toekomst voor de PS blijven

stemmen omdat zij alles bij het oude willen laten en het systeem van misbruik van sociale uitkeringen dat een nationale volkscultuur is, willen behouden".

Mijnheer de voorzitter, het is dus uiterst belangrijk dat het tewerkstellingsbeleid in al zijn aspecten wordt overgeheveld naar Vlaanderen zodat wij een beleid kunnen voeren dat tegemoetkomt aan de noden en inspeelt op de specifieke regionale sociaal-economische realiteit.

01.23 **Yves Leterme** (CVP): Mijnheer de voorzitter, ik wou gewoon even inpikken op de argumentatie van collega D'haeseleer die ik uiteraard niet het recht ontzeg de argumentatie op te bouwen voor een amendement. Ik vind alleen dat zijn citaten weliswaar tot de journalistieke vrijheid behoren, maar ik denk dat de extrapolaties vanuit zo'n artikels en het ophangen van waanbeelden over en weer – vanuit Vlaanderen over Wallonië en omgekeerd – het goed samenleven van de gemeenschappen in dit land bemoeilijkt. Eigenlijk vind ik dit betreuenswaardig.

01.24 **Francis Van den Eynde** (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, ik zou aanvaarden dat de opmerking van de fractieleider van de CVP – die vanzelfsprekend op applaus van de Franstaligen is onthaald – zinvol zou kunnen zijn. Alleen moet ik vaststellen dat zodra een Vlaming wat zegt, men daar staat met het betuttelende vingertje, liefst het groene vingertje, want hierin zij de ecologen gespecialiseerd. Nochtans, als de Franstalige pers dagdagelijks en al jaren lang anti-Vlaamse hetze spuit – ik verwijs naar de rubriek La Petite Gazette van het dagblad Le Soir, elke dag 10 regels anti-Vlaams racisme – dan zegt u niets.

01.25 **Yves Leterme** (CVP): Mijnheer de voorzitter, ik heb heel bewust gesproken over het wederzijds in stand houden van waanbeelden.

De **voorzitter**: Ik ga nu over tot de subamendementen.

01.26 **Francis Van den Eynde** (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, over de amendementen die de heer Annemans heeft ingediend heeft hij zelf gezegd dat hij diskettes ter beschikking houdt voor wie ze nodig heeft. Wat de heer Coveliers ook beweert en hoe hij zich ook ergert aan wat wij hier doen, wij willen geen Daems-toestanden, al zijn we volgens sommigen aan het Daemsen.

Le **président**: Je voudrais dire aux collègues qui sont jeunes dans le métier qu'auparavant, avec

les amendements, il y avait des piles entières sur tous les bancs et que cela n'était pas beau! Croyez-moi, après un certain temps, cela créait un certain désordre.

Ik heb het nu beperkt en ik wil duidelijk zeggen dat ik akkoord ga en apprecieer dat u mij volgt.

01.27 Servais Verherstraeten (CVP): Mijnheer de voorzitter, ik ken uw praktische werkwijze zeer goed en ik zou eigenlijk willen opmerken dat een "blauwe" plots "groen" kan zijn, door het papier dat u bespaart.

De **voorzitter:** Mijnheer Verherstraeten, het mooiste blauw is volgens mij de hals van een pauw en daar zitten ook enkele groene reflexen in.

01.28 Koen Bultinck (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, louter als kort wederwoord, wij zijn al gewoon dat blauw veel variaties biedt en, met alle respect, wij kennen u als donkerblauwe, zelfs een tikkeltje Belgicistische liberaal en wij weten dat er destijds een Vlaamsgezinder VLD was. Sinds Verhofstadt geen oppositieleider meer is, hebben wij gezien dat het blauw inderdaad lichtblauw is geworden en de laatste weken duidelijk een rozig tintje vertoont.

Mijnheer de voorzitter, ik wil heel kort naar een aantal van onze subamendementen verwijzen. Ik werp bij deze een pluimpje naar een collega, met name de heer Laeremans, die met een zekere bravoure ons hoofdamendement nr. 88 heeft verdedigd. Terecht hebt u tijdens de commissiewerkzaamheden opgemerkt dat wij een aantal zeer fundamentele amendementen in deze Kamer hebben ingediend en daaruit nadien een aantal subamendementen hebben afgeleid. Op dezelfde manier hebben wij aan het einde van het wetsontwerp, zoals het hier vandaag voorligt, ook een aantal nieuwe hoofdstukken ingeschreven omdat wij er principieel voor kozen.

Als overtuigde voorstanders van Vlaamse onafhankelijkheid hadden wij er ons makkelijk kunnen vanaf maken en stellen dat wij voor Vlaamse autonomie pleiten en dus geen amendementen hoefden in te dienen. Als separatisten zouden wij aan dit spelletje Lambermont en staatshervorming niet moeten meespelen. Toch hebben wij in alle eerlijkheid principieel een aantal duidelijke stellingnames ingenomen en een aantal fundamentele amendementen ingediend.

Mijnheer de voorzitter, dit is het grote verschil met wat wij tijdens de bespreking van het financiële

luik hebben meegemaakt. Toen hebben de collega's van de PSC, die waarschijnlijk nog vermoeid zijn van het nachtelijk onderhandelen, genoeg genomen met een aantal zogenaamde prulamendementen. Wij moeten nog afwachten welke geschenken deze partij thans heeft gekregen. Als Vlaams Blok hebben wij ervoor gekozen onze tijd niet te verprutsen met prulamendementen, maar toch een aantal principiële uitgangspunten te kiezen.

Mijnheer de voorzitter, staat u mij toe zeer kort een toelichting te geven bij enkele subamendementen op het grote amendement nr. 88. Het gaat er fundamenteel over dat wij in ons hoofdamendement nr. 88 toch een aantal bevoegdheden aan het Brussels Gewest hebben gelaten.

U weet zeer goed en ik vertel niets nieuws als ik zeg dat wij het Brussels Hoofdstedelijk Gewest geen warm hart toedragen. Wat ons betreft is het Brussels Hoofdstedelijk Gewest niet gelijkwaardig aan de twee andere grote gewesten, zijnde het Vlaamse en het Waalse.

Wij willen daarin zeer doelbewust een onderscheid maken. Wij zijn redelijke mensen, en ik blijf zeggen dat de media en van langsom meer een kleiner deel van de publieke opinie soms wel eens een vertekend beeld van ons krijgen. Wij zijn zeer redelijke mensen in de manier waarop wij politiek bedrijven. Er is natuurlijk een fundamenteel verschil tussen een aantal politiek correcte collega's en wijzelf. Wij zullen principieel voor onze principes blijven vechten, tot het bittere einde. Wij hebben daar veel voor over en een politieke partij is wat ons betreft slechts een middel om een bepaald doel te bereiken, maar wij zijn inderdaad niet te koop, laat dat zeer duidelijk zijn. Wat de amendementen betreft die wij hier vandaag voorleggen inzake het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en de beperkte bevoegdheden die wij haar laten behouden, hebben wij gemeend een aantal subamendementen bij het hoofdamendement te moeten indienen. Het eerste subamendement gaat principieel over de bevoegdheid die wij het Brussels Hoofdstedelijk Gewest laten behouden wat de ruimtelijke ordening betreft. Via het hoofdamendement nr. 88, laten wij het Brussels Hoofdstedelijk Gewest twee bevoegdheden behouden, zijnde de vernieuwing van afgedankte bedrijfsruimten en de monumenten en landschappen.

In het eerste subamendement, het subamendement 143, gaan wij drastisch te keer. Soms gebeurt het dat Vlaams Blokkers kiezen

voor een drastische oplossing en wij ontnemen het Brussels Hoofdstedelijk Gewest zijn volledige bevoegdheid wat ruimtelijke ordening betreft. In een vlag van nieuwe redelijkheid zijn wij begonnen een aantal oplossingen voor te stellen die wat redelijk ogen en dat doen wij via subamendement 144. Hierin schrappen wij in het hoofdstuk ruimtelijke ordening de eerste bevoegdheid, zijnde de vernieuwing van afgedankte bedrijfsruimten. Subamendement 145 is een variatie op hetzelfde thema. In een oefening van redelijkheid ontnemen wij deze keer het Brussels Hoofdstedelijk Gewest zijn bevoegdheid over monumenten en landschappen.

Als u mij toestaat, mijnheer de voorzitter, ga ik ook even rustig naar het subamendement 146 en dat stelt terug een iets radicalere oplossing voor. Waar gaat het in subamendement 146 over? Wij hebben het Brussels Hoofdstedelijk Gewest een aantal bevoegdheden laten behouden wat leefmilieu en waterbeleid betreft. De mensen die zich de moeite hebben getroost toch eens inhoudelijk te kijken naar wat het Vlaams Blok in haar amendementen te vertellen heeft, die zullen hebben gezien dat wij - het moet toch ongetwijfeld de collega's van de groene fractie interesseren - het Brussels Hoofdstedelijk Gewest de bevoegdheden inzake leefmilieu en waterbeleid, geluidshinder en ook de politionele bevoegdheid wat gevaarlijke, ongezonde en hinderlijke bedrijven betreft, laten behouden. Deze twee bevoegdheden, namelijk die van leefmilieu en waterbeleid, ontnemen wij het Brussels Hoofdstedelijk Gewest via subamendement 146.

In een vlag van nieuwe redelijkheid, mijnheer de voorzitter, ontnemen wij het Brussels Hoofdstedelijk Gewest via subamendement 147 de bevoegdheid over de strijd tegen de geluidshinder. Subamendement 148 is dan uiteraard een variatie op hetzelfde thema, waar wij dan gekozen hebben om het tweede punt, de politionele bevoegdheid over de gevaarlijke, ongezonde en hinderlijke bedrijven, onder voorbehoud van de maatregelen van interne politie die betrekking hebben op de arbeidsbescherming, af te nemen van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Maar u zult begrijpen, mijnheer de voorzitter, dat wij niet altijd of niet te lang in onze redelijkheid kunnen volharden en af ten toe de publieke opinie opnieuw moeten geruststellen. Wij blijven aanhanger van een gezonde vorm van radicaliteit en in een vlag van nieuwe radicaliteit ontnemen wij het Brussels Hoofdstedelijk Gewest via subamendement 149 de bevoegdheden die wij

gelaten hadden in het hoofdamendement nr. 88, wat de landinrichting en het natuurbehoud betreft, het punt ten derde in ons hoofdamendement 88.

Daarom nemen wij, in een nieuwe vlag van radicaliteit, via subamendement 149 de bevoegdheden inzake landinrichting en natuurbehoud, het derde punt van ons hoofdamendement 88, radicaal weg uit het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Waar gaat het concreet over?

Wij moeten vaststellen dat tien puntjes in ons hoofdamendement 88 over de problematiek van landinrichting en natuurbehoud handelden. In de eerste plaats gaat het om de problemen inzake ruilverkaveling van landeigendommen en landinrichting, in de tweede plaats over natuurbescherming en natuurbehoud, ten derde over de groengebieden, parkgebieden en groene ruimten, ten vierde over de bossen, ten vijfde over de jacht- en de vogelvangst, ten zesde over de visvangst, ten zevende over de visteelt, ten achtste over de landbouwhydraulica en de onbevaarbare waterlopen, ten negende over de ontwatering en ten tiende over de wateringen.

Als nog enkele collega's aandachtig volgen zo vroeg in de ochtend, dan zullen zij uiteraard hebben gezien dat wij via dit amendement zeer duidelijk laten blijken dat we als consequente rechtse politici toch over een gezonde vorm van humor beschikken. Het zal u niet zijn ontgaan, mijnheer de voorzitter, dat de thema's die we daarjuist hebben geschetst - visvangst, visteelt, ontwatering en wateringen - tenzij u mij op technische gronden tegensprekt, in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest niet voorkomen. We zijn humoristische mensen, die zichzelf kunnen relativeren.

De voorzitter: Mijnheer Bultinck, ik heb in een van mijn eerste parlementaire vragen aan de heer Vanden Boeynants gevraagd hoeveel reebokken en andere dieren in het Brussels Gewest werden geschoten. Dat is ver voor uw tijd gebeurd. Toen werd mij geantwoord dat het niet zozeer gaat om het aantal wildstukken die men in het gewest zou hebben afgeknald, maar om het vervoer van het vlees van het wild. Daarom is heel lang geleden deze beschikking genomen. Ik zeg het u maar ter informatie.

01.29 Koen Bultinck (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, alvast bedankt voor deze technische inhoudelijke opmerking. Ik ben nog maar een jong parlamentslid. Ik geef dat toe. Ik kan in deze Kamer nog heel wat leren, ook over dergelijke

zaken in verband met het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Ik wil mijn principiële houding wel even afmaken, mijnheer de voorzitter. Wij hebben er inderdaad voor gekozen om een aantal amendementen in te schrijven die zouden blijf geven van onze zin voor humor.

De **voorzitter**: Als de humor in leven kan blijven, dan gaan de zaken heel gemakkelijk.

01.30 Koen Bultinck (VLAAMS BLOK): Ik zal u geruststellen, mijnheer de voorzitter. U hebt 15 Vlaams Blok-kamerleden op de 150 en als iedereen de humor zal hebben achter zich gelaten, zullen wij de laatste 15 collega's zijn die nog over een gezonde vorm van humor beschikken. Dat is ook traditioneel ons groot verwijt aan de politici uit de politiek correcte partijen. Zij lopen met een uitgestreken en lang gezicht rond. Die mensen zijn niet meer gelukkig en zijn zwaar ontgoocheld. Wij leven ons nog echt uit en beleven nog plezier aan ons politiek mandaat. Als u de Vlaams Blok-fractie bekijkt, mijnheer de voorzitter, moet u vaststellen dat wij er echt gelukkig uitzien en dat wij ons goed voelen in onze rol.

Wij houden ook van correcte afspraken, mijnheer de voorzitter. Ook dat is een gezond kenmerk, want goede afspraken maken goede vrienden. Wij hebben elkaar ook op dat vlak leren appreciëren.

Via het subamendement 149 laten wij de 10 beruchte punten, waarvan ik een aantal grappige variaties heb aangehaald, weg. Dat is een zeer drastische maatregel. Via de volgende subamendementen 150 tot en met 159 voeren wij geleidelijk aan de bevoegdheden, die 10 puntjes, af.

01.31 Francis Van den Eynde (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, ik zal de amendementen 160 tot 176 kort behandelen. Ze handelen over de bevoegdheden die toegekend zijn aan Brussel. Voor het Vlaams Blok horen deze bevoegdheden niet thuis bij het Hoofdstedelijk Gewest omdat dit gewest ten onrechte de waarde van de andere regio's in dit land heeft gekregen. Er zit een filosofie achter. Vermits men ervan uitgaat dat men in Brussel met een Franstalige meerderheid zit, denkt men met Wallonië en Brussel tegen Vlaanderen steeds twee tegen een te kunnen spelen.

Dit is een van de redenen waarom de Vlaamse Beweging zich steeds heeft verzet tegen de idee

van Brussel als derde gewest. Er was een tijd dat ik behoorde tot de partij van de heer Schiltz die zich hevig verzette tegen Brussel als derde gewest. Ik herinner me nog zeer goed dat hij in een debat op de RTBF hierover aan de tand werd gevoeld. Men vroeg hem naar zijn standpunt met betrekking tot het gegeven dat de meerderheid van de Franstalige Brusselaars een derde gewest wilde. Schiltz antwoordde, ik citeer: "On dit que Paris vaut bien une messe. Le rôle du capital vaut bien la parité". Men heeft dit nooit toegepast, ook de heer Schiltz niet. Bijna sprak ik over wijlen de heer Schiltz, op politiek vlak uiteraard. Ik zou hem eerlijk gezegd niets anders toewensen.

Wij zitten met dit probleem. Ons hoofdamendement strekt ertoe in het huidig voorstel de afbraak van het derde gewest wettelijk in te bouwen. Wij proberen mensen uit andere partijen te overtuigen – ijdele hoop, dit geef ik toe – op zijn minst te beginnen met het reduceren van het derde gewest tot een meer aanvaardbare entiteit door een aantal bevoegdheden te reduceren. Wij vinden dat wij zeer ver gegaan zijn. Als wij er zouden in slagen andere collega's te overtuigen deze reductie te versterken, zouden wij gelukkiger zijn.

Immers, Brussel werd een aantal bevoegdheden toegekend die de regio niet nodig heeft, gewoon omdat ze niet met problemen in verband met die bevoegdheden geconfronteerd wordt. De landbouwhydraulica en de onbevaarbare waterlopen zijn niet echt Brusselse aangelegenheden, tenzij we ervan uitgaan dat de Zenne, die onder de hoofdstad stroomt, als een onbevaarbare waterloop wordt beschouwd. Ook een specifieke bevoegdheid inzake bossen lijkt niet nuttig, want Brussel telt slechts 1 boswachter. Dat lijkt me toch wat folkloristisch.

Al de amendementen die ik nu zal verdedigen, hebben daar betrekking op. Zoals beloofd – de voorzitter heeft collega Laeremans ruim de tijd gelaten om zijn betoog te houden –, zal ik ze niet een voor een toelichten. Ze strekken er in ieder geval allemaal toe om, in tegenstelling tot wat wordt voorgesteld, een groot deel van de bevoegdheden niet naar Brussel over te hevelen. Hopelijk kunnen we een meerderheid van het nut daarvan overtuigen, maar wellicht is die hoop ijdel.

Overigens waarschuw ik de parlementsleden ervoor, inzonderheid de Vlaamse, dat zowel Vlaanderen als de Nederlandstalige Brusselaars door de toekenning van meer bevoegdheden aan het Brusselse beleidsniveau, waar we de dubbele meerderheid zijn kwijtgespeeld, een rampzalige

situatie tegemoetgaan. Ik verklaar mij nader. Het is rampzalig voor Vlaanderen, omdat de hoofdstad van Vlaanderen – dat is Brussel tenslotte – nog verder zal vervreemden en als het ware een vreemde plek vormen in de natie. Het effect van de uitdeinende olievlek zal ongetwijfeld vlug voelbaar zijn. Voor de Nederlandstalige Brusselaars is het nog erger.

Wij hebben wel geregeld moeten horen hoe gelukkig hun vertegenwoordigers waren over de resultaten van de Brusselse Costa. Niets is echter minder waar. Ten eerste, met de tekst wordt het stemrecht van de Vlaamse Brusselaar gereduceerd. Mijnheer de minister Vande Lanotte, u bent ons gisteren komen uitleggen wat we precies moesten verstaan onder de term democratische reflex en welke partijen er vanuit de democratische reflex moesten worden afgeblokt. U bedoelde daarmee toch niet dat de democratische reflex moest spelen om de VLD te bestrijden?

U bedoelde daar ook Agalev, de SP en waarschijnlijk voorlopig ook de CVP niet mee.

01.32 Minister **Johan Vande Lanotte**: Ik zal nog eens zeggen dat ik met opzet weiger daarover te praten in die termen. Dit is geen bepaling die gericht is tegen partijen, ze is enkel gericht op een democratisch principe. Ik heb met opzet gezegd dat ik niet wou praten over democratische en niet-democratische partijen toen dat onderwerp vanop uw banken ter sprake werd gebracht. Ik beschouw het ook niet als dusdanig. U zult dat woord ten andere nog nooit uit mijn mond hebben gehoord. Ik heb heel duidelijk gesteld dat het daar niet over gaat.

01.33 **Francis Van den Eynde (VLAAMS BLOK)**: Mijnheer de voorzitter, ik zou er de vice-eerste minister attent op willen maken dat als men op de banken van mijn fractie steeds begint over democratische en niet-democratische partijen, de reden daarvoor te zoeken is in het feit dat wij dagelijks van 's morgens vroeg tot 's avonds laat zowel hier als in de media moeten horen dat er in dit land democratische partijen zijn – wat nooit gedefinieerd werd – en één ondemocratische partij. Men geeft daar echter nooit een argument voor. U zult begrijpen dat wij bijgevolg gevoelig zijn voor dat thema. U zult het met mij eens zijn dat wij elkaar geen Lijzabet moeten noemen. Laten wij ten minste één keer een klein beetje eerlijkheid van de regering verwachten, het gaat hier om een maatregel die gericht is tegen het Vlaams Blok, dit in het bijzonder omdat er een immense Franstalige paniek bestaat, niet omwille

van de ideeën van het Vlaams Blok, maar omdat het Vlaams Blok de eerste Vlaamse partij is die er misschien toe in staat is om Franstaligen voor Vlaamse lijsten te laten stemmen. Dat is het niet-democratisch aspect van het Vlaams Blok. Dat is wat men vreest in Brussel. Daarom heeft men al die maatregelen genomen die in Vlaanderen niet bestaan en die door de Raad van State bovendien zeer terecht werden afgebroken tot op de grond.

Maar goed, jullie zijn de specialisten van de democratie. Ik ging u, toen u mij onderbrak om te stellen dat ik u verkeerd ging citeren, de paus van de democratie noemen. Jullie bepalen wat democratisch is en wat niet, waarschijnlijk conform een of andere organisatie van de progressieve kerk, de commissie voor geloofsleer of zoiets. Ik moet trouwens zeggen dat de progressieven in Vlaanderen steeds meer klerikale trekjes aan het kweken zijn en zich steeds puriteinser gaan tonen, dit tenminste op politiek vlak. Het vroegere seksueel puritanisme is vervangen door een politiek puritanisme dat even nocief en even onverdraagzaam zo al niet onverdraagzamer is. Dat laat men nu functioneren in Brussel. Men laat de Vlaamse Brusselaars aan hun lot over. Men reduceert in feite het effect van hun stemgedrag en dan vindt men het nodig om miljarden uit te geven om links of rechts een pseudo-Vlaamse schepen te bekomen die toch niets te vertellen zal hebben.

Ik geef toe dat de vertegenwoordigers van de zogenaamde democratische partijen in Brussel dat meestal toejuichen. Wij weten ook dat zij in hun politiek denken al jarenlang en momenteel nog steeds niet worden geleid door het belang van hun kiezers dat zij verondersteld worden te verdedigen. Zij worden wel ingekaderd door een regiment van aalmoezeniers van politieke correctheid. In het bijzonder denk ik aan al de zogenaamde Vlaamse Brusselaars gevestigd in de Dansaertstraat en aanverwante buurten, en die van daaruit bepalen wat de Vlaamse Brusselaar al dan niet mag zeggen. Ook zij hebben er alle belang bij dat men de stem van de Vlaamse Brusselaar reduceert. Jammer genoeg voor de aalmoezeniers van de progressiviteit is de Vlaamse-Brusselse stemgerechtigde nogal resistent tegenover zijn politieke raadgevers. Hij zou zelfs op een andere partij kunnen stemmen. Men moet dan reageren en de efficiëntie van zijn stemgedrag, en dus de democratie, aantasten.

Dat was de enige reden waarom wij probeerden het derde gewest ten dele af te bouwen. Wij weten dat onze strijd momenteel niet erg hoopgevend is. Een van de grote, in Brussel opgevoede tenoren

van de geschiedenis van de Nederlanden zei ooit: "Het is niet nodig te hopen om te slagen, en zeker niet nodig te overwinnen om te volharden in de strijd." Met die woorden van Willem van Oranje beëindig ik mijn uiteenzetting.

De **voorzitter**: Collega's, ik wil de Kamer raadplegen. De heer Servais Verherstraeten wil namelijk graag zijn amendementen nummers 2, 3, 4 en 5 op artikel 2 nu verdedigen. Is er daarover eenparigheid in de Kamer?

01.34 Francis Van den Eynde (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, wij hebben helemaal geen probleem met de vraag van de heer Verherstraeten. Nu we toch over de werkzaamheden spreken, wil ik ook graag deze vraag stellen. Om halftien zou normaal gezien de commissie voor de Herziening van de Grondwet van start gaan.

De **voorzitter**: Ik zal die commissievergadering waarschijnlijk tot halfeen uitstellen. Ik probeer de agenda nog wat te herschikken. De ministers zeiden gisteren ook al qu'ils n'ont pas le don d'ubiquité. De plenaire vergadering heeft voorrang op de commissievergaderingen. Ik zou niet graag beide vergaderingen gelijktijdig laten plaatsvinden. Dat de commissie voor de Herziening van de Grondwet om halfeen zou starten, betekent geenszins dat u uw amendementen hier niet zal kunnen bespreken.

01.35 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, u wil de bespreking van onze amendementen dus even schorsen. De heer Verherstraeten zou het wat rustig aan moeten doen, want hij is ook al de hele nacht hier.

De **voorzitter**: Ik kan verklappen dat ik scheermesjes heb besteld. Zij zullen op de gepaste plaatsen vanaf 9 uur ter beschikking zijn. Het gaat om plasticen, eenmalig bruikbare mesjes. Misschien hebben we ze ook alleen maar vandaag nodig en niet meer morgenvroeg.

01.36 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, is er ook scheerschuim voorzien?

De **voorzitter**: Mijnheer Goyvaerts, hebt u nood aan die scheermesjes?

01.37 Hagen Goyvaerts (VLAAMS BLOK): Neen, mijnheer de voorzitter, ikzelf niet. Ik vroeg me echter af of er voor de dames ook ladyshave is voorzien.

De **voorzitter**: Mijnheer Goyvaerts, ik wil u verzoeken om niet denigrerend te spreken. Het is bovendien vroeg in de ochtend!

01.38 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, ik wil u erop wijzen dat er om 9.30 uur twee vergaderingen waren gepland. Daarvan hebt u er een verplaatst naar 12.30 uur. Worden die vergaderingen gekoppeld aan de vergaderingen van 13.30 uur?

De **voorzitter**: Mijnheer Laeremans, het gaat om een technisch probleem. Ik moet in staat zijn de dossiers tijdig door te nemen. De commissie voor de Herziening van de Grondwet heb ik verdaagd tot 12.30 uur. Ik probeer ervoor te zorgen dat de vergadering van 13.30 uur ook normaal kan plaatsvinden. Wellicht zal de plenaire vergadering dan om 14.30 uur hervat kunnen worden.

De heer Verherstraeten krijgt met eenparige toestemming van de Kamer het woord voor de verdediging van zijn 5 amendementen op artikel 2.

01.39 Servais Verherstraeten (CVP): Mijnheer de voorzitter, ik dank de collega's voor hun toestemming, waarvan ik geen misbruik zal maken. Noch zal ik filibusteren. Ik wil van de gelegenheid wel gebruik maken om het surrealisme van deze vergadering te onderstrepen. In onze vergadering is het nu 27 juni 2001 en 9 uur in de ochtend. Buiten deze vergadering is het echter 28 juni en 9 uur in de ochtend. De belangrijkste gebeurtenissen spelen zich af buiten dit halfroed. De voorzitter van de PSC kwam zonet in haar voertuig aan voor het kabinet van de eerste minister met in haar zog een hoop cameramensen. Hier is er geen enkele journalist aanwezig. Mevrouw Milquet kondigt eigenlijk aan dat de PSC zich zal onthouden bij de stemming over dit ontwerp. De consecratie bij de eerste minister zal snel afgelopen zijn. Men zal snel nog warme croissants en koffie toedienen.

De **voorzitter**: Mijnheer Verherstraeten, men kan toch geen koude croissants serveren? Dat doet men niet bij de eerste minister en ook niet bij mij.

01.40 Servais Verherstraeten (CVP): Mijnheer de voorzitter, bij u zeker niet, want u bent de eerste burger.

Ik wil echter duidelijk maken dat het gesprek nog wel even moet duren. Men moet toch duidelijk maken dat het toch nog moeilijk is gegaan, dat men nog even ernstig heeft moeten debatteren. Straks, rond 9.30 uur, over een twintigtal minuten, zal de PSC-voorzitter triomfalistisch naar buiten

komen. Ze zal de Franstalige pers meedelen dat ze de Vlaamse meerderheid op de knieën heeft gekregen. Ook de premier zal in al zijn triomfalisme buiten komen. Hij zal meedelen dat hij alles prima heeft geregeld en geen enkele toegeving moest doen. Hij zal het akkoord een goed en evenwichtig akkoord noemen. Bij de stemming vanavond of morgenvroeg zal de PSC zich onthouden, waardoor ook dit ontwerp de noodzakelijke meerderheid zal halen. De partijvoorzitter van de VLD, de heer De Gucht, zal verklaren dat de heer Verhofstadt hoe langer hoe meer de loodgieterkwaliteiten krijgt van zijn voorganger. Zo zal het ongeveer verlopen.

Mijnheer de minister, ik zou u graag nog één vraag stellen. Ik meen dat ik op die vraag in de algemene bespreking geen antwoord heb gekregen.

Dreigt de budgettaire capaciteit van de federale overheid niet in het gedrang te komen, zodra de economische conjunctuur wat vertraagd en wanneer de belastinghervormingen, de dotaties en alle akkoorden ingevolge Lambermont op volle toeren draaien? Bestaat het risico niet dat er alsdan opnieuw moet worden gesaneerd?

Bij de algemene bespreking antwoordde u niet uitvoerig op mijn vragen, maar op die vraag verwacht ik van u toch een concreet antwoord.

01.41 Minister **Johan Vande Lanotte**: Mijnheer de voorzitter, het essentiële element in deze staatshervorming, althans wat de middelen betreft, is dat zowel de middelen van de federale overheid als deze van de gemeenschappen in hoofdzaak – en weliswaar geleidelijk – worden gekoppeld aan de economische groei. Voor de gemeenschappen is er sprake van een koppeling a rato van 0,92% omdat zulks ook de elasticiteit is die wij veronderstellen voor de federale overheid. Dat betekent dat de financiering voor beide niveaus rekening houdt met deze groei. Dat houdt op zijn beurt in dat wanneer de groei positief verloopt, dit voordelig is voor beide niveaus en omgekeerd. Op beide niveaus moet hiermee uiteraard rekening worden gehouden in de programma's, ervan uitgaande dat de grote uitdagingen voor de toekomst zowel op het ene als op het andere niveau zijn gesitueerd, op het ene niveau wat het onderwijs en de gezondheidszorg betreft en op het andere niveau wat de sociale zekerheid en een deel van de gezondheidszorg betreft.

Dat betekent dat de groei van de middelen niet meer voortdurend het voorwerp zal uitmaken van discussies, maar zonder meer is gekoppeld aan

de economische groei.

Dit jaar nemen de middelen van de gewesten en de gemeenschappen sterk toe, ondanks een tegenvallende groei, terwijl volgend jaar de middelen voor de gewesten en de gemeenschappen wellicht dalen, ondanks misschien – hopelijk – een stijging van de economische groei.

Voor de twee jaar samen is het huidige systeem misschien niet slecht, maar elk jaar wordt er gediscussieerd over wat aan wie wordt toegekend.

De koppeling aan de groei voor beide niveaus zorgt voor een meer eerlijke verdeling van de middelen tussen de niveaus, wat in een federaal stelsel op termijn een stabiliserend effect zal hebben.

01.42 **Servais Verherstraeten** (CVP): Mijnheer de minister, dat is gedeeltelijk juist, maar ik ga ervan uit dat in de parameters die u aanhaalde "voorzichtigheid" is ingebouwd. Dat heeft hoe dan ook belangrijke repercussies op federaal vlak. Bovendien mag niet worden vergeten dat binnenkort over het fiscaal ontwerp zal worden gestemd, dat, althans indien het wordt goedgekeurd, aanzienlijke effecten zal teweegbrengen. Als er dan economische parameters worden gebruikt die tegenvallen, vrees ik dat men op federaal niveau met ernstige problemen zal worden geconfronteerd en dat er alweer zal moeten worden gesaneerd. Waarop zal alsdan nog worden bespaard? De voorbije tien of vijftien jaar werd al zoveel bespaard op administratief vlak, dat ik vrees dat men zich automatisch zal richten tot de sociale zekerheid. Dat zou evenwel betreurenswaardig zijn.

Dat zou, vrees ik, het gevolg kunnen zijn van de huidige gecombineerde opties.

01.43 Minister **Johan Vande Lanotte**: Mijnheer de voorzitter, deze overwegingen hebben meer te maken met de discussie over al dan niet opportuniteit van de fiscale hervorming dan met de verdeling van de globaliteit van de overheidsmiddelen tussen de gemeenschappen en de federale overheid. Ik aanvaard die kritiek. Het is een beoordeling. De meerderheid wil dit echter doorvoeren, u vindt het te verregaand. Het heeft echter meer met die discussie te maken dan met de verdeling van de middelen. Bij de verdeling van de middelen kunt u het systeem van de eerste tien jaar niet behouden. Het zou ertoe leiden dat een aantal niveaus op termijn niet voldoende gefinancierd werden. Men moest een

mechanisme hebben dat voor een correcte verdeling zorgt. Een volledige koppeling was niet mogelijk omdat de federale middelen ook niet volledig gekoppeld zijn, vandaar de 0,92. Uw kritiek heeft te maken met de ruimte voor die belastinghervorming. Dat is een legitieme vraag. Wij verschillen wel van mening. Het heeft hier echter niets mee te maken. Wij wisten van bij het begin dat er na tien jaar een mechanisme moest worden ontwikkeld, anders zou het systeem op termijn onevenwichtig zijn.

De **voorzitter**: Mijnheer Leterme, de heer Verherstraeten en de minister zijn ten gronde een goede dialoog aan het voeren en interessante zaken aan het uitwisselen. De voorzitter van de Kamer verheugt zich daarover.

01.44 Servais Verherstraeten (CVP): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, zullen er in het kader van alle genomen maatregelen – de sociale, de fiscale, de Lambermont – en als er economische tegenvallen zijn, bijsturingen moeten gebeuren op middellange termijn aan het fiscale ontwerp dat wij volgende week zullen behandelen?

01.45 Minister Johan Vande Lanotte: Het mechanisme bij een fiscale hervorming zit zo in elkaar dat er een speling van twee jaar is bij het invoeren op de begroting. We hebben nu vastgelegd wat de impact daarvan is. Als uw economie anders evolueert, moet u een speelruimte hebben. Dat is de reden waarom het schema van invoeren op de begroting niet vastligt voor de periode van daarna.

01.46 Servais Verherstraeten (CVP): Dat lijkt me zeker niet oninteressant in het debat van de volgende weken. Mijnheer de voorzitter, met betrekking tot amendement nr. 2 op artikel twee. Het gaat over de homogene bevoegdheidspakketten. Eigenlijk gaat het over de suggestie om het prijs- en inkomensbeleid inzake landbouw over te hevelen. We weten dat de volledige regionalisering van landbouw niet gerealiseerd is. Het prijs- en inkomensbeleid met betrekking tot landbouw is niet integraal opgenomen in dit akkoord en in dit ontwerp dat we bespreken. Het is de federale uitzondering op de gewestelijke bevoegdheid.

Wij weten uiteraard dat dit op dit ogenblik voornamelijk een Europese aangelegenheid betreft. Zal dit echter zo blijven? In het Europees beleid zitten wij hoe dan ook met de problematiek dat er tegenstrijdige standpuntbepalingen zouden zijn tussen de Vlaamse en de Waalse landbouw.

Dit zou aanleiding kunnen geven tot interne twisten. Wellicht zal dit ook leiden tot een hoop samenwerkingsakkoorden, wat niet evident is en heel wat problemen zal teweegbrengen. Vandaar onze suggestie om landbouw volledig over te hevelen.

Mijnheer de minister, het prijs- en inkomensbeleid inzake landbouw is niet opgenomen in dit akkoord. Op een bepaald moment heb ik horen vertellen dat de heer De Gucht, partijvoorzitter van de VLD, samen met collega Bourgeois afspraken hieromtrent had gemaakt dat daarin wel zou zijn voorzien. Ik vind dit echter niet terug. Hoe is dit mogelijk? Is er geen akkoord gesloten? Of is het een gevolg van de perikelen met de heer Bourgeois, die zich aangezien hij het toch niet zou goedkeuren, niet aan de afspraak zou houden? Of was de vertaling die de heer De Gucht en de heer Bourgeois hieraan gegeven hebben niet correct?

01.47 Minister Johan Vande Lanotte: Ik denk dat er een misverstand bestaat over het prijzenbeleid. Het is een Europese materie, waarvan de standpunten in consensus tussen de gewesten worden bepaald. Wanneer de gewesten niet tot een akkoord komen, bestaat er ook geen standpunt. De federale overheid heeft hierover geen bevoegdheid. Op een bepaald ogenblik heeft men gesproken over het niet-Europese. Zo heeft men een aantal maatregelen genomen, die echter geen prijsmaatregelen zijn. Ik ken geen prijsmaatregelen in de landbouw die niet op Europees niveau worden genomen. Met andere woorden, er wordt een discussie gevoerd die op dit ogenblik – maar ook in de toekomst, gezien de structuur van de landbouwpolitiek – inhoudloos is; zij is immers voorwerpeloos. Op zeker ogenblik heeft men gedacht dat er nog een prijzenbeleid bestond, los van het Europese, maar dat is niet juist. Er zijn minimale en maximale interventiemogelijkheden, maar dit is geen prijzenbeleid. Dit is dus een non-issue, aangezien het prijzenbeleid op Europees niveau wordt gevoerd. De standpunten hierover worden door de Europese staatssecretaris vertolkt, maar hij vertolkt natuurlijk het gemeenschappelijk standpunt van de gewesten die daarvoor bevoegd zijn.

01.48 Servais Verherstraeten (CVP): Mijnheer de voorzitter, ik ga gewoon verder. Mijn amendement 3 op artikel 2 betreft inkomensvervangende maatregelen bij vervroegde uittreding van oudere landbouwers. Wij stellen voor dat dit wordt geregionaliseerd, terwijl dit in het ontwerp niet zo is. Wij volgen gewoon de resolutie van het Vlaams Parlement.

Dit is de beleidslijn die we voor de verkiezingen hadden beloofd en die we ook na de verkiezingen blijven volgen, in tegenstelling tot andere fracties.

Ik kom tot amendement 4. Ook hier baseren wij ons op de resolutie van het Vlaams Parlement en volgen we de beleidslijn van de coherente bevoegdheden. Wij stellen voor dat het quotabeheer, het wetenschappelijk onderzoek, de productcontrole en de sanitaire en fytosanitaire bevoegdheden zouden worden overgeheveld naar de deelstaten. Ook de Raad van State heeft kritiek geuit op de overheveling van de landbouw, omdat er overhevelingen plaatsvonden op basis van finaliteiten, onder meer de voedselveiligheid; deze zouden te vaag en onduidelijk zijn en men had ze concreter moeten specificeren.

Ik kom tot amendement 5, met betrekking tot de gegarandeerde en significante vertegenwoordiging. Wij stellen voor deze vast te leggen in functie van het aandeel van het betrokken gewest in de productiewaarde en de tewerkstelling van de landbouw. Dit zou de facto betekenen dat de overgrote meerderheid in handen van het Vlaamse Gewest zou komen.

Wij stellen hetzelfde voor met betrekking tot amendement 6 op artikel 3. Wij stellen hetzelfde voor met betrekking tot de buitenlandse handel, in verhouding met het pro rata-exportaandeel. Dit bedraagt de facto 75% voor Vlaanderen.

Ik kom tot amendement 17. Wij stellen voor artikel 6, over ontwikkelingssamenwerking, te schrappen. Collega Van der Maelen zal het graag horen, maar collega Pieters heeft met zijn vraag aan collega Talhaoui pijnlijk duidelijk gemaakt wat de juridische meerwaarde van dit artikel is. Het is eigenlijk een intentieverklaring die we in een bijzonder meerderheidswet zetten. Minister Van den Bossche heeft het prachtig omschreven als het nirwana van het recht. Wat dit betreft, volgen we ook de Raad van State.

01.49 Minister **Johan Vande Lanotte**: Ik heb gisteren nog met minister Van den Bossche gebeld en hem uw groeten overgemaakt en hij was daar heel blij mee. Ik wou van de gelegenheid gebruikmaken om u dat te zeggen.

01.50 **Servais Verherstraeten** (CVP): Het begrip nirvana van het recht – typisch voor minister Van den Bossche – slaat wel voor een stukje op artikel 6, dat een intentieverklaring is. Wij zullen zien wat de toekomst brengt. Wij zullen ook zien of er tijdens deze legislatuur, hoe lang ze ook moge duren, nog besprekingen in het kader van de

staats Hervorming zullen plaatsvinden, zoals minister-president Dewael heeft gesuggereerd.

Het amendement 18 gaat over de dubbele meerderheid en wij suggereren het amendement inzake de organisatie en de uitoefening van het administratief toezicht in het Brussels hoofdstedelijk gewest te handhaven. Ik heb tijdens de algemene bespreking tot in het absurde toe gewezen op het feit dat zij die daar tijdens de vorige legislatuur in mijn ogen voor een stuk misbruik van hebben gemaakt, dit nu eigenlijk willen afschaffen.

Regeling van de werkzaamheden **Ordre des travaux**

De **voorzitter**: Mijnheer Verherstraeten, mag ik u eventjes onderbreken. Mijnheer Van den Eynde, wat betreft mijn vraag van daarstraks. Ik heb beslist de commissie niet om 9.30 u te houden. Ik zeg u dit reeds nu.

Je tiendrai la commission à 12.30 heures en tachant de terminer à un moment décent à l'heure de midi. S'il y avait un peu de retard, indien er een beetje vertraging is, zal ik de openbare zitting wat verdagen. Ik wil het nu reeds zeggen, want anders is het te laat. Ik heb alle contacten genomen met het secretariaat en dies meer. Ik verontschuldig mij ervoor dat ik u onderbroken heb.

01.51 **Francis Van den Eynde** (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, ik ben u dankbaar dat u de commissie niet laat samenkomen op het ogenblik dat de plenaire vergadering plaatsvindt. Wat daar besproken wordt – en dat zal niemand nog betwisten – heeft alles te maken met wat hier gebeurt. Ten tweede, uit fairplay kan ik niet garanderen dat wij tegen deze middag gedaan hebben.

De **voorzitter**: Ik moet met iets beginnen. Il faut commencer quelque part.

01.52 **Frieda Brepoels** (VU&ID): Mijnheer de voorzitter, mag ik vragen of de commissie voor het Handels- en Economisch Recht nog doorgaat, omdat er een aantal mensen parallel in de commissie voor de Herziening van de Grondwet zitten.

De **voorzitter**: Dat is een goede vraag, maar u weet dat ik de subcommissie-Grafé een goed hart toedraag. Deze commissie werkt heel goed, net zoals vele andere commissies. U bent lid van de twee commissies?

01.53 Frieda Brepoels (VU&ID): Neen, ikzelf niet, maar collega Bourgeois heeft mij dat daarstraks gevraagd.

De **voorzitter**: Ik zal straks de knoop doorhakken. Desnoods stel ik de commissie uit, goed?

01.54 Frieda Brepoels (VU&ID): Als dat kan.

De **voorzitter**: Ik wil het even duidelijk stellen. Wat de commissie voor de Herziening van de Grondwet betreft, die ik zelf zal voorzitten, zullen we zien waar wij staan. Er staat nog iets op de agenda, namelijk om half twee de lezing van het verslag. Is het een beetje later dan zal ik hier wat later beginnen.

01.55 Bert Schoofs (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, ik wil verwijzen naar de commissie voor het Handels- en Economisch Recht, want ik maak daar deel van uit en het zou dus zeer spijtig zijn mocht ik die vergadering niet kunnen bijwonen. Er staan een aantal interessante wetsvoorstellen en wetsontwerpen op de agenda.

De **voorzitter**: Welke commissie wilt u graag bijwonen? De subcommissie Grafé?

01.56 Bert Schoofs (VLAAMS BLOK): Ja, maar ik moet hier natuurlijk ook mijn verplichtingen waarnemen ten opzichte van mijn collega-fractiegenoten hier in de plenaire vergadering. Ik zou erop aandringen dat wanneer u voorzitter Grafé ziet of tegenkomt, u hem vraagt of de commissie voor het Handels- en Economisch Recht niet kan worden uitgesteld.

De **voorzitter**: Teneinde misverstanden te vermijden en om te vermijden dat de commissie voor de Herziening van de Grondwet samenvalt met deze vergadering, waar dezelfde collega's zetelen en vergaderen over een onderwerp dat daarmee te maken heeft, heb ik beslist de commissie voor de Herziening van de Grondwet niet te laten plaatsvinden terwijl deze vergadering bezig is. Ze zal dus plaatsvinden tijdens de onderbreking dus.

Mevrouw Brepoels vroeg me wat er dan gebeurt met de subcommissie-Grafé. Er kan dubbel gebruik zijn van leden. Dat zal ik straks bekijken. Normaliter zal ook de subcommissie-Grafé doorgaan buiten deze vergadering, uiteraard, maar ik ben nog niet zeker wat ik daar-mee zal doen, ik wil zeker zijn dat er geen dubbel gebruik is. De heren Pieters en Bourgeois zijn lid van beide commissies. Eventueel stel ik de commissie van de heer Grafé uit.

Bespreking van de artikelen (voortzetting) **Discussion des articles (continuation)**

01.57 Servais Verherstraeten (CVP): Mijnheer de voorzitter, amendement 22 is evenmin in de Senaat ingediend. De Brussel-wet bepaalt dat het Gewestbureau dat toezicht houdt op de verkiezingen is samengesteld uit de voorzitter van de rechtbank van Eerste Aanleg, een Franstalige of een Nederlandstalige. Momenteel is het een Nederlandstalige, maar er is een beurtrol met de procureur des Konings en zij wisselen af inzake taalaanhorigheid. Daarnaast zitten er nog twee Nederlands- en twee Franstaligen in dit bureau.

Laten wij veronderstellen dat de voorzitter van de rechtbank van Eerste Aanleg Franstalig is. Wel, dan kan het zijn dat de verkiezing van Brusselse leden van de Vlaamse Raad gebeurt onder toezicht van een gewestbureau met een Franstalige meerderheid. Dus, een verkiezing van Vlamingen die wordt gecontroleerd door een Franstalige meerderheid. Dit vinden wij zeer merkwaardig. Wanneer het over Vlaamse aangelegenheden gaat denk ik dat het toezicht en het recht spreken daarop door Vlamingen gebeurt. Vandaar dat ik het wetsvoorstel van de collega's van de PSC om gemengde tweetalige kamers van de Raad van State bevoegd te maken voor materies in de Vlaamse rand zo perfide vind. Enerzijds zal dit tot meer rechtsachterstand leiden, want er ontstaan discussies binnen de taalgemengde zetel, maar anderzijds zullen er markante uitspraken uit volgen. Overigens wijst het op een gebrek aan vertrouwen. Ik vind het ook niet aangewezen dat Nederlandstalige magistraten oordelen over verkiezingen van Franstalige leden van de Franse Gemeenschapsraad of van de Waalse Gewestraad. Omgekeerd denk ik ook dat best een volledig Nederlandstalig gewestbureau over Brusselse leden van de Vlaamse Raad oordeelt.

Amendement 23 gaat in dezelfde richting. Als een mandaat vacant is voor Brusselse leden van de Vlaamse Raad, de facto Vlaams Parlement, dan verklaart de Nederlandstalige voorzitter van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest - of de Nederlandstalige ondervoorzitter indien de voorzitter Franstalig is - de opvolger voor verkozen. Ik heb dat altijd merkwaardig gevonden: iemand in het Vlaams Parlement dient verkozen verklaard te worden door de voorzitter van het Vlaams Parlement. Het zou ook zeer markant zijn dat bij wijze van spreken een Kamerlid zijn eed zou afleggen voor de voorzitter van de Senaat.

Mijnheer de voorzitter, het is mij een eer en een genoegen dit te mogen doen voor u en ik wens dat het aan Vlaamse parlementsleden zou toekomen dit te doen voor de voorzitter van het Vlaams Parlement.

Dan kom ik tot amendement 24 en daar verwijs ik naar amendement 22 betreffende het Gewestbureau waar ik suggereer om Nederlandstalige leden het werk te laten doen en bevoegd te zijn voor de verkiezing van de Brusselse leden van de Vlaamse Raad.

In amendement 25 inzake de overdracht van de Nationale Plantentuin van Meise stellen wij voor om die niet over te dragen. Wij steunen op het advies van de Raad van State dat dit grondwetswijziging inhield en de grondwetswijziging is hier niet voorzien en deze overheveling kan ook niet op een rechtsgeldige wijze gebeuren.

Amendement 27 gaat over Brussel. Het Lombard-akkoord vereist eveneens een grondwetswijziging en is daardoor zelfs in strijd met het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens en met het evenredigheidsbeginsel en vandaar dat wij suggereren om artikel 28 weg te laten. Hetzelfde geldt voor de amendementen 28, 29, 30, 31 en 32. Met betrekking tot de amendementen die ik heb ingediend, zal ik dan ook geen verdere toelichting meer verschaffen, mijnheer de voorzitter, zonder natuurlijk er de collega's nog eens achtzaam op te maken dat het ondertussen half tien is geworden en dat wellicht de voorzitster van de Franstalige PSC op dit ogenblik triomfalistisch en voor het oog van de camera's buiten, voor het kabinet van de eerste minister, verklaart dat zij een grote overwinning heeft behaald. *(Onderbreking)* Gaat zij nu pas binnen? Dan kom ik een half uur te laat. Dan heb ik mij vergist met een half uur, mijnheer de voorzitter.

De **voorzitter**: Ik geef ik u iets mee dat ik heb beloofd. Ik heb scheermesjes besteld voor diegenen die het mij gevraagd hebben. Maar, collega's, ze kunnen slechts één keer dienen; ze dienen dus niet voor morgenvroeg.

01.58 **Servais Verherstraeten** (CVP): Mijnheer de voorzitter, het was mijn ambitie om deze meerderheid de baard af te doen en ervoor te zorgen dat zij geen tweederde meerderheid zou behalen. Ik zal er wellicht niet in slagen en daarom zal ik het maar bij mijzelf doen.

De **voorzitter**: Mag ik even uw aandacht vestigen op de procedure? Ik heb genoteerd dat u de

amendementen hebt verdedigd op de artikelen 2, 3, 4, 6, 7, 14, 18, 28, 33, 35, 36, 37 en 38. Ik heb het zo genoteerd en ik dank u daarvoor. Ik zal het te gepasten tijde signaleren. En, ik wil u de baard niet afdoen, u mag gerust zijn.

01.59 **Francis Van den Eynde** (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, ik wens een kleine tussenopmerking te maken. Dat scheermesje en het scheerschium, indien u dat in het Frans zou uitdrukken, zou u dan zeggen; "pour les raseurs"?

De **voorzitter**: Nee, pour les rasés. Maar het is een mop hoor. Ik heb gezorgd voor warme broodjes en ook voor de scheermesjes vanochtend.

01.60 **Koen Bultinck** (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, zeer kort, wat de scheermesjes betreft vraag ik u of u wel degelijk goed hebt overlegd met de groene collega's, want ik ga ervan uit of ik hoop voor u dat dit geen aanleiding geeft tot een nieuwe rel binnen deze meerderheid.

De **voorzitter**: Het is een ecologisch wegwerpvoorwerp.

01.61 **Koen Bultinck** (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, u meent dat een wegwerpscheermesje ecologisch verantwoord is?

De **voorzitter**: Zo kom ik tot de tweede reeks van de subamendementen van het Vlaams Blok.

01.62 **Hagen Goyvaerts** (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, ik had begrepen dat de heer Van den Eynde geëindigd was bij subamendement 170. Ik wou vragen om daar de reeks te vervolledigen en de subamendementen 177 tot 200 toe te lichten.

De **voorzitter**: U hebt gelijk. Ik heb de Kamer de instemming gevraagd om de heer Verherstraeten te laten voorgaan. Maar, u hebt gelijk, de discussie is niet afgesloten. Ik wil niet dat u mij van enige reglementaire onduidelijkheid zou kunnen verdenken, dat mag u niet doen.

01.63 **Francis Van den Eynde** (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, mijnheer Goyvaerts heeft het aantal amendementen dat hij heeft ingediend al vernoemd. Het zijn, als ik mij niet vergis, een honderdtal subamendementen.

De **voorzitter**: Hij mag er zelfs 200 indienen.

01.64 **Francis Van den Eynde** (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, naast die

subamendementen zijn er nog een 25 tal andere. Zij zullen telkens, weliswaar in compacte vorm, worden uiteengezet door iemand van mijn fractie, tot alle subamendementen zijn uitgeput.

De **voorzitter**: U hebt mij beloofd, omdat ik de heer Laeremans ruimte heb gegeven, dat u in tijd bescheiden zou zijn voor de subamendementen. Ik laat u nu voortdoen. Daarna behandel ik amendement nr. 89.

01.65 Francis Van den Eynde (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, de mensen van het Vlaams Blok die een uiteenzetting zullen geven, zullen telkens zeggen over welke subamendementen het gaat. U zult zien dat het telkens is geglobaliseerd, als ik dit lelijk woord mag gebruiken.

De **voorzitter**: Wij hebben amendement nr. 88 ruim behandeld en we zijn nu alle subamendementen op amendement nr. 88 aan het behandelen. We spreken over de subamendementen 143 tot 544. Ik ben aan de derde reeks.

01.66 Hagen Goyvaerts (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, zoals gezegd zal ik de subamendementen 177 tot 199 kort toelichten. In amendement nr. 88 hebben wij het Brussels Gewest een aantal bevoegdheden inzake landinrichting en natuurbehoud toegekend, waaronder een aantal onderverdelingen. Ik verwijst naar de groengebieden, de parkgebieden en de groene ruimten. Aangezien het Brussels Gewest als stadsgewest in onze politieke redenering in het Gewest Vlaanderen past, is het de bedoeling van die subamendementen om het Brussels Gewest een aantal bevoegdheden te ontnemen omdat zij die bevoegdheden niet adequaat kan uitoefenen. Het gaat hier over de groengebieden, de parkgebieden en de groene ruimten, de bossen, de jacht- en de vogelvangst en de visvangst.

Mijnheer de voorzitter, u zult het met mij eens zijn dat de jacht- en de vogelvangst een onbelangrijk thema is als we dat relateren aan het Warandepark, waar, bij mijn weten, geen jacht- en vogelvangst wordt georganiseerd.

Op het algemeen thema, dat past in de landinrichting en het natuurbehoud, zou ik nog verder willen doorgaan. Ondanks de evolutie van de stad Brussel tot een stadsgewest met 19 gemeentelijke baronieën en ondanks de enorme urbanisatie-druk, blijft een stuk biologisch patrimonium in dit gewest aanwezig. Door de grootstedelijke context van het Brussels Gewest is de menselijke invloed op dat natuurlijk milieu

nogal ingrijpend van aard, om niet te zeggen allesbepalend. Het biologisch patrimonium is daardoor niet alleen diepgaand veranderd, maar ook verarmd en gebanaliseerd in vergelijking met zijn oorspronkelijke landschappen en biotopen. Als men dat landschap in zijn totaliteit wenst te behouden en te cultiveren en daar een degelijk beleid wenst rond te voeren, dan moet dat gebeuren in het kader van een leefmilieubeleid vanuit de Vlaamse overheid, in onze redenering de Vlaamse deelstaat.

De gemiddelde openbare groene ruimte per inwoner in het Brussels Gewest is niet zo groot. In 1994 bedroeg het gemiddeld openbaar groen per inwoner ongeveer 9 m² per inwoner. Daarbij is natuurlijk abstractie gemaakt van het Zoniënwoud omdat dat toch een speciaal statuut heeft. Dit woud ligt voornamelijk op Brussels grondgebied, maar is aan verschillende randgemeenten gekoppeld.

Het Zoniënwoud grenst aan verschillende randgemeenten en vraagt om een specifiek beheer. Het Zoniënwoud is en blijft ontegensprekelijk de groene long van Brussel. Het grootste gedeelte is beschermd natuurgebied. Wat de fauna en de flora betreft, hebben zich de voorbije 10 jaren opmerkelijke verschuivingen voorgedaan in het Zoniënwoud. Een aantal diersoorten zijn verdwenen, andere diersoorten hebben hun habitat verloren.

In het kader van natuurbehoud en landinrichting is de Zenne een belangrijke factor. De chemische en de biologische kwaliteit van de Zenne zijn slecht. Men beweert dat het al erg gesteld is bij het binnenstromen van het Brussels Gewest tengevolge van een aantal lozingspunten die gelegen zijn in Tubeke en Lembeek. De waterzuivering in het Brusselse laat te wensen over. Er zijn geen waterzuiveringsinstallaties zodat de biologische kwaliteit van het water tijdens de doortocht door Brussel er zeker niet beter op wordt. De slechte kwaliteit is hoofdzakelijk te wijten aan een zeer grote hoeveelheid organische vuilvracht, de grote concentraties aan stikstof en fosfaten, zware metalen, detergenten en een aantal aromatische koolwaterstoffen. Daarom is het absoluut noodzakelijk dat er iets wordt gedaan aan de waterkwaliteit van de Zenne. De Vlaamse deelstaat moet een aantal initiatieven kunnen nemen zodat het probleem wordt opgelost. Ik heb dit voorbeeld van de Zenne genomen om mijn betoog te kunnen uitbouwen en verdedigen.

De subamendementen strekken ertoe het Brussels Gewest zijn bevoegdheden inzake de

groengebieden, de parkgebieden en de groene ruimtes, de bossen, de jacht en de vogelvangst te ontnemen en over te hevelen aan de Vlaamse overheid zodat niet alleen een coherent beleid kan worden gevoerd maar ook komaf kan worden gemaakt met de probleemdossiers zoals dat van de Zenne dat op dit ogenblik weegt op de inspanningen die de Vlaamse overheid probeert te doen inzake waterzuivering.

Mijnheer de voorzitter, tot zover mijn verdediging van de subamendementen 177 tot 200.

01.67 **Guy D'haeseleer** (VLAAMS BLOK):
Mijnheer de voorzitter, ik verdedig de subamendementen 59 tot 108 bij amendement nr. 88.

Ik kan subamendement 201 niet verdedigen omdat de heer Bouteca erin geslaagd is de helft van mijn kopje koffie over mijn amendement te kieperen zodat ik geen zicht meer heb op de essentie van de zaak.

Ik kom nu tot de toelichting bij het subamendement nr. 202 bij amendement nr. 88 van collega Annemans. Met de voorgestelde wijziging aan artikel 6 van het ontwerp van bijzondere wet worden bevoegdheden aan drie gewesten overgeheveld. Op die manier betekent elke verdere stap in de staatshervorming waarbij plaatsgebonden aangelegenheden zouden worden overgeheveld de verdere uitbouw van Brussel als volwaardig derde gewest. Daartegen verzetten we ons fundamenteel. Wij stellen in ons amendement voor om in een aantal specifieke intermediaire organen te voorzien tussen het niveau van het Vlaamse Gewest en de gemeenten.

Met amendement nr. 88 op artikel 6 willen wij het Brussels Gewest een aantal bevoegdheden toekennen. Sommige subamendementen hebben het specifiek over de landinrichting en het natuurbehoud. Een collega had het reeds over de groengebieden, de parkgebieden en de groene ruimtes. Voorts willen we ook de bevoegdheid inzake bossen, landbouw, hydraulica en ontwatering toekennen.

De jongste jaren neemt de milieuzorg een belangrijke plaats in in het maatschappelijk leven. Het Vlaams Blok klaagt aan dat, nu het bon ton is zich milieubewust te noemen, de groenen wel de verdediging van ieder plantje en diertje op zich nemen, maar het ongeboren leven vogelvrij verklaren. Het Vlaams Blok is als volksnationale partij beter dan wie ook geplaatst om uitspraken te

doen over het milieuthema. Als nationalist zijn wij immers van nature uit bekommerd om een gezonde leefomgeving voor ons volk, ook in de ecologische betekenis van het woord.

Om de strijd aan te gaan tegen de verdere verloedering van het leefmilieu, is het noodzakelijk een nieuwe visie op mens en maatschappij te ontwikkelen. De tegemoetkoming aan talrijke materiële noden is niet het belangrijkste doel, wel de vrijwaring van de culturele en geestelijke belangen van de mens. De mens moet opnieuw leren dat hij integraal deel uitmaakt van de natuur en moet er dan ook een fundamenteel respect voor opbrengen.

Wat de bevoegdheden voor het Brussels Gewest betreft, kom ik kort nog even terug op het kanaal Willebroek-Charleroi en de kwaliteit van het water van dat kanaal, dat de enige grote waterweg is in het Brusselse Gewest. Dat daar kwaliteitswaarden worden gemeten die variëren van gemiddeld tot ronduit slecht, is natuurlijk vooral te wijten aan het verlaagde zuurstofgehalte en het verhoogde gehalte van ammoniakstof in het water, waarover collega Goyvaerts straks zal uitweiden. Bovenop die pollutie is er de toegenomen verontreiniging door zware metalen. Occasioneel worden ook kwaliteitsdalingen gemeten door lozingen van hoofdzakelijk pollutanten. Het meest dringende probleem van het kanaal is wel de aanwezigheid van aanzienlijke hoeveelheden sterk verontreinigd slib. Wij pleiten er in het kader van de bevoegdheden van het Brussels Gewest dienaangaande voor dat een speciale politionele milieucel voor de opsporing van illegale lozingen in de Kanaalzone wordt opgericht. Die cel kan ook toezicht houden op de legale lozingen en zou rechtstreeks onder het bevel staan van een milieumagistraat.

Er moet ook onmiddellijk werk worden gemaakt van een grootschalig baggerproject om het slibprobleem te verhelpen. Voorts pleiten we voor een biologisch herbeademingsproject in afgebakende proefzones van het Kanaal. Indien het project succesvol is, wordt het uitgebreid tot de hele Kanaalzone om zo de zuurstofkwaliteit van het water op een aanvaardbaar peil te houden.

Het afwateringssysteem van Brussel werd destijds aangelegd, niet zozeer om specifieke waterzuiveringsdoeleinden, dan wel met het oog op het afvoeren van water. Zo komt het dat de Brusselse riolen niet alleen afvalwater opvangen afkomstig van de huishoudens of ingevolge economische activiteit, maar ook het regenwater

en het water van sommige beken en soms zelfs van de grondwaterlagen.

Alles werd dus eigenlijk zonder pardon in de Zenne geloosd zoals de heer Goyvaerts zojuist al heeft gemeld. Niet al het afvalwater van Brussel wordt evenwel in het rioleringsnetwerk opgevangen. Men schat dat nog ruim 5% van de Brusselaars niet op de riolering zijn aangesloten. Het Vlaams Blok stelt dus voor om in het kader van de bevoegdheden van het Brussels gewest werk te maken van een sluitende registratie van de sterfputten in het gewest. Eens deze zwarte plekken in kaart zijn gebracht, kan men overgaan tot een aanpassing van het rioleringsnet. Dat was een zeer belangrijke klemtoon.

Ik kom dan bij mijn subamendementen. Uiteraard hebben wij in ons amendement aan het Brussels gewest een aantal bevoegdheden toegekend die u vindt op pagina 75. Via de subamendementen willen wij echter nog verder gaan. Dit is voor ons een soort minimumprogramma. Wij hopen dat wij de meerderheid in deze Kamer kunnen overtuigen om althans één van onze subamendementen goed te keuren zodanig dat we de kwantiteit aan bevoegdheden van het Brussels gewest enigszins kunnen ontvetten en de bevoegdheden aangaande landinrichting en natuurbehoud overgeheveld worden naar het Vlaams Gewest waar ze volgens ons op een adequate manier kunnen worden ingevuld. Tot daar een beknopte toelichting bij de amendementen 201 tot 250.

De **voorzitter**: Mevrouw Colen, welke amendementen wenst u te bespreken?

01.68 Alexandra Colen (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, ik wil de subamendementen 109 tot 158 behandelen in één groep. Ik vergis mij, ik geloof dat het de subamendementen van 251 tot 300 zijn, een mooi pakket van 50 subamendementen. Ik zal dit als één geheel behandelen omdat het allemaal subamendementen op amendement 88 zijn die allen betrekking hebben op het zeer belangrijke onderdeel van de bevoegdheden inzake milieu en milieubeheer, specifiek natuurbescherming en natuurbehoud.

Regeling van de werkzaamheden Ordre des travaux

De **voorzitter**: Mevrouw Colen, excuseert u mij, maar ik moet u even onderbreken voor een praktische regeling.

Mevrouw Brepoels, de heer Grafé bevindt zich

momenteel in een subcommissie waar stemmingen plaatsvinden. Als u hem zou toelaten te vergaderen tussen 14.30 uur en 15.45 uur, dan kunnen de heer Bourgeois en andere collega's de twee vergaderingen bijwonen.

Mijnheer Leterme, de commissie Handelsrecht vergadert gewoonlijk elke donderdag van 12.30 uur tot 14.00 uur. Nu zal om u genoeg te doen de commissie voor de Herziening van de Grondwet op dat ogenblik vergaderen. Sommige leden, waaronder de heer Bourgeois, zijn lid van meer dan één commissie. Ik wil ook de heer Grafé niet dwarsbomen. Het zou nuttig zijn indien de heer Grafé zijn subcommissie kon laten vergaderen tussen 14.15 uur en 15.45 uur, tijdens het vragenuurtje.

01.69 Yves Leterme (CVP): Mijnheer de voorzitter, ik dank u voor het aanbod. Ik onderschrijf vanuit uw positie dat het steeds goed is om een PSC-mandataris te plezieren.

De **voorzitter**: Mijnheer Leterme, u kunt het echt niet laten. Mevrouw Brepoels, bent u het hiermee eens?

01.70 Frieda Brepoels (VU&ID): Mijnheer de voorzitter, ik heb begrepen dat onze mensen liever op de middag zouden vergaderen. De namiddag komt nog slechter uit.

De **voorzitter**: Op de middag kunnen uw collega's in de commissie voor de Herziening van de Grondwet aanwezig zijn. Als de plenaire vergadering begint met het vragenuurtje, dan kunnen zij desgewenst gaan stemmen in de subcommissie.

01.71 Frieda Brepoels (VU&ID): Mijnheer de voorzitter, dat zou voor de heer Bourgeois niet mogelijk zijn wegens andere verplichtingen. Wij zouden dus toch verkiezen om dit op de middag te laten doorgaan. Ik weet echter niet of dat voor de andere leden kan.

De **voorzitter**: Wat wil men nu? Ik moet immers een opdracht geven.

01.72 Frieda Brepoels (VU&ID): Mijnheer de voorzitter, de plenaire vergadering gaat niet verder tijdens de middag?

De **voorzitter**: Ik heb al gezegd dat de plenaire vergadering stopt als ik de commissie voor de Herziening van de Grondwet ga voorzitten. Het probleem was wat ik met de subcommissie van de heer Grafé moest doen terwijl de commissie voor

de Herziening van de Grondwet vergadert. Ik heb vernomen dat de heer Bourgeois ook die vergadering wenst bij te wonen.

Ik zou de heer Bourgeois die kans hebben gegeven.

01.73 Frieda Brepoels (VU&ID): Mijnheer de voorzitter, ik hoor zopas van hem dat het niet mogelijk is in de namiddag zodat hij de middag verkiest. Zo niet zou hij willen vragen dat alles wordt afgeschaft.

01.74 Bert Schoofs (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, dit creëert toch moeilijkheden. Ik kan me voorstellen dat de commissie voor Handels- en Economisch Recht niet in aantal zal zijn wanneer de mensen van het Vlaams Blok en de Volksunie niet aanwezig zullen zijn als zij het debat in de plenaire vergadering willen volgen.

De **voorzitter:** Ik zal de vergadering sluiten rond 12 uur. Om 12.30 uur komt de Commissie voor de Grondwetsherziening samen. Om 14.30 uur beginnen wij in de plenaire vergadering met het vragenuurtje. Dit debat wordt hernomen na het vragenuurtje.

Tijdens het vragenuurtje zou ik de subcommissie van de heer Grafé laten doorgaan. Zijn we het daarover eens?

01.75 Bert Schoofs (VLAAMS BLOK): Dat is in orde.

De **voorzitter:** Mevrouw Brepoels, u hebt mij gezegd dat de heer Bourgeois de verdaging vraagt van beide vergaderingen.

01.76 Frieda Brepoels (VU&ID): Mijnheer de voorzitter, als deze vergaderingen naar de namiddag worden verdaagd, zal hij moeten kiezen.

De **voorzitter:** Er zijn ook collega's van de CVP die in twee commissies zetelen. Laten wij doen wat wij hebben afgesproken.

Om 12.30 uur vindt de vergadering plaats van de commissie voor de Herziening van de Grondwet. Om 14.30 uur vergadert de subcommissie van de heer Grafé. Na het vragenuurtje gaan we dan verder met dit debat. Is iedereen het daarmee eens?

Geen bezwaar? (*Nee*) Aldus zal geschieden.
Pas d'observation? (*Non*) Il en sera ainsi.

Bespreking van de artikelen (voortzetting) **Discussion des articles (continuation)**

De **voorzitter:** Mevrouw Colen, verontschuldig mij voor deze onderbreking. Ik ben voorstander van gelijkheid en behandel u dus even ongalant als uw mannelijke collega's. Ga gerust verder met het verdedigen van uw amendementen.

01.77 Alexandra Colen (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, ik weet dat wij als vrouwen helemaal niet te klagen hebben van de behandeling door de voorzitter van de Kamer. Wij worden als volwaardige parlementsleden beschouwd, zonder enig onderscheid des persoons of geslacht.

Ik wilde de subamendementen nr. 251 tot en met nr. 300 behandelen. Het gaat om subamendementen op amendement nr. 88 dat te maken heeft met de bevoegdheden van het Brusselse Gewest wat betreft een aantal aspecten van milieu, milieubehoud en milieubeheer. Ik zal de verschillende onderdelen opsommen, zijnde de natuurbescherming, het natuurbehoud, de bossen, de jacht, de vogelvangst, de visvangst, de visteelt en de landbouw, de hydraulica en de onbevaarbare waterlopen.

De verschillende subamendementen behandelen deze onderdelen in verschillende combinaties omdat er eigenlijk redelijk wat is nagedacht over de materie zelf. Het is wat beleid en bestuursverantwoordelijkheid betreft een relatief nieuwe materie. Het gaat namelijk over het beheer van het milieu en de problemen in een hoofdstedelijk gewest dat niet direct wordt geassocieerd met een ruraal natuurgebied. Nochtans is er sprake van lozing, landbouwhydraulica, intensieve tuinbouw, enzovoort, die heel wat problemen veroorzaken waarmee het bestuur – in tegenstelling tot nu – vroeger niet werd geconfronteerd.

De subamendementen zijn dan ook in die zin opgevat dat men verschillende mogelijkheden van bevoegdheden overweegt voor verschillende onderdelen van het beheer. De algemene tendens is om een dergelijke problematiek naar een hoger, meer gecentraliseerd niveau te delegeren met het argument dat er een coördinatie moet zijn waardoor de problemen die te maken hebben met milieu en de wisselwerking tussen economie en milieu en urbanisatie en milieu grensoverschrijdend kunnen worden aangepakt. De algemene tendens is dat een dergelijke problematiek vanuit een ruimtelijk grotere visie moet worden benaderd. Om die reden moet het

gedelegeerd worden naar een hoger bestuursniveau.

Als het werkelijk om een delegatie gaat waarin men van onderuit naar boven werkt, dan kan men veronderstellen dat met de nodige samenspraak, wisselwerking en overeenkomsten met inbreng van alle actoren een beleid op poten kan worden gezet. In het voorliggende ontwerp werkt men omgekeerd. Er is een centraal niveau dat naar beneden toe bestuursbevoegdheden gaat delegeren, zonder daarom enige kennis van zaken op het plaatselijke of lokale vlak te hebben.

De twee methodes van aanpak zijn in verschillende modellen onder te brengen. Enerzijds, is er de doorgedreven centralisatie en anderzijds, is er het model van de directe democratie, dat vooral in Zwitserland het verst is doorgedreven, het is daar historisch ook zo gegroeid. Er zijn natuurlijk allerlei tussenvormen van deze twee modellen mogelijk.

Men kan verschillende mogelijkheden van aanpak van deze problematiek voorstellen aan de hand van deze twee modellen. Het model directe democratie werd een tijd geleden, voor het aantreden van de huidige meerderheid in Vlaanderen, zeer veel besproken en was zeer bespreekbaar, vooral door de burgermanifesten van de VLD. Zij spraken inzake deze thematiek zelfs over een nieuwe politieke cultuur en een totale breuk met de bestaande centraliserende systematiek in de wijze waarop de bestuursbevoegdheden in België worden verdeeld. Daarover wordt nu niet meer gesproken.

De eerste minister en de VLD hebben zich ingeschreven in het centralistische model dat in België bovendien leidt tot een zeer ondoorzichtig en complex model binnen het kader van een federalisering van bovenuit, waarbij vooral niet de federalisering op zichzelf, maar allerlei politieke belangen en evenwichten in acht dienen te worden genomen. Wij krijgen dus een zeer ondoorzichtige, warrige structuur voor de materie van milieubeheer, milieubehoud en de wisselwerking economie-milieu die nu al heel technisch en complex is. Het beheer ervan wordt echter nog ondoorzichtiger gemaakt door de wijze waarop wij de bestuursbevoegdheden en de verantwoordelijkheden daarover organiseren binnen het Belgische bestel.

Mensen die voorstellen om het bestuur te organiseren vanuit het andere model, dus met meer nadruk op de directe democratie, krijgen dikwijls inzake deze materie, namelijk

milieubehoud, het argument voor de voeten geworpen dat dit typisch een thematiek is waar men centralistisch moet werken, waar men op het hogere niveau beter en meer moet kunnen coördineren en plannen en effecten beheren dan op het lagere niveau.

Wat de complexiteit van de milieuthematiek betreft, mag men de bevolking echter niet onderschatten. Er zijn op dat vlak reeds studies ondernomen in verband met verschillende bezwaren tegen de directe democratie. Een van die bezwaren die men vaak hoort is dat de meeste kiezers die in dergelijke beleidsvoering worden betrokken via de directe vraag naar hun mening, onbekwaam zouden zijn om te stemmen over concrete aangelegenheden van publiek belang. Als het over technische materies gaat en materies met een steeds snellere en gespecialiseerde vooruitgang van de wetenschap, kan men zeker aanbrengen dat de kiezers eventueel onbekwaam zouden zijn om te stemmen over dergelijke ingewikkelde materies omdat zij ze niet zouden kunnen begrijpen of volgen.

Het onbekwaamheidsargument is echter in wezen een argument tegen de democratie als dusdanig. Wanneer mensen wijs genoeg zijn om een onderscheid te kunnen maken tussen wie hen zal vertegenwoordigen op een hoger bestuursniveau, moeten ze ook in staat zijn om over de belangrijke aangelegenheden, waar die vertegenwoordigers een zeg over doen, ook rechtstreeks te beslissen.

Immers, indien de kiezers niet bekwaam zouden zijn om goede van slechte oplossingen te onderscheiden, kunnen ze a fortiori ook geen personen kiezen die bekwaam zijn om goede oplossingen te vinden voor de problematiek die hen op dat moment aanbelangt. Zelfs indien de burgers de systematische neiging zouden vertonen om gevaarlijke of twijfelachtige beslissingen te nemen dan zou het nog vanuit zuiver democratisch oogpunt onduidelijk zijn op welke grond hen het recht op directe besluitvorming zou kunnen worden geweigerd, indien zij dergelijke besluitvorming wensen. De ervaring in landen waar een dergelijk systeem van directe democratie bestaat, leert dat de burgers helemaal geen neiging vertonen tot gevaarlijke of twijfelachtige besluitnames, ook niet in dergelijk complexe materies als de materie waarover de subamendementen 251 tot 300 handelen.

Over de Amerikaanse situatie is er een beschrijving van een zekere Thomas Cronin waarin hij wees op het feit dat vroegere tegenstanders van de directe democratie

beweerden dat daardoor een stroom van ongezonde en radicale wetten tot stand zou komen. Dit gebeurde in de praktijk echter slechts zelden. In sommige deelstaten – in veel deelstaten van de Verenigde Staten bestaat dit systeem – werd beweerd dat conservatieven het burgerinitiatief en het referendum – de instrumenten van de directe democratie – zouden gebruiken om progressieve wetgeving te dwarsbomen. Die voorspelde dreiging werd echter niet bewaarheid. Wanneer men dit in retrospectieve nagaat dan blijkt dat progressieve en conservatieve maatregelen ongeveer in gelijke mate het leken te halen, afhankelijk van de verschuivingen in de publieke opinie van het meer of minder verregaande karakter van de voorstellen. De burgers bleken zich weg te houden van de extremen aan beide kanten van het spectrum. De kiezers leken behoedzaam om te springen met zeer radicale maatregelen, zowel van links als van rechts. Verder besloot Thomas Cronin ook dat de kiezers die aan die rechtstreekse besluitvorming deelnemen, dit doen met meer verantwoordelijkheidszin en intelligentie dan men zelfs redelijkerwijze mocht verwachten. Zij maken blijkbaar rationele keuzes en ze kunnen wel de kosten en baten herkennen en de diverse effecten van de geboden alternatieven afwegen.

Er bestaat een algemeen geformuleerde opmerking die zegt dat de burgers de techniciteit en de wetenschappelijke basis missen om de ontwikkelingen op het vlak van milieu en milieubeheer te volgen. Misschien bestaat er op dat vlak een generatiekloof, want als ik de stof doorneem die mijn eigen kinderen voor de examens moeten leren, stel ik vast dat zij up-to-date zijn met de wetenschap. Ik heb zelf in het middelbaar onderwijs een wetenschappelijke richting gevolgd. Ik moet toegeven dat de cursussen die de tieners tegenwoordig krijgen veel meer bevatten dan wat de volwassen leek terzake weet. Men mag volgens mij zeker niet te vlug beweren dat iets te technisch, te wetenschappelijk of te complex is voor de bevolking in het algemeen en voor jongeren in het bijzonder als het gaat om het delegeren van verantwoordelijkheden. Voor een bevolking als de onze en met een onderwijs zoals het onze is dit niet waar. Dit zou volgens mij een schromelijke miskenning zijn van de mogelijkheden van de kiezers.

Mijnheer de voorzitter, tot zover de bespreking van dit pakket subamendementen.

De **voorzitter**: Mijnheer Schoofs, u hebt het woord voor het verdedigen van een andere reeks

amendementen

01.78 Bert Schoofs (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, ik zal het hebben over de subamendementen nrs 301 tot 400.

De **voorzitter**: U mag van mij tot 544 gaan.

01.79 Bert Schoofs (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, die subamendementen zullen door een collega van mijn fractie worden behandeld.

De **voorzitter**: Ik stel voor dat u even bondig blijft als uw collega.

01.80 Bert Schoofs (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, nadat u het aandeel van minister Vande Lanotte in de Vlaamse Beweging hebt verduidelijkt, kan ik overgaan tot de orde van de dag.

Vooraf had ik graag even verduidelijkt waarom het Vlaams Blok de bepalingen inzake landinrichting en natuurbehoud heeft uitgekozen om te amenderen. Landinrichting en natuurbehoud zijn bij uitstek die domeinen die men ook niet zomaar kan wegsnijden uit een bepaald bevoegdheidspakket omdat zij in de werkelijkheid aansluiten op het geheel van wat een natie schraagt. Ik bedoel daarmee het volgende. Landinrichting en natuurbehoud stoppen niet aan de grens van Brussel. Zij stoppen ook niet aan de taalgrens. Zij stoppen ook niet voor een geografische grens want zij maken deel uit van de geografie an sich.

Natuurlijk moeten er bevoegdheden voorbehouden worden. Collega Bouteica is zich nog aan het bescheuren over het feit dat hij de subamendementen 200 tot 250 van collega D'haeseleer heeft besmeurd met koffie. Gelukkig zit ik rechts van hem en alles wat er te besmeuren valt, doet collega Bouteica aan zijn linker zijde.

De **voorzitter**: Dat is straffe koffie.

01.81 Bert Schoofs (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, Europa zou ook bevoegdheden moeten hebben over landinrichting en natuurbehoud maar het subsidiariteitsbeginsel vereist uiteraard dat toebedeeld wordt aan de verschillende naties hoe volkeren hun eigen grondgebied inrichten. Met betrekking tot Brussel rijst de vraag of Brussel het wel verdient om een eigen landinrichting en een eigen natuurbehoud te kennen. Bestaat er zo iets als een Brusselse natie of een Brussels volk dat een eigen grondgebied heeft? Ik denk het niet.

Brussel is de hoofdstad van Vlaanderen en is ook ingebed in Vlaanderen. Daarom zouden wij het liefst van al zien dat landinrichting en natuurbehoud van Brussel zou aansluiten op Vlaanderen. Geografisch maken wij tenslotte een geheel uit. Brussel is de hoofdstad van Vlaanderen. Brussel is zelfs niet de hoofdstad van Wallonië. De Walen hebben ervoor gekozen om Namen tot hun hoofdstad te maken.

Het is voor het Vlaams Blok moeilijk te aanvaarden dat landinrichting en natuurbehoud in Brussel volledig worden afgesneden voor Vlaanderen en een eigen bevoegdheid zouden worden. Het is onlogisch. Ik zou gewoon de vergelijking willen maken met bijvoorbeeld een stad als Antwerpen die niet veel kleiner is dan Brussel. Op wereldschaal zijn zij in vergelijking met New York en New Delhi in feite slechts middelgrote steden. Marc Van Peel is er geen voorstander van dat Antwerpen een eigen landinrichting en natuurbehoud zou krijgen. (...)

Antwerpen is een middelgrote wereldstad.

De **voorzitter**: Mijnheer Schoofs, u moet zich richten tot de voorzitter.

01.82 Bert Schoofs (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, ik ben als backbencher blijkbaar nog niet gewend om het debat te voeren. Wanneer men als kersvers parlements lid wordt afgeleid door een meer ervaren...

De **voorzitter**: U wordt afgeleid door leden van uw eigen fractie.

01.83 Bert Schoofs (VLAAMS BLOK): Nee, het was de heer Leterme die mij heeft afgeleid.

De **voorzitter**: Dat is erg.

01.84 Yves Leterme (CVP): Mijnheer de voorzitter, ik zit toevallig op de klapstoel van collega Van Peel. Als mentaal en fysiek plaatsvervanger protesteer ik tegen de kwalificatie door de heer Schoofs van de metropool Antwerpen als een middelgrote stad. De heer Van Peel zou zeggen dat Antwerpen een wereldstad is.

De **voorzitter**: Antwerpen kennende, kreeg u terecht het woord voor een persoonlijk feit.

01.85 Bert Schoofs (VLAAMS BLOK): Mijnheer Leterme, ik heb Antwerpen omschreven als een middelgrote wereldstad. Het is geen grote wereldstad als New York of New Delhi. Daarmee herhaal ik slechts wat ik zonet al heb gezegd. Ik

dank u voor de verkeerde interpretatie van mijn woorden. De heer Van Peel zal daarover ook erg tevreden zijn.

Mijnheer de minister, laten we veronderstellen dat Antwerpen dezelfde bevoegdheden zou krijgen als Brussel. Dat is onlogisch. Toch is Antwerpen niet veel kleiner dan Brussel. Het inwonersaantal en de werkgelegenheid verschaft door onder meer de haven, spreekt boekdelen. Men zou Antwerpen dus gemakkelijk dezelfde bevoegdheden kunnen geven als Brussel, ook wat natuurbehoud en landinrichting betreft. Men zou dat kunnen uitbreiden tot de Kalmthoutse Heide. Antwerpen is echter wel bevoegd voor haar haven maar niet voor de hele waterloop die over haar grondgebied loopt, want daarover hebben ook hogere overheden hun zeggenschap. In Brussel is dat niet het geval. Daarmee wil ik het onlogische van de regeling rond Brussel aantonen, zoals ze destijds is geconstitueerd en doorgevoerd door onder andere het Sint-Michielsakkoord. Brussel werd wat losser gemaakt uit België, maar alleen om België te redden en om de Vlamingen af te snijden van haar natuur en landinrichting.

Het Vlaams Blok heeft zich daarom ook op het derde punt geconcentreerd, want voor een nationalist is dat essentieel. Een daarnet nog aanwezig VLD-lid riep dat het Vlaams Blok een groene partij aan het worden is. Hij vergist zich: het Vlaams Blok is altijd al een groene partij geweest. De eerste liefde van ons als Vlaams-nationalisten gaat uit naar onze eigen grond. Ik durf niet te spreken van onze eigen "bodem" want men zou mij ervan kunnen verdenken theorieën over te nemen van breinen van personen uit een ver verleden en heel andere streken. Een volksnationalist hecht als eerste aan de natuur. Het begrip "natuur" omvat leefomgeving, cultuur en milieu. Dat laatste is een modewoord. Gelukkig komt het woord "natuurbehoud" in de tekst voor. Het begrip "milieu" getuigt enkel van antropocentrisme dat de mens centraal stelt en dat de natuur louter ziet in functie van de mens. De cultuur is de wijze waarop elk volk de natuur naar zijn hand probeert te zetten. Wie over milieu spreekt, doet net alsof hij de natuur accapareert en alsof men er de baas over wil spelen.

Het Vlaams Blok kan vrij moeilijk aanvaarden dat de landinrichting en natuurbehoud in Brussel aan het Brussels Gewest wordt overlaten.

De logica is soms zoek doordat in de diverse amendementen veel verschillende combinaties zijn gemaakt. Uiteraard zal ik ze niet allemaal uiteenzetten.

Het is echter logisch dat, wil men de ontwateringen uit het ontwerp wil halen, de wateringen er eveneens worden uitgehaald. Het is even logisch – hoewel het veeleer onlogisch klinkt – dat de ontwatering wordt gekoppeld aan bossen, jacht en vogelvangst mocht men op een gegeven moment inzien dat er onvoldoende animo is om de watering te halen uit de bevoegdheid van het Brussel Gewest.

Die tien punten die in verschillende combinaties doorheen onze subamendementen zijn voorgesteld om uit het ontwerp weg te laten, zijn dus niet toevallig. Wij willen hiermee duidelijk signaleren dat de bevoegdheden inzake watering, ontwatering, landbouw, hydraulica en onbevaarbare waterlopen, in combinatie met elkaar, van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest moeten worden ontnomen.

De bevoegdheid inzake visvangst en veeteelt is uiteraard niet zo belangrijk, al weet ik niet precies hoe het gesteld is met de Brusselse waterlopen. Hoe dan ook, dat is peanuts. De bevoegdheid inzake jacht, vogelvangst en bossen is wel belangrijk, in combinatie met de parken en de groene ruimten waaraan Brussel rijk is, misschien zelfs rijker dan Antwerpen.

Mijnheer de voorzitter, via deze subamendementen tracht het Vlaams Blok, stap na stap, zoveel mogelijk van deze bevoegdheden over te dragen naar Vlaanderen in eerste instantie en in tweede orde, als het mogelijk is, naar de federale overheid. Ik wijs er evenwel op dat de federale overheid nadien – althans volgens het Vlaams Blok – deze bevoegdheden sowieso moet afstaan aan Vlaanderen.

01.86 **Bart Laeremans** (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, alvorens het hoofdstuk van de subamendementen bij amendement nr. 88 af te sluiten met de twee laatste sprekers, de heren Bultinck en Van den Eynde, zal ik de toelichting bij het laatste pakket amendementen voor mijn rekening nemen.

Ik zal de amendementen nrs. 401 tot en met 450 toelichten, waarna de heer Bultinck de toelichting zal geven tot het amendement nr. 544.

De **voorzitter**: Het lijkt mij wenselijk dat de bespreking van artikel 2 tegen de middag wordt beëindigd.

01.87 **Bart Laeremans** (VLAAMS BLOK): Dat moet mogelijk zijn. Er is evenwel nog het

amendement nr. 89. Wij zullen evenwel ons best doen.

De **voorzitter**: Ik heb genoteerd dat wij omstreeks 7 uur zijn begonnen met de bespreking van artikel 2 en dat dit duurde tot 9.21 uur. Ik heb u daarover dus gedurende 2 uur en 21 minuten laten spreken.

Geven en nemen is ook een spel in het Parlement. Ik reken erop dat de bespreking van artikel 2 is beëindigd wanneer ik de zaal zal verlaten om 12.20 uur. Wij zullen dan gedurende 6 uren over artikel 2 hebben gedebatteerd.

Ik wil u wat meer ruimte geven voor amendement nr. 89 op voorwaarde dat wij hetzelfde compromis aanhouden voor de subamendementen.

01.88 **Bart Laeremans** (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, ik wil van de gelegenheid gebruik maken om te zeggen dat artikel 2 door ons helemaal vervangen wordt door een veel belangrijker en gewichtiger artikel, met name artikel 88. Dit geeft veel meer bevoegdheden aan de gewesten, met name aan het Vlaamse en Waalse gewest waarbij we het Brussels gewest heel anders concipiëren.

Deze 50 amendementen gaan ook over dit Brussels gewest. Wij vinden dat heel wat bevoegdheden die nu aan Brussel worden toegekend, daar niet op zijn plaats zijn. Brussel moet een andere vorm krijgen dan de twee andere gewesten. Daar wil ik op inpijken. Brussel is een vrij klein gebied van ongeveer 950.000 inwoners, ongeveer Gent en Antwerpen samen. Een stad zomaar laten samenvallen met een volwaardig gewest, is manifest verkeerd. Bovendien heeft Brussel een hoofdstedelijke functie, zowel ten aanzien van de Vlamingen als van de Franstaligen, zolang men tenminste uitgaat van het Belgische model. Wij zien Brussel als een volwaardige tweetalige hoofdstad van de Vlaamse Staat. Zolang dit echter niet het geval is, is Brussel geen volwaardig derde gewest. Dan ontsnapt het aan elke controle en kan het onmogelijk een volwaardige hoofdstadfunctie hebben voor Vlaanderen. Met een hoofdstadfunctie bedoel ik een dienende functie en dus ook controleerbaar door de twee gewesten en de federale overheid. Dat is niet het geval met dit wetsontwerp inzake de hervorming van de instellingen. Hier bombardeert men Brussel tot een volmaakte driedigheids, tot een supergewest dat veel te veel bevoegdheden heeft. Hierdoor kan het de bevoegdheden van Vlaanderen helemaal inkapselen en fnuiken zonder dat er enige controle op kan uitgeoefend worden.

Er is een heel interessant werk verschenen van journalist Stefan Huysentruyt, iemand van het VEV en Wim Van der Veken van de academische wereld onder de titel 'Brussel kan beter'. Die studie heeft de Emiel Van der Gucht-prijs gekregen waarbij hun een bekroning te beurt viel voor een heel heldere analyse van Brussel. Dat was een van de troeven van deze studie. Het gaf een heel overzichtelijk beeld van Brussel op juridisch, historisch en financieel vlak. Er staat wat de fouten zijn in Brussel en hoe men de grondvesten van Brussel als derde gewest wil keren. Men zegt heel terecht dat Brussel geen volwaardig derde gewest kan zijn omdat veel bevoegdheden, zoals de landbouw, niet thuishoren op het Brusselse niveau. Er is namelijk maar 1 landbouwer en 1 slachthuis. Het is toch te gek om daar een minister voor bevoegd te maken. Het is onmogelijk om daar een coherente sluitende wetgeving rond te bouwen. Ik zou iedereen, en zeker de Franstaligen, willen aanraden om eens na te denken over de hervorming en de toekomst van het Brussels gewest. U moet dit werk eens lezen. Voor diegenen die geen Nederlands kunnen, zal er een Franstalige vertaling van worden gemaakt. Doe een inspanning, ook als u Franstalig bent. Het is in zeer begrijpelijk Nederlands geschreven en vooral heel helder en systematisch gebracht. De studie wil aantonen dat Brussel een aantal bevoegdheden heeft die het gemeentelijk niveau overstijgen. Zij zeggen trouwens dat een aantal gemeentelijke bevoegdheden weg moeten bij die gemeenten en op het niveau van de 19 moeten worden gebracht. Anderzijds zouden een aantal van die bevoegdheden beter uitgevoerd worden door een soort samenwerkingsverband van de gemeenschappen en de gewesten.

Een deel van de analyse, die in dit werk wordt gemaakt, heeft betrekking op de financiering van Brussel. Dit is zeer interessant, met het oog op het debat van vanmiddag om 12.30 uur in de commissie voor de Herziening van de Grondwet. Men wil daar nog extra financiering aan Brussel geven, terwijl zij de zaak zo grondig hebben bestudeerd, dat ze met grote zekerheid kunnen verklaren dat Brussel eigenlijk geen recht meer heeft op zoveel bijkomende miljoenen per jaar. Tegen 2009 culminerend in een dividend van 6 tot 7 miljard frank bovenop wat men nu al ontvangt. Zij geven een zeer helder overzicht van de gewestmiddelen. Ze spreken over de gewestbelastingen, die op dit ogenblik nog toegewezen gewestbelastingen zijn, omdat men die in 1998 nog niet zelf konden heffen. Daarnaast zijn er ook de toegewezen personenbelastingen,

waarbij men ongeveer 32 miljard frank toekent aan Brussel; ter vergelijking: Vlaanderen krijgt 206 miljard frank toegewezen en Wallonië krijgt 121 miljard frank toegewezen. Het gaat dus om een vrij behoorlijk dividend aan Brussel. Met inbegrip van de gemeenten, komt men in Brussel tot een totaal van 81 miljard frank, in Vlaanderen 352 miljard frank en in Wallonië 194 miljard frank, voor wat 1998 betreft. Op bladzijde 82 van het ontwerp maakt men de vergelijking: per inwoner bedragen de inkomsten voor de financiering van de gewestelijke en gemeentelijke bevoegdheden in Brussel 85.000 frank op één jaar; in Vlaanderen is dat maar 59.000 frank en in Wallonië 58.000 frank. Cumulatief geeft dit 59.167 frank. Welnu, in Brussel beschikt men dus over een veel groter overheidsinkomen, 85.000 frank; een aanmerkelijk verschil. Dit komt onder meer door een aantal specifieke dotaties van ettelijke miljarden aan Brussel en ook door de hogere inkomsten van een aantal Brusselse gemeenten.

Wanneer men dit verder analyseert, heeft men het ook over de registratierechten - 3,22 miljard frank in Brussel, 12,5 miljard frank in Vlaanderen -, de agglomeratierechten, de gemeenten, de onroerende voorheffing en de patrimoniumbelasting. Zo komt men in Brussel wat de gemeenten betreft, aan 26.500 frank per inwoner, terwijl dat in Vlaanderen slechts 10.000 frank per inwoner is. Dit heeft men uitgesplitst en men heeft verklaard hoe men tot deze opmerkelijke verschillen komt. Samengevat kan men het verschil in middelen per hoofd van de bevolking van 15.360 frank per inwoner, ten gunste van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, toeschrijven aan de meeropbrengsten per inwoner ten gevolge van diverse feiten: de agglomeratiebelasting, met een meerinkomst van 4.532 frank per inwoner, de autonome belastingen, de overgedragen gewestbelastingen, de specifieke dotaties voor de functies van Brussel. Zo komt men tot een bedrag van 15.000 frank per inwoner, enkel via het niveau van de Brusselse hoofdstedelijke instellingen, zonder rekening te houden met de gemeenten of het speciale hoofdstedelijke dividend.

Dit hoofdstedelijke dividend wordt ook geanalyseerd. In 1998 komt men daarvoor tot een totaal van 13.998 frank per inwoner. Wanneer Brussel ongeveer 1 miljoen inwoners telt – het is iets minder – betekent dit 14 miljard frank waarover Brussel reeds nu beschikt, dankzij het hoofdstedelijke dividend. Dit is toch een gigantische som. In zo'n situatie moet men toch tweemaal nadenken vooraleer men dit nog verder uitbreidt met zoveel bijkomende miljarden. Hier

wordt nog rekening gehouden met een federale infrastructuur. Gisteren werd in de commissie nog gepraat over het feit dat dit eigenlijk aan de minister van Infrastructuur toekomt.

Dit werd bij amendement verbeterd. Oorspronkelijk dacht men dat het onder de eerste minister ressorteerde.

Het Euro-internationaal dividend voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest bedroeg in 1998 2,114 miljard frank. Dat werd reeds verhoogd tot 3 miljard frank. Men doet dit en stoemelings. Heel het Euro-Brusselverhaal kwam via sluikse wegen tot stand, onder meer door de merkwaardige operaties van het ACV. Zij hebben heel het Europees Parlement gefinancierd – als een soort concertgebouw - met middelen van het ACV. Het was een ACV-dekmantel. In het midden van Brussel staat het Europees Parlement. Men heeft de nodige krachten ingeschakeld om de bijkomende zittingen in Brussel te organiseren. Ik herhaal dat terzake heel wat sluipende besluitvorming heeft plaatsgevonden. Wij staan niet alleen met dit standpunt. De heren Temmerman en Van Istendael hebben dat uitvoerig beschreven.

Het hoofdstedelijk dividend dat via sluipende besluitvorming steeds gegroeid is, krijgt voor het eerst een officieel karakter met het fonds van 3 miljard frank, jaarlijks te verhogen met 500 miljoen frank. We zullen snel 6 tot 7 miljard frank bereiken. In 1998 zaten we aan 14 miljard frank voor Brussel. Op die manier zal de 20 miljard frank snel bereikt zijn. Dit is helemaal niet gerechtvaardigd. Brussel heeft per capita reeds veel meer inkomsten. Het is absoluut ongerechtvaardigd opnieuw zoveel miljarden naar Brussel over te hevelen zonder dat er iets tegenover staat voor de hoofdstedelijke functie. Wat de Vlamingen betreft, voldoet Brussel niet aan de eisen voor een echte hoofdstedelijke functie. De Vlamingen worden in Brussel miskend, hun rechten worden niet gerespecteerd. Dit Lambermont-akkoord is daar het zoveelste bewijs van.

Mijnheer de voorzitter, ik heb, mijns inziens, voldoende mijn subamendementen 401 tot 450 verdedigd.

01.89 Koen Bultinck (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, ik beperk me tot de subamendementen 451 tot 501 op amendement 88.

Voor het Vlaams Blok is het een uitgemaakte zaak

dat het Brussels Gewest niet mag beschikken over dezelfde, gelijkaardige of gelijkwaardige bevoegdheden als het Vlaamse en het Waalse Gewest. Voor het Vlaams Blok kan er geen sprake zijn van gelijkwaardige gewesten. Er moet een verschil zijn tussen de twee grote gewesten in het land en Brussel.

Wij blijven lang stilstaan bij het thema van het milieu. Ik ben gekozen in de Westhoek.

Als echte milieujongens, in de goede betekenis van het woord, weten wij beter dan wie ook hoeveel belang wij moeten hechten aan natuur en natuurbehoud in de Westhoek omdat wij in ons Vlaamse land nog maar weinig ongerepte natuur vinden.

Ik wil teruggrijpen naar mijn eigen politieke verleden en ik ben inderdaad derde generatie nationalist. Mijn grootvader aan vaderszijde was destijds actief aan het IJzerfront en van mijn vader heb ik de interesse voor de brede Vlaamse Beweging meegekregen. Mensen die echt goed weten wat volksnationalisme betekent, weten dat het milieuthema altijd een typisch nationalistisch thema is geweest.

Mijnheer de voorzitter, ik stel vast dat de collega's van de Volksunie het halfrond even hebben verlaten, maar ikzelf kom uit een traditioneel Volkunienest dat, naar aanleiding van de Egmontperiode, met de Volksunie heeft gebroken. Bij de link tussen Volksunie en milieu moet ik refereren aan de periode '68, '69 toen de Volksunie als eerste Vlaams-nationale partij een milieucongres hield. Nu ik hier nog een aantal groene collega's in het halfrond bespeur, wil ik erop wijzen dat als de Volksunie toen als nationalistische partij had gedaan wat ze moest doen inzake het ecologische thema, er waarschijnlijk van Agalev en Ecolo geen sprake was geweest.

Mijnheer de voorzitter, als wij zien wat de groenen er in deze regering van terechtbrengen, stellen wij vast dat er weinig echt groene beleidsdaden zijn gesteld. Er worden enkele progressieve linksliggende thema's geconcretiseerd – ik verwijs even naar het drugsthem – maar als het om echte milieuthema's of het mobiliteitssthem gaat, ontgoochelen de beleidsdaden van onze groene ministers zwaar.

Als nationalistische partij heeft het Vlaams Blok dus de plicht terug te nemen wat traditioneel een nationalistisch them was en het ook zal blijven, met of tegen de zin van de groenen. Via dit pakket

subamendementen zijn wij dus zeer lang blijven stilstaan bij de thematiek van landinrichting en natuurbehoud. Inzake ruimtelijke ordening en landinrichting in het bijzonder blijven wij principieel voorstander van een vorm van inbreiding in plaats van steeds maar verder uit te breiden en het schamele deeltje milieu dat wij nog hebben te gaan aantasten.

Het Vlaams Blok wil een concentratie van de bestaande woon-en leefgebieden. Wij zullen dus niet langer tolereren dat nog langer wordt ingegrepen in ons schamele groen. Er moet dus werk worden gemaakt van woningbehoeftestudies zodat wij zicht krijgen op de noodzaak die zou kunnen ontstaan om de natuur verder te blijven aantasten. Op dat vlak kunnen wij toch nog iets leren van onze Noorderburen.

Ik hoop samen met u, mijnheer de voorzitter, geen persoonlijk feit te hebben gecreëerd. Via een aantal persorganen heb ik moeten vaststellen dat u af en toe wel eens ongezoeten uw mening durft te geven over onze Nederlandse noorderburen en ik wil hierover geenszins een polemiek met u openen, laat dat duidelijk zijn. Het debat moet kunnen worden gevoerd, maar het zal u niet verwonderen dat wij daar uiteraard - en ik zal mij zeer voorzichtig uitdrukken - een andere mening op na houden dan uzelf.

De **voorzitter**: Mijnheer Bultinck, ten eerste, gezouten vlees houdt langer stand. Ten tweede, het was een harde vraag. Wat zou uw reactie zijn indien Nederland Vlaanderen zou overnemen? Ik kijk naar de heer Van Peel en ik zeg, ik verhuis.

01.90 Koen Bultinck (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, ik moet u eerlijk gezegd toegeven, dat ik uw toespeling waarbij Nederland Vlaanderen eventueel zou overnemen, niet begrijp. Laat dat duidelijk zijn.

De **voorzitter**: Het was een vraag van een journalist.

01.91 Koen Bultinck (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, wij zijn daar zelf ook geen vragende partij voor. Wij gaan er principieel vanuit eerst zelf op eigen poten te staan, indien ik mij volks mag uitdrukken, vooraleer wij verder zouden willen samenwerken met Nederland, laat daar geen onduidelijkheid over bestaan.

Om dit milieupleidooi af te ronden, mijnheer de voorzitter, wil ik toch nog even refereren aan een historisch Brussel-congres dat wij hier enkele jaren geleden hebben gehouden en waar

uiteindelijk van het inhoudelijke niet veel naar buiten is gekomen. Alle media-aandacht was geconcentreerd op de vraag of het Vlaams Blok al dan niet in Brussel een congres kon houden. De superdemocraten in dit land trachten politieke partijen te verbieden om congressen te houden. Wij hebben toen die mogelijkheid gekregen en het pleit voor de gerechtelijke macht dat zij toen inderdaad aan de kant van de democratie is gaan staan.

Ik wil afsluitend toch nog even zeggen dat wij op het gebied van het milieu blijvend zullen opkomen voor de uitbouw van een gerechtelijke milieucel. Wij wensen een afronding van de volledige sanering van het Zennebekken en het kanaal Brussel-Willebroek via een afwerking van de ganse planning inzake waterzuivering. Wij wensen - en nu ga ik in op details - de registratie van alle sterfputten, gelijktijdig met de nodige aandacht voor het rioleringsnet, de oprichting van een gewestelijke databank over de bodemkwaliteit en een planning voor een sanering ervan. Het is niet onbelangrijk even stil te staan bij het gegeven dat wij uiteindelijk niet alleen met onze voeten op de grond leven, maar dat wij ook altijd lucht inademen, dat wij ook af en toe eens naar adem moeten happen om te kunnen blijven praten. Het is dus ook belangrijk dat er een verfijning komt van het luchtmeetnet, zodanig dat wij toch zicht krijgen of het zicht behouden op de gezondheid van de lucht. Tot daar, mijnheer de voorzitter, het milieupakketje dat ik u wou verduidelijken.

De **voorzitter**: De heer Van den Eynde gaat de laatste subamendementen 501 en 544 verdedigen en dan volgt het hoofdamendement nr. 89.

01.92 Francis Van den Eynde (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, het Vlaams Blok sluit in deze amendementenslag het hoofdstuk Brussel af met de behandeling van het subamendement 502 tot en met subamendement 544. Ik dacht dat het passend en billijk was om eventjes terug te keren op de ganse essentie van dit debat, niet alleen wat het Vlaams Blok betreft, maar, veronderstel ik, ook voor alle partijen die in dit halfrond zijn vertegenwoordigd en in het bijzonder de regeringspartijen. Wat anders heeft het Lambermont-akkoord, of beter gezegd het Saint-Polycarpe-akkoord, op het oog dan de regeling van de samenleving tussen de gemeenschappen in dit land en daarbij speelt de hoofdstad, ons Brussel, een absoluut cruciale rol.

Ik zou kort de evolutie van deze aloude stad der Nederlanden willen schetsen. We hebben al een paar keer over de Nederlanden gesproken. Ik wil

eraan herinneren dat ten tijde van onze goede koning Willem de grote meerderheid van de hoofdstad nog Nederlandstalig was en dat de mensen die Frans spraken dat slechts deden onder de invloed van de gewelddadige Franse bezetting, waartegen de Brusselaars zich heel zwaar hadden verzet, die toen pas achter de rug was.

Pas bij de uitvinding van België is de verfransingsmachine in de hoofdstad beginnen functioneren omdat die tijd werd gekenmerkt door de slogan "La Belgique sera latine ou ne sera pas". Ook dat willen of mogen onze Franstalige landgenoten niet weten. Elle n'est jamais devenue latine. Elle ne sera pas. In die tijd was het vanzelfsprekend dat de hoofdstad Brussel eerst en vooral werd verfranst, vermits de nieuwe staat, naar Frans model, extreem jacobijns was opgevat. Alles moest in Brussel worden gecentreerd en gans de macht van de staat moest zich daar concentreren.

Maar, de waarheid heeft haar rechten. De verfransing sloeg even hard toe in Gent en Antwerpen. Ik zeg dit maar om u te vertellen, collega's, dat alles nog altijd omkeerbaar is. Ik zal het nog eens in het Frans herhalen. Rien n'est irréversible.

Wij werden in deze hoofdstad stilaan verfranst, wat zich voornamelijk na de Eerste Wereldoorlog, ondanks de nieuwe taalwetten, die totaal niet werden toegepast, doorzette. Op het einde van de jaren '60 werden wij geconfronteerd met een hoofdstad die zich op een kunstmatige wijze, die totaal niet beantwoordde aan de natuurlijke roeping van de stad, als een derde entiteit in dit land ging manifesteren. Dit werd natuurlijk door het Zuiden in de hand gewerkt, dat maar al te graag tegen het dynamische Vlaanderen, dat stilaan uit een diep dal terugkwam, over een bondgenoot kon beschikken. Dat gedeelte van het verhaal heb ik daarstraks al meegedeeld.

Wij werden dus stilaan niet alleen een minderheid in onze eigen hoofdstad, maar wij werden er ook als vijandelijke bezetters beschouwd. Ik kan u vertellen, collega's, dat dit een sfeer is die ik persoonlijk aan den lijve heb ondervonden, want ik ben in Brussel opgegroeid. Ik zal u bekennen dat indien ik mij nu politiek in een radicaal Vlaamse formatie bevind, dit alles te maken heeft met de ervaringen die ik in de jaren '60 en begin de jaren '70 in mijn geboortestad heb opgedaan.

Wij werden vele jaren niet alleen als een vijandige minderheid beschouwd. Wij werden ook als

dusdanig behandeld en opgejaagd. Men zegt ons dat die tijd voorbij is. De officiële waarheid klinkt nu als volgt: "De communautaire problematiek is achter de rug. Alles is koek en ei. In Brussel is er niets aan de hand". Dat verkondigen de dames en heren van de groen-rode-blauwe coalitie. Ze hebben er alle belang bij dit te doen. Op die manier zijn ze conform het politiek correct denken van dit land, in Vlaanderen geleid door een krant die volgens zijn naam niet 's avonds verschijnt. Men kan deze krant in Vlaanderen vergelijken met de *Observatore Romano* van de progressiviteit in Vlaanderen. Bovendien slagen de dames en heren van de coalitie erin zichzelf te overtuigen dat deze problematiek volledig achter de rug is.

De waarheid is anders. Mijnheer de minister, u zult mij natuurlijk niet geloven. Wat is uw ervaring in Brussel? Wat u ervaart is hetgeen u door het raampje van uw wagen ziet of meemaakt als u een bevriend partijlokaal binnenstapt. U, West-Vlaming, nodig ik graag uit een paar keer de tram of de metro te nemen of om bepaalde administratieve documenten te kunnen verkrijgen door een bezoekje te brengen aan een of ander gemeentebestuur. Dan zult u kunnen ervaren wat er op dit ogenblik gebeurt als u op deze plaatsen Nederlands spreekt! U zult kunnen ervaren of u er nog terecht kunt en in welke mate. Dan zult u weten dat al de mooie verhalen van pacificatie niet kloppen maar gebakken lucht zijn, gebakken lucht in de 18^e macht.

Ik geef toe dat wij, Vlaamse radicalen, mensen die bekommerd zijn over wat er gebeurt met ons volk en onze taalgenoten in Brussel, hieraan proberen te verhelpen. Dat is de reden waarom het Vlaams Blok reeds een aantal uren een lans breekt voor de afbouw van de bevoegdheden van het Brussels Gewest. Zolang de stad Brussel niet geïntegreerd zal zijn in Vlaanderen – dat mag best als tweetalige hoofdstad, het is me niet te doen om de tweetaligheid te bestrijden – zolang de mythe blijft bestaan dat Brussel een soort aparte entiteit sui generis is, zolang zal de problematiek inzake de verhouding tussen de gemeenschappen in dit land blijven bestaan en zullen de Vlamingen het moeilijk hebben in hun eigen hoofdstad.

Dit staatje bestaat ongeveer 170 jaar. In die 170 jaar is het er voornamelijk in gelukt deze oude Vlaamse stad grotendeels te verfransen. Het wordt tijd dat hieraan een einde komt. Dit is het doel van het Vlaams Blok.

De **voorzitter**: Hiermee hebben wij de bespreking van het eerste pakket subamendementen, meer bepaald van de nummers 143 tot 544, op

amendement 88 beëindigd.

Er is een hoofdamendement nummer 89 met een tweede pakket subamendementen, gaande van nr. 545 tot nr. 946. Ik kan degenen die een toelichting wensen te geven, een wat ruimere spreektijd toemeten voor de toelichting bij het hoofdamendement, zolang we de bespreking van artikel 2 maar kunnen afronden voor de middagpauze. Het reglement voorziet in een spreektijd van 5 minuten per amendement, maar als voorzitter moet ik de kerk toch wat in het midden houden. Ik geef de heer Schoofs, die de volgende spreker is, wat meer tijd, maar ik reken er wel op dat de bespreking van het hoofdamendement en de subamendementen rond 12.20 uur wordt afgerond.

01.93 Francis Van den Eynde (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, we zullen daarvoor zorgen.

De **voorzitter**: Ik geef de heer Schoofs dus ietwat meer spreektijd voor de toelichting bij het hoofdamendement en om 12.20 uur is de bespreking van artikel 2 beëindigd.

01.94 Bert Schoofs (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, voorafgaandelijk dank ik u voor de extra spreektijd die u mij gunt. Die heb ik ook nodig, omdat er kennelijk een drukfout in het document is geslopen. Natuurlijk is er inhoudelijk een verschil tussen amendement nr. 88 en amendement nr. 89. Dat was althans de bedoeling. Op bladzijde 85 onder C. leest u: "Inzake de in A. bedoelde aangelegenheden worden de bevoegdheden, gelokaliseerd in het Brussels Hoofdstedelijk Gebied, uitgeoefend door het Vlaamse Gewest", wat niet de correcte tekst is. De Franstalige tekst is wel de juiste. Daar leest u: "C. Pour les matières visées en A. les compétences localisées dans la Région de Bruxelles-Capitale sont exercées par l'autorité fédérale". Zo moet het ook in de Nederlandse tekst staan. U moet dus in de Nederlandse tekst de federale overheid lezen in plaats van het Vlaamse Gewest. Zoniet komt amendement nr. 89 volledig overeen met amendement nr. 88. Er is dus wel degelijk een inhoudelijk verschil tussen beide amendementen. Ik was dus nog wakker genoeg om die drukfout op te merken.

Terwijl het Vlaams Blok in amendement 88 zijn maximalistische visie verwoordt, neemt het in amendement 89 wat gas terug. Blijkbaar is de parlementaire drukker van het Vlaams Blok steeds een zeer verregaande houding gewend, want hij had dezelfde tekst onder amendement 88 als onder amendement 89 gedrukt. In amendement

89 stellen we dus eigenlijk een overgangsfase voor. Het amendement moet ook in die zin worden begrepen. Het moet duidelijk zijn voor iedereen, ook voor de Vlaams-nationalisten die straks het Integraal Verslag raadplegen, dat wanneer amendement 89 minimalistisch vanuit de visie van het Vlaams Blok en de Vlaamse Beweging is geconcipieerd, dat het gevolg is van de strategie die het Vlaams Blok voor ogen heeft. De doelstelling die erin verwoord wordt, is zeker geen eindpunt.

Het is dus zo dat amendement 89 dat ik nu bespreek meer aansluit bij de vijf resoluties die in het Vlaamse Parlement werden goedgekeurd in 1999. Voor ons was dat het minimum minimorum, in feite zelfs minder dan dat. Ik heb mij laten vertellen – aangezien ik toen nog geen parlements lid was – dat onze fractie in het Parlement niet heeft deelgenomen aan de stemming. Men wou zich niet onthouden omdat dit een te weinig krachtig signaal zou zijn geweest. Men wou ook de andere Vlaamse partijen in deze voor Vlaanderen zeer belangrijke aangelegenheid, namelijk de weg naar onafhankelijkheid, niet voor het hoofd stoten. Het Vlaams Blok heeft de resoluties dus destijds niet goedgekeurd, maar heeft ook niet tegen gestemd. Waar zit nu het verschil tussen amendement 88 en amendement 89? Het is goed een vergelijking van de twee te maken. Dat zal sneller gaan en ik zal mijn spreektijd misschien niet eens maximaal moeten benutten. Het verschil zit in de toebedeling van bevoegdheden. Amendement 88 regelt de bevoegdheden die onder punt A zijn opgesomd en toegewezen worden aan respectievelijk het Vlaams en het Waals Gewest. Amendement 88 regelt onder punt C voor die bevoegdheden dat zij toegewezen worden aan het Vlaams Gewest. Het betreft dus de restbevoegdheden waarvan wij duidelijk van oordeel zijn dat zij niet toekomen aan het Brussels Hoofdstedelijk Gewest zoals daarstraks bij de bespreking van de subamendementen reeds is aangehaald. Het betreft bevoegdheden die het Vlaams Blok niet naar het Brussels Hoofdstedelijk Gewest wil zien gaan en die toekomen aan volwaardige gewesten zoals dat in een would-be federale staat zoals België geconstitueerd moet worden. Amendement 89 vraagt dat die bevoegdheden worden toegewezen aan het Vlaams en het Waals Gewest in punt A. De bevoegdheden voor Brussel komen volgens punt C toe aan de federale overheid. Jawel, u hoort het goed, aan de federale overheid. Er wordt dus iet of wat gas teruggenomen ten aanzien van het programma dat wij verkondigen. Let wel, ik blijf herhalen dat dit een tussenstap, een fasering is. Het gaat niet om een tussenstap

in een Belgische staatshervorming maar wel in een Vlaamse staatsvorming.

Ik vraag in het bijzonder uw aandacht voor het feit dat door dit in te dienen het Vlaams Blok zonder deelname aan de uitoefening van de macht in het Belgische staatsbestel toch de weg naar de Vlaamse staatsvorming wil sturen. Waarom niet deelnemen aan de uitoefening van de macht op het federale niveau? In ons programma staat dat wij nooit zullen deelnemen aan de macht op Belgische niveau. Wij hebben in onze partij zelf een voorbeeld, de stichting van onze partij zelf is voortgevloeid uit dat voorbeeld. De Volksunie begon namelijk deel te nemen aan de Belgische macht en is in een periode van een kwarteeuw langzaam in stervensnood geraakt en zal wellicht binnenkort dood en begraven zijn. Daarom zijn wij vies van de Belgische macht, laat dat voor eens en altijd duidelijk gesteld zijn. Wij willen wel meewerken aan staatshervormingen, maar alleen op voorwaarde dat die tot staatsvorming leiden. Wanneer de minimalistische visie van amendement 89 vandaag aanvaard zou worden – wat zoals ik weet ijdele hoop is – of in de toekomst, dan zal het Vlaams Blok dat beschouwen als een overwinning. Hoewel België dan nog niet dood en begraven is, zal het Vlaams Blok de aanvaarding van die minimalistische amendementen en subamendementen als een overwinning beschouwen.

Dit zijn stappen in de Belgische staatshervorming die wij niet wensen mee te zetten, voor zover zij niet leiden tot Vlaamse onafhankelijkheid. Wij gooien ons kind niet met het badwater weg. Wij nemen niet deel aan de Belgische macht want wij willen voor het Vlaams Blok geen VU-scenario. Het zou immers schrijnend zijn mocht het Vlaams Blok aan dezelfde kwalen ten onder gaan als die die het leven kostten aan de eens zo roemrijke VU die in dit Parlement ooit over een aanzienlijk aantal zetels beschikte.

Alleen daarom willen wij voor Brussel, indien nodig, de aanvaardbare tussenstap naar de Vlaamse staatsvorming zetten. Wij maken ons evenwel geen illusies; die stap zal nodig zijn. Daarom laten wij de federale overheid bevoegd wat de materies opgenomen in amendement 89 betreft. Alleen onder die voorwaarden beschouwen wij dit als een tussenstap op weg naar een volwaardig tweetalige hoofdstad Brussel, niet van België, maar van Vlaanderen.

Ik herhaal dat het onlogisch is dat van de hoofdstad van een gewest, een apart gewest wordt gemaakt. Probeer dat maar eens uit te

leggen aan wie wegwijs wil geraken in het Belgisch staatsbestel.

Er werden ooit hele bomen opgezet over de vraag of het Belgisch staatsbestel model kon staan voor Zuid-Afrika. Er kwamen zelfs ooit studiegroepen van Zuid-Afrikaanse parlementsleden naar hier, ten tijde van de afschaffing van de Apartheid, om na te gaan hoe de zaken in België verliepen. Welnu, deze personen dropen af, enkel en alleen omwille van het feit dat zij niet wijs geraakten uit de toestand in Brussel. Na de goedkeuring van het Lambermont-akkoord zal men mij niet meer moeten komen vertellen dat België model kan staan voor eender welke deugdelijke staatsstructuur.

Brussel als hoofdstad, inderdaad, maar dan wel van Vlaanderen. Hoofdstad van een gewest en van een natie in wording, helemaal omsloten door dat huidige gewest en door – wat betreft het Vlaams Blok – de natie in wording. Die van oudsher Brabantse stad behoort thans geografisch gezien – tot spijt van wie het benijdt – nog altijd tot Vlaanderen. Overigens hebben de Franstaligen in hun geest Brussel op dat vlak losgelaten. Immers, zij kozen Namen als hoofdstad. Ik vraag hen dan ook die logica in de toekomst door te trekken, vooral omdat het Vlaams Blok aan alle Brusselse Franstaligen de garantie biedt dat men niet, onder welk staatsmodel het ook moge zijn, van Vlaamse zijde, van eender welke politieke partij, zal overgaan tot een soort "reflamandisation" des Bruxellois francophones. Een "verbeulemansing" is geenszins de bedoeling. Er zijn in de wereld trouwens nog andere hoofdsteden waar de meerderheid van de bevolking een taal spreekt die niet de taal is van de hele natie waarin die hoofdstad is gelegen en die zelfs een minderheid vormt in die natie. Ik herinner u in dat verband aan bepaalde Scandinavische hoofdsteden.

De minimalistische stap die wij in ons amendement nr. 89 bespreken, heeft niets te maken met het doen verdwijnen op lange termijn van de culturele aanwezigheid van de Franstaligen in Brussel. Elke cultuur betekent een verrijking, voor zover men zich wil en durft aansluiten bij de cultuur van de autochtonen. Welnu, de autochtonen in Brussel, hoewel in de minderheid, zijn nog steeds de Vlamingen.

Ik heb soms het gevoel over de laatste der Mohikanen te moeten spreken. De maatregelen en regels die Lambermont in petto heeft, zijn niet voor maar tegen de Brusselse Nederlandstaligen of de Vlaamse Brusselaars. Onze logica is in elk

geval - en dat argument wordt in amendement 89 gehanteerd - dat Brussel een Vlaamse stad is, dat Brussel de hoofdstad van Vlaanderen is en dat wij Brussel hoe dan ook niet willen loslaten, hoe erg de toestand voor de Vlamingen in Brussel ook is. Dit amendement poogt daar in minimalistische zin aan te verhelpen.

De **voorzitter**: Ik ga nu over tot de subamendementen 545 tot 946 op dit amendement 89.

Mijnheer Laeremans, welke werkwijze zult u terzake hanteren?

01.95 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, ik zal de amendementen 545 tot 600 toelichten. Dan hebt u 56 amendementen in een klap.

De **voorzitter**: Ik wil er wel de aandacht op vestigen dat ik omstreeks 12.15 uur wil schorsen, omdat ik nog andere verplichtingen heb.

01.96 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, collega's, mijn betoog past in de bespreking van het hoofdamendement en de subamendementen inzake de expansiezucht die men vanuit Brussel organiseert en tentoonspreidt ten aanzien van Vlaams-Brabant omdat men voortdurend vanuit Brussel het debat over de minderheden aanwakkert en tegelijkertijd nog durft te beweren dat de Vlamingen in Brussel eigenlijk moeten worden gecatalogeerd als een minderheid, terwijl zij eigenlijk een gelijkwaardig deel van de Brusselse bevolking zouden moeten zijn, dat dezelfde rechten heeft en op gelijke voet staat met de Franstaligen. Men wil deze problematiek echter in een stroomversnelling brengen om dit Lambermont-akkoord te laten goedkeuren.

Ik was werkelijk geschokt, het was voor mij een koude douche - dat is geen overdrijving - over wat men aan de PSC aanbiedt. Ik kon mijn oren niet geloven. Ik had verwacht dat men veel aan de PSC zou aanbieden: de financiering van Brussel, het bijzonder fonds. Ik vreesde dat men ook inzake de Raad van State heel wat cadeau zou doen aan de PSC. Ik had echter niet verwacht dat men de ondertekening van het minderhedenverdrag aan de PSC cadeau zou doen. Wij zijn weer eens naïef geweest. Wij zijn er weer eens ingetrapt. Wat gebeurde er immers twee weken geleden? Gerolf Annemans, onze fractieleider heeft de eerste minister terzake ondervraagd. Hij heeft hem zeer formeel de vraag gesteld of het minderhedenverdrag op enigerlei

wijze aan de problematiek van Lambermont zou worden gekoppeld. De eerste minister heeft daarop zonder enige dubbelzinnigheid geantwoord dat er geen enkele koppeling tussen het minderhedenverdrag en het Lambermont-akkoord zou komen en dat het ene niets met het andere te maken had.

01.97 Yves Leterme (CVP): Mijnheer de voorzitter, ik wil een misvatting in het betoog van de heer Laeremans rechtzetten.

Mijnheer Laeremans, u zou moeten weten dat in het Verhofstadt-beheer van communautaire dossiers alles transparant gebeurt, nooit in nachtelijke bijeenkomsten en zonder enige koppeling. Elk dossier wordt op zijn eigen rite beoordeeld en in het algemeen belang wordt de juiste beslissing genomen. De verdachtmakingen dat er sprake zou zijn van welke koppeling ook, is niet oorbaar.

01.98 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, mijnheer Leterme, u tracht op een ironische wijze de heer Coveliers te imiteren. U speelt goed toneel.

In elk geval zal het deze middag voor iedereen duidelijk zijn dat die koppeling bestaat. Wanneer wij deze middag overhaast samenkomen, zal men als een *deux ex machina*...

01.99 Yves Leterme (CVP): Mijnheer de voorzitter, ik waarschuw collega Laeremans voor het feit dat eerste minister Verhofstadt zeer kwaad zal zijn omwille van die totaal ten onrechte geuite verdachtmaking dat er een koppeling bestaat tussen die verschillende dossiers. Dit zijn dossiers die toevallig op hetzelfde moment tot rijpheid komen. Wanneer het donker is, komen die dossiers elk afzonderlijk tot rijpheid. Men profiteert daarvan om die oplossing te forceren in het algemeen belang.

01.100 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): Mijnheer Leterme, ik begrijp de logica die u hanteert. U bent ongetwijfeld familie van een of andere advocaat die zeer goed kan zalven maar ik geloof niet echt in uw uitleg. U hebt mij niet helemaal overtuigd. Bijvoorbeeld bij het aantreden van de regering zei de eerste minister dat er geen beloften waren gedaan inzake 2,4 miljard Belgisch frank voor het Franstalige onderwijs. In het politiedossier in Halle-Vilvoorde heeft de eerste minister ook verklaringen afgelegd die helemaal niet met de waarheid stroken. Inzake de verplichte schepen in Brussel heeft hij verklaard dat, hoewel dit vroeger facultatief was, dit nu verplicht wordt.

Hij danst altijd naast de waarheid. Dit is een kenmerk in communautaire aangelegenheden. Opnieuw moeten wij nu vaststellen dat hij voor ons een valstrik heeft gespannen en dat wij erin zijn geluisd.

Tot nu toe bestond er in de Vlaamse regeringen, de vorige onder leiding van Luc Van den Brande en de huidige onder leiding van Patrick Dewael, een consensus die zei dat er geen ondertekening zou komen van het minderhedenverdrag tenzij er een heel duidelijk voorbehoud zou worden gemaakt waaruit blijkt dat er geen enkele minderheid bestaat in Vlaanderen. Gisteren werd het debat hierover gevoerd. Wij deelden terzake de mening van andere sprekers. Als die bepaling erin staat, is er voor ons geen enkel probleem. Men wil uiteraard een nieuwe minderheid creëren, namelijk de Franstaligen in Vlaams-Brabant. Dit is historisch, want dit gaat volkomen in tegen de Vlaamse homogeniteit. Men zal opwerpen dat de faciliteitengemeenten zelf afbreuk doen aan die homogeniteit. Dit is echter niet waar. Ik zou even willen herinneren aan de essentie van de faciliteiten. Faciliteiten houden tijdelijke, individuele gunstmaatregelen in voor burgers maar niet voor bestuurders. Wat men hier doet, is het tegenovergestelde. Hier creëert men een recht uit hoofde van bestuurden en bestuurders om zich als anderstaligen te manifesteren. Men zal nu wel verklaren dat een en ander wordt gekoppeld aan het feit dat de bestaande taalwetgeving niet wordt gewijzigd. Het is echter zo dat eens dit minderhedenverdrag wordt goedgekeurd, de faciliteiten een heel andere interpretatie zullen krijgen.

Mijnheer de minister, vanmiddag om 14.15 uur zullen wij de eerste minister daarover ondervragen want de zaak is te belangrijk om het standpunt van de eerste minister terzake niet te kennen. Ik hoop dat u ook uw mening zult geven over de goedkeuring van het minderhedenverdrag en het akkoord dat terzake werd bereikt.

01.101 Yves Leterme (CVP): Mijnheer de voorzitter, ik wil nogmaals onderstrepen dat er helemaal geen koppeling is. Enerzijds is er het charter van de Europese Raad ter Bescherming van de Nationale Minderheden, anderzijds is er het ontwerp van bijzondere wet houdende overdracht van bevoegdheden.

01.102 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): Mijnheer Leterme, ik laat u even in uw naïviteit, die u zeer goed speelt.

Mijnheer de minister; zelfs als in de reserves staat

dat men de bestaande taalwetgeving niet wil wijzigen en in acht wil nemen, dan nog zal dat bijzonder zware gevolgen hebben voor de interpretatie van de faciliteiten. Ik geef als voorbeeld de omzendbrief van uw partijgenoot de heer Leo Peeters. De Franstaligen worden niet voor eens en altijd als Franstaligen erkend maar wel als mensen die zich nog altijd niet hebben geïntegreerd en nog altijd geen Nederlands hebben geleerd. Ik vrees dat die omzendbrief regelrecht in de prullenmand terechtkomt. Ik vrees dat men ook zal tornen aan het huidige afgedwongen recht dat de gemeenteraden uitsluitend in het Nederlands verlopen. Nog een groter gevaar is dat men het minderhedenverdrag zou willen toepassen op eentalig Nederlandse gemeenten. In het persbericht stond in ieder geval dat de heer Maingain van het FDF zich "gematigd tevreden" toont over die zaak. In de commissie stak de heer Maingain echter een tirade van drie kwartier af over het Europees Minderhedenverdrag, waarbij hij duidelijk waarschuwde voor de mogelijke gevolgen. De Franstaligen zouden, overal waar zij het wensen, kunnen eisen dat hun kinderen naar Franstalige scholen gaan, dat Franstalige producties in Nederlandstalige culturele centra worden opgevoerd, dat anderstalige lessen worden gegeven en dat zij toegang hebben tot alle mogelijke faciliteiten in hun taal. Op die manier smeert men de facto faciliteiten uit over heel Vlaanderen.

Tot voor kort wimpelde de Vlaamse regering het minderhedenverdrag af, tenzij het niet op Vlaanderen van toepassing is omdat daar geen minderheden zijn. De Vlaamse regering zou haar kar toch niet zomaar keren? Ik geloof niet dat de Vlaamse Volksunieministers die deze problematiek kennen, de heren Van Grembergen en Anciaux, die deze problematiek kennen, de Vlaamse regering zouden blijven steunen.

Daarom heb ik een concrete vraag voor u, die u echter niet hoeft te beantwoorden omdat we ze ook aan de eerste minister zullen voorleggen. Is over het minderhedenverdrag overleg gepleegd? De premier heeft daarover in de plenaire vergadering namelijk gezegd dat het minderhedenverdrag niet kon worden goedgekeurd zonder de medegoedkeuring van de gemeenschappen en de gewesten.

01.103 Minister Johan Vande Lanotte: Mijnheer Laeremans, de eerste minister zal uw vraag zelf beantwoorden om de volledige inhoud te verduidelijken. U stelt een belangrijke vraag waarop het antwoord ook belangrijk is. Ik raad u

wel aan om zonder vooringenomenheid rustig te lezen wat minister Van Grembergen over dit onderwerp verleden week heeft gezegd in het Vlaams Parlement.

01.104 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): Mijnheer de minister, wij zullen de mening van de heer Van Grembergen zeker nalezen. Ik heb de tekst van het minderhedenverdrag bij. U bent er misschien gerust in dat de zeer tot collaboratie neigende vleugel van de Volksunie u en paars-groen zal blijven steunen tot in alle mogelijke dwaasheden.

Dat betekent niet dat het minderhedenverdrag geen desastreuze gevolgen zou hebben, indien het ook op Vlaanderen toepasselijk is en het de Franstaligen in Vlaams-Brabant zou gaan erkennen als minderheid. Dit zou honderd vijftig jaar Vlaamse Beweging en strijd voor homogeniteit in Vlaanderen ongedaan maken. Ja, mijnheer de eerste minister, ik heb het minderhedenverdrag hier bij mij. Dit zou zeer verregaande gevolgen hebben voor Vlaams-Brabant. U schudt van nee, wij gaan daar binnenkort nog over discussiëren, maar ik aanvaard in elk geval niet dat een dergelijke belangrijke materie zomaar, en stoemelings, zonder dat er een waardig parlementair debat over is geweest, bij nacht en ontij door het parlement zou worden gesjeesd.

01.105 Minister Johan Vande Lanotte: Collega Laeremans, dat kan niet wat u zegt. Ik ga er vanuit dat u toch probeert iets ernstigs te zeggen. U zult toch wel weten dat als een gemengd verdrag, wat het minderhedenverdrag is, ooit wordt goedgekeurd, dat dit in alle parlementen moet zijn besproken en goedgekeurd. Hoe zouden wij nu vandaag iets kunnen doorsjezen wat niet eens is geagendeerd? U bent een sfeer aan het creëren die niet klopt. Een verdrag moet eerst worden getekend, besproken en moet dan finaal door het Parlement worden goedgekeurd. Dat is bij ieder verdrag zo en dat geldt ook voor dit verdrag, zo eenvoudig is het. Als men ooit dergelijke stap wil zetten, zal de kans tot een debat, zoals dat bij ieder ander verdrag het geval is, meer dan groot zijn. Dat is toch evident, zowel hier als in de deelgebieden, die dat ook moeten goedkeuren.

*Voorzitter: Jean-Pol Henry, eerste ondervoorzitter.
Président: Jean-Pol Henry, premier vice-président.*

01.106 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): Mijnheer de minister, u zegt daar - en dat is nogal toepasselijk op wat er gisteren is gebeurd - dat het niet normaal zou zijn dat een dossier dat niet

eens geagendeerd werd ineens in het hele Lambermont-akkoord wordt opgenomen. Mijnheer de minister, wat is hier gisteren anders gebeurd? Er werd hier gisterenmorgen een voorstel van de meerderheidspartijen op tafel gelegd en onmiddellijk wordt er een bijzondere commissie in het leven geroepen die u als minister heeft bijgewoond en waar u mee de forcing hebt gedaan en straks zullen wij de stemming krijgen. Het voorstel wordt er in vliegende vaart doorgejaagd. Wij kunnen ons aan alles verwachten wat deze meerderheid en deze regering betreft.

Ten tweede, mijnheer de minister, als de federale regering hiervoor deze morgen bijeenkomt en daar een sluitend akkoord over maakt en iedereen met de pink op de naad van de broek wordt verplicht het goed te keuren, dan kan het mij zelfs niet schelen of het pas in oktober of in november zal worden goedgekeurd of eind juni, maar dan zal het worden goedgekeurd. Deze regering kent en duldt geen tegenspraak. Deze regering gebruikt de Vlaamse regering zuiver als een vazal en ik vrees dat die twee Volksunieministers zich die rol zullen laten welgevalen.

01.107 Hagen Goyvaerts (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, ik wil terugkomen op de toelichting van de subamendementen 601 tot 650. Zoals reeds werd gezegd door collega Schoofs, betreft het hier een aanpassing van een aantal bevoegdheden over landinrichting en natuurbehoud, die initieel waren toegekend aan het Brussels Gewest. Daar vallen een aantal categorieën onder en ik som ze even kort op. Het betreft de ruilverkaveling van landeigendommen en landinrichting, de natuurbescherming en het natuurbehoud, de groengebieden en parkgebieden, groene ruimten, bossen, jacht en vogelvangst, visvangst, visteelt, de landbouwhydraulica en de onbevaarbare waterlopen en de ontwatering.

De verschillende subamendementen hebben tot doel die bevoegdheden in de tijd over te dragen aan de federale overheid, in tegenstelling tot onze subamendementen van artikel 88, waarbij diezelfde bevoegdheden werden overgedragen aan het Vlaamse Gewest. Vanwege de techniciteit van de inhoud, zou ik een algemeen kader willen schetsen met betrekking tot de ruimtelijke ordening te Brussel. Het is zo dat vandaag de dag de stad geen duidelijk afgelijnde ruimtelijke entiteit meer is.

Zowel wonen, economische activiteiten, vrijetijdsbestedingen, onderwijs en kleinhandel zijn

de laatste tien jaar uitgewaaid tot grote diffuse systemen. Voor de Tweede Wereldoorlog werd er nog gesproken over stedelijke agglomeraties die ruimtelijk afgescheiden waren door een typerende concentratie van industrie, handel, diensten en huisvesting. Na de Tweede Wereldoorlog is dit sterk gewijzigd. De mensen zijn aan suburbanisatie gaan doen. Er zijn een aantal ingrijpende wijzigingen gebeurd in het maatschappelijke leven ingevolge de toenemende welvaart en het toenmalige gevoerde beleid. Er volgde een vlucht uit de stedelijke agglomeraties, een kenmerk dat vandaag nog steeds het ruimtelijk beleid bepaalt gezien de verschillende initiatieven die een aantal overheden genomen hebben met betrekking tot het grootstedenbeleid.

Buiten de stedelijke agglomeratie, in de zogenaamde rand, groeit de bevolking de laatste jaren waardoor de bebouwde oppervlakte eveneens is toegenomen. Sinds de jaren '60 is de rand uitgegroeid tot een groeizone rond onze steden. Het samenhangend geheel van de stedelijke agglomeratie werd omgevormd tot stadsgewesten. Kenmerkend hierbij zijn de intense functionele relaties tussen de kern van het stadsgewest en de omliggende gemeenten, bijvoorbeeld op het vlak van het gebruik van de centrumfuncties en het bestaan van een zogenaamde forenzenzone aan de rand van het stadsgewest. Daar zijn een aantal wijzigingen in gebeurd.

Dit is eveneens het geval voor het Brussels Hoofdstedelijk gewest, een gewest dat grondwettelijk en politiek beperkt is tot 19 Brusselse gemeenten. Ruimtelijk kan het niet losgezien worden van het zogenaamde hinterland. Men kan de stad beschouwen als een reeks opeenvolgende concentrische cirkels die naar buiten toe aangroeien. Men kan een onderscheid maken tussen vier verschillende soorten cirkels. Er is het stadsmidden waarbij voornamelijk de commerciële en de administratieve activiteiten geconcentreerd zijn. Dat is in Brussel zeker het geval. Ik verwijs hierbij naar de Leopoldwijk, de Brusselse vijfhoek of de kleine ring. Een tweede cirkel bestaat uit wijken rondom de kern. Ze werden hoofdzakelijk gebouwd tijdens de vorige eeuw en behelzen een aantal gemeenten die als tweede cirkel rond de stad liggen. Ik verwijs daarbij naar Laken, Schaarbeek, Sint-Joost-ten-Node, Etterbeek, Elsene, Sint-Gillis en Sint-Jans-Molenbeek, in feite als een soort van tweede kleine ring. De derde cirkel kan men in feite al de agglomeratie noemen of de rand rond de stadskern. Deze rand bestaat uit grote lijnen rond de gemeenten Jette, Koekelberg, Anderlecht,

Vorst, Sint-Pieters-Woluwe, Sint-Lambrechts-Woluwe en Evere. De vierde en laatste cirkel is de demografische groeizone of de voorstad. Deze zone is ontstaan door de migratie vanuit de agglomeratie naar buitenuit.

De ruimtelijke ordening, een aan de gewesten toebedeelde bevoegdheid, is wat Brussel betreft beperkt tot de 19 gemeenten. Er is stilaan concurrentie ontstaan tussen het gewest en de rand zelf.

Voorzitter: Herman De Croo, voorzitter.

Président: Herman De Croo, président.

Voor het concept van de ruimtelijk ordening zou men eerder de nadruk moeten leggen op de complimentariteiten, de aanvulbaarheid van beide gebieden. De concurrentie kan zowel stedenbouwkundig als economisch worden vertaald. Ik verwijs naar de concurrentie bij de grondprijzen en de bouwkvavels, die beide stilaan schaars worden.

De toelichting wil dit inpassen in de subamendementen. Wij zijn er voorstander van een aantal van deze eerder genoemde bevoegdheden over te hevelen naar de federale bevoegdheid, in het kader van amendement 89.

01.108 Alexandra Colen (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, ik behandel thans de subamendementen 651 tot en met 700, gegroepeerd volgens afspraak. Het zijn subamendementen bij amendement 89. Zij hebben opnieuw betrekking op de technische maar actuele thematiek, zoals die van het milieubeheer, de bevoegdheid voor alles wat met milieu te maken heeft en de interactie tussen milieu, economie en ruimtelijk ordening.

Bij de behandeling van de vorige amendementen over dezelfde problematiek heb ik reeds opmerkingen in die zin gemaakt. Voor ons amendement en voor onze subamendementen zijn wij uitgegaan van een aantal vaststellingen.

Ten eerste, de vaststelling dat in het Belgische verband de Vlaamse partijen hun demografische meerderheid niet in politieke macht omzetten; die demografische meerderheid geldt dus niet.

Ten tweede, de vaststelling dat de staatsstructuur van België haar uitgangspunt niet terugvindt in de aanwezigheid van de twee volksgemeenschappen met elk een welomschreven grondgebied. Sedert het ontstaan van België heeft men dit volkenrechtelijk aspect genegeerd, met als gevolg

dat men uiteraard binnen de huidige staatsvorming gekneld zit in dit kader. Bijgevolg is elke poging om bevoegdheden te verdelen en om een federalisme tot stand te brengen – men noemt het federalisme op zijn Belgisch – hierdoor sterk wordt gehypothekeerd, zodat men nooit van een echt federalisme zal kunnen spreken. Dit verklaart ook waarom men bij een dergelijk wetsontwerp vanuit een democratisch en actueel standpunt, en vertrekkend vanuit moderne begrippen als constitutionaliteit, volkenrechtelijkheid en vertegenwoordiging, onmiddellijk de keuze heeft tussen enerzijds een verwerping van het hele principe – weinig praktisch en realistisch wanneer men concrete zaken moet bespreken – en anderzijds een aanpassing van amendementen.

Ook bij het opstellen van amendementen en subamendementen vindt men weer de spanning tussen de twee uiteinden van het spectrum, waarover ik voordien heb gesproken, met name de keuze tussen, enerzijds, het centralistische model – waarbij men bevoegdheden zoveel mogelijk van boven af laat uitoefenen – en, anderzijds, het model van de directe democratie – waarbij men zoveel mogelijk bevoegdheden rechtstreeks delegeert vanuit het lokale niveau. Dit spanningsveld speelt natuurlijk zeer duidelijk bij de milieuproblematiek. Men gaat er immers in het algemeen vanuit dat voor het milieu door de grensoverschrijdende – lokale, provinciale of nationale – effecten van elke ingreep van de mens op het milieu, de bevoegdheden zich op een hoger niveau bevinden. Daar bestaat natuurlijk weer het verschil in visie tussen het centralistische, waarbij het hoge niveau wordt verondersteld alles te weten en de beslissingen te nemen, of het delegerende model, waarbij men de beslissingen zo dicht mogelijk bij de burger laat nemen.

Daartegenover staat het van onderuit delegerende model, waarbij de beslissingen zo dicht mogelijk bij de burger worden afgewogen. Het is ongewoon te spreken over directe democratie in dit kader en ik heb reeds bij een vorig amendement het argument dat directe democratie niet functioneert omdat kiezers niet bekwaam zouden zijn te stemmen over ingewikkelde technische, wetenschappelijke of politieke materies weerlegd met te verwijzen naar de studies en de ervaringen met modellen van directe democratie, zoals in Zwitserland, dat een doorgedreven directe democratie heeft, en in bepaalde staten van de Verenigde Staten.

Een ander tegenargument dat wordt opgeworpen, is dat hiermee de deur wordt geopend voor

demagogie en manipulatie. Het burgerinitiatief zou dan, aldus de tegenstanders, worden misbruikt door drukkingsgroepen en de economisch machtigen, waardoor besluiten van de verkozen organen zouden kunnen worden omzeild. In domeinen als ruimtelijke ordening, verkavelingen, landinrichtingen, landbouwhydraulica, natuurbeheer, natuurbescherming, groengebieden, bossen, industrieterreinen enzovoort, waarop typisch zowel economische als ecologische lobby's allerhande actief zijn – en vaak de ene onder de dekmantel van de andere –, zou zo'n argument steek kunnen houden, tenminste als men zou kunnen bewijzen op basis van concrete dossiers dat zulks inderdaad het geval is. Anderzijds kan men met hetzelfde gemak beweren dat machtige lobby's in de representatieve democratie met vertegenwoordigers gedelegeerd om autonoom te beslissen, te interpreteren en standpunten te formuleren, evenzeer druk kunnen uitoefenen.

Om concrete voorbeelden te geven, in Zwitserland is het herhaaldelijk gebeurd dat de bevolking een beslissing neemt die diametraal ingaat tegen de unanieme wens van het Parlement, de regering en het hele economische establishment op terreinen waarop zeer veel invloed door drukkingsgroepen – ik bedoel zowel de regering met haar informatiecampagnes, als economische groepen die de machtigste lobby's omvatten – wordt uitgeoefend. Zo gebeurde het ook met het voorstel tot integratie van Zwitserland in de Europese economische ruimte. De economisch machtigen waren daar uiteraard voorstander van en de regering pleitte daar ook voor, maar de bevolking zelf verwierp met ruime meerderheid die integratie in een referendum in 1992, ondanks dat de burgers massaal waren gebombardeerd met propaganda die pleitte voor een opgaan van Zwitserland in de Europese economische ruimte. In december 1996 verwierpen de Zwitsers een wet die reeds door het Parlement was goedgekeurd en die door de regering en het economisch establishment werd verdedigd, meer bepaald om in naam van de verbetering van het concurrentievermogen van de Zwitserse ondernemingen de wettelijke beperkingen op zondags- en nachtwerk af te schaffen. Eens te meer liet de bevolking zich ondanks het machtige gelobby niet manipuleren. Integendeel. Het verwierp in dat direct democratische model via een referendum de beslissingen die de economisch en politiek machtigen wilden doorduwen.

Vandaar dat de wettelijke beperkingen op zondag- en nachtwerk niet zijn afgeschaft. De Zwitserse

ervaring toont aan dat zelfs wanneer alle drukkingsgroepen en de politieke elite dezelfde doelstellingen nastreven ze lang niet altijd hun zin krijgen. De politicologen Bonet en Frey hebben dat onderzocht en onder andere deze voorbeelden aangehaald en ze zeggen dan ook dat in een puur representatief systeem dergelijke coalitie van belangengroepen, het politiek establishment altijd haar zin krijgt en de burgers niet meer de kans krijgen om die lobby's tegen te spreken.

Onlangs zagen wij in Ierland hetzelfde principe aan het werk waarbij alle mogelijke groepen en de overheid hebben gepleit voor aanvaarding van het verdrag van Nice, een verdere stap in de politieke unificatie van Europa, en waar het desondanks door de bevolking werd verworpen. Het argument dat directe democratie een instrument voor manipulatie van de bevolking zou zijn in dienst van machtige lobby's van allerlei aard gaat dus niet op. De concrete voorbeelden spreken dat tegen.

Een volgend relevant argument op het vlak van ruimtelijke ordening in ons land is het fenomeen dat kiezers zouden handelen op basis van kortzichtig eigenbelang. Ook dat argument tegen directe democratie gaat niet op en wordt door de feiten weerlegd. Kiezers kunnen wel degelijk beslissingen nemen vanuit het collectief belang, zelfs indien zij hiervoor persoonlijk zullen moeten betalen.

In maart 1993 stemden de Zwitsers over de toename van de brandstoftaks en hoewel elke Zwitser financieel zou worden geraakt, werd het voorstel goedgekeurd. De kiezers hebben ieder voor zich uitgemaakt dat op dit vlak het algemeen belang voor ging en ondanks de rechtstreekse financiële repercussie in elk gezin hebben zij voor de toename van de brandstoftaks, als instrument om aan milieubehoud te doen, gestemd. Het algemeen belang ging dus voor eigenbelang.

In juni 1993 moesten de Zwitsers beslissen over een burgervoorstel inzake verbod op de aankoop van militaire vliegtuigen voor het jaar 2000. Het systeem werkt op dusdanige wijze dat burgers niet alleen voor de indiening van wetten, maar ook nadat ze zijn goedgekeurd initiatieven kunnen nemen.

De **voorzitter**: Mevrouw Colen, u weet ook dat de grondwet in Zwitserland bijzonder eigenaardig is omdat men omtrent grondwetswijzigingen referenda mag houden en de grondwet zeer veel omvat. In de gewone wetgeving verloopt het gans anders.

01.109 Alexandra Colen (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, dit is historisch gegroeid, maar het is een doorgedreven model van directe democratie. Er zijn verschillende vormen van inspraak van de bevolking mogelijk over heel fundamentele zaken en zelfs een goedgekeurde wet, die bij ons onherroepelijk is, kan teruggedraaid worden.

In dit geval was er een groep die blijkbaar genoeg handtekeningen had verzameld om een burgervoorstel in te dienen om de besliste aankoop van legervliegtuigen voor het jaar 2000 terug te schroeven. Aanvaarding zou hebben tot geleid tot verlichting van de overheidsuitgaven. Toch zijn de burgers niet ingegaan op het voorstel om de aankoop ongedaan te maken. Zij hebben de aankoop van die vliegtuigen door de regering geratificeerd.

Dat zijn toch voorbeelden die erop wijzen dat de bevolking wel degelijk in staat is om haar eigen korte termijnbelang zuiver individueel opzij te zetten en te handelen in functie van het algemeen belang. Als men dan ook op dit punt de directe democratie vergelijkt met de praktijk van de representatieve democratie, dan moet men ook constateren dat dit laatste ook niet altijd ideaal werkt op dat vlak, want in een puur representatief systeem als het Belgische – en hier wil ik besluiten – worden de meeste besluiten ver van de openbaarheid genomen en daarom niet noodzakelijk in functie van het openbaar belang, maar dikwijls wel in functie van belangen- en drukkingsgroepen die de weg kennen, die efficiënt achter de coulissen kunnen werken en waarbij de bevolking niet meer de kans heeft om inzicht te verwerven in de materie en niet langer haar zeg kan doen.

Tot daar mijn opmerkingen in verband met de vergelijking van verschillende bestuursmodellen, waar het gaat om bevoegdheidsoverdrachten, ook op het vlak van deze milieugerichte materie binnen het wetsontwerp dat voorligt.

De **voorzitter**: Ik heb nu twee sprekers, de heren Bultinck en Schoofs, maar ik moest nog weten wie van de twee het woord zou nemen. De heer Schoofs neemt het woord? Het is wel afgesproken dat om kwart na twaalf de bespreking van artikel 2 en alles wat erbij hoort, beëindigd is. Mijnheer Schoofs, welk subamendement behandelt u?

01.110 Bert Schoofs (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, ik behandel de subamendementen 701 tot en met 750 en ik zal mij aan mijn spreektijd houden.

De **voorzitter**: Wie komt er daarna, de heer Bultinck? Hij behandelt de amendementen 750 tot 946. Eerst komt de heer Schoofs aan het woord en dan de heer Bultinck. Denk aan de afspraak die wij, tezamen met de hele Kamer, hebben gemaakt.

01.111 Bert Schoofs (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, het inhoudelijke aspect van de subamendementen is reeds aangestipt door collega's Goyvaerts en D'haeseleer. Wat collega D'haeseleer betreft gaat dit gepaard met een bruin tintje en dat slaat welteverstaan alleen op de koffie die hij op zijn subamendementen gemorst had, dat heeft verder geen politieke connotatie. Ik zou de linkse fracties in het parlement of zelfs alle andere fracties dat niet cadeau willen doen. Het bruin tintje is louter te wijten aan de koffie.

Mijnheer de voorzitter, u hebt daarstraks verwezen naar een voorbeeld uit het verleden, een nog niet zover verleden. In het begin van uw parlementaire carrière had u een vraag gesteld over het schieten van reebokken in het Vlaams gewest, vermoed ik.

Lambermont, mijnheer de voorzitter, schiet één grote bok. U hoeft zich geen zorgen te maken wat het vervoer betreft, want die bok is dood en hij ligt er en hij ligt er goed, hoor ik de Belgicisten bij mezelf al zeggen. In een andere historische kwestie, een andere Vlaamse vernedering, hebben wij dat nog ooit horen zeggen over een Vlaams-nationaal monument.

De bok blijft er liggen, maar daar eindigt de geschiedenis nog niet. De Vlamingen worden bij diezelfde Brusselse bok gezet, een dode bok nog wel, want hij is uiteraard eerst geschoten. Nu, alle gekheid op een stokje, of alle gekheid op een bokje, zo u wilt. (*Onderbreking door de heer Anthuenis*) U hebt de nachtelijke uren niet meegemaakt, collega Anthuenis, dan hebt u niet gezien wat er zich op de PRL- en VLD-banken heeft afgespeeld toen ik mijn betoog hield.

Dus, alle gekheid op een bokje, u mag het eens navragen. Collega Coveliers, u hebt er toch wel mee van genoten? U was hier? Ik heb het over de feiten die zich in het halfrond afspelen.

Ik had daarstraks Brussel vergeleken met andere grootsteden in de wereld en ook in Vlaanderen. Maar het is nu mijn bedoeling te kijken naar de interne structuur, vertrekkende van de bevoegdheden die wij in de subamendementen bespreken, meer bepaald de interne structuur van

Brussel en de interne deelzones die haar zo eigen zijn. De stad bestaat namelijk uit negentien gemeenten, die zij van oudsher rijk is, want de gemeenten zijn ouder dan de moloch Brussel op zichzelf. Het absurde - iedereen schijnt het hier te vergeten, ik heb het te weinig horen zeggen, misschien zelfs binnen mijn eigen fractie - is het onlogische van heel het geval.

Brussel is de hoofdstad van Vlaanderen en België en die hoofdstad bestaat dan zelf nog uit 19 gemeenten. Ik zal voor die 19 gemeenten de term gebruiken die gangbaar is bij mijn Vlaamse collega's en dus niet alleen in de Vlaamse beweging, namelijk baronieën. Het zijn de 19 burgemeesters die in Brussel de plak zwaaien. Ik maak mij geen enkele illusie dat dat in de toekomst ook zo zal blijven, gaande van Egmont over Sint-Michiels tot Lambermont en eventueel alle andere staatshervormingen die nog zouden worden doorgevoerd.

Men verliest dus uit het oog dat Brussel een hoofdstad is met een dubbele hoedanigheid, die bestaat uit 19 gemeenten, die dan ook nog een gewest op zich vormen en, wie weet, misschien ooit ook zelfs een Europees gewest, want er zijn er die daarvan dromen.

Elke grootstad in de beschaafde wereld is in het beste geval ingedeeld in districten met veeleer beperkte bevoegdheden. Indien ik me niet vergis, is Antwerpen hiervan een goed voorbeeld. Antwerpen is een stad die op het vlak van de structuur de vergelijking met andere grootsteden veel beter dan Brussel kan doorstaan. Ik hoef niet eens het Europese continent af te gaan, hoewel er zulke voorbeelden zijn. Een goede vergelijking ligt misschien op het Amerikaanse continent in Washington D.C. De D staat voor district. Wat zitten wij hier dus te leuteren over de overdracht van bevoegdheden, zoals de ruilverkaveling van landeigendommen in het bijzonder of de landinrichting of het natuurbehoud in het algemeen, als die bevoegdheden in alle andere materies en zelfs in deze materies door overechelonnering zo versnipperd zijn? Er zijn de gemeenten, er is de dubbele hoedanigheid van de hoofdstad, er is het gewest, er is een tot in de kleinst mogelijke fragmentatie doorgedreven versnippering. De overechelonnering, met als gevolg de versnippering van bevoegdheden binnen Brussel zorgt ervoor dat wij hier misschien wel een discussie over het geslacht der engelen aan het voeren zijn. Byzantium is daarover gevallen. Wie weet, zal Brussel daarover vallen als men nog eens een staatshervorming wil doorvoeren.

Ik wil mijn betoog stilaan besluiten met volgende bemerking: ik maak mij geen enkele illusie over het feit dat die 19 baronieën het niet in de minste mate mogelijk zullen maken om van Brussel een goed bestuurd stad, gewest of hoe men het ook noemen wil, te maken. Er zal altijd wel een burgemeester van één of andere gemeente zijn die zijn zeg zal willen hebben over de ruilverkaveling van landeigendommen en dergelijke, ongeacht het feit of die bevoegdheid is toebedeeld aan het Hoofdstedelijk Gewest of niet. Dat zal telkens de nodige politieke inzet hebben. Ik mag in sommige gevallen misschien wel gewagen van kuiperijen, omdat ik het heb over echte krokodillen en misschien wel dinosauriërs, die in die 19 gemeenten de plak zwaaien. Ik maak er mij geen enkele illusie over dat uiteindelijk alles wel zal worden geregeld, zoals de ruilverkaveling van landeigendommen, de waterwegen en de ontwatering ervan. Ik maak er mij geen illusies over dat uiteindelijk alles wel zal terugvloeien naar die 19 gemeenten. Bijgevolg is Lambermont op dit vlak ook een maatregel um sonst.

De **voorzitter**: Mijnheer Schoofs, bedankt voor het respecteren van de spreektijd. Het woord is nu aan de heer Bultinck. Ik wil er uw aandacht op vestigen dat er, naast de vele subamendementen, ook nog het amendement nummer 90 is van de heer Annemans. Artikel 2 ook. Dat is vervangen door het landbouwbeleid en de zeevisserij. Wilt u nu de laatste subamendementen verdedigen? U zult waarschijnlijk gaan tot 946.

01.112 Koen Bultinck (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, als u mij toestaat, ga ik toch even naar ons meer principiële amendement teruggrijpen, met name het amendement nr. 90. Het is van belang en het is nuttig om het meest principiële amendement nog even naar voren te brengen, alvorens terug te grijpen naar een aantal subamendementen, die sommige collega's, die technisch-inhoudelijk niet zo onderlegd zijn of die door een gebrek aan slaap of interesse, niet kunnen volgen.

Met dit amendement 90 wijzigen wij principieel zeer duidelijk het voorliggende artikel 2 uit het wetsontwerp door een klaar en duidelijke omschrijving: "Artikel 6, paragraaf 1, ten vijfde: het landbouwbeleid en de zeevisserij." Wij gaan met andere woorden in op het voorstel van resolutie van het Vlaams Parlement dat destijds zeer duidelijk een pleidooi hield voor coherente bevoegdheidspakketten bij de volgende staatshervorming.

Mijnheer de voorzitter, u zult het mij niet kwalijk nemen dat ik politiek zeer zwaar ontgoocheld ben omdat men geen poging doet om het landbouwbeleid op een ernstige manier naar de gewesten over te hevelen. Er zijn bij de overheveling van de landbouw zo veel uitzonderingen voorzien dat men zou kunnen stellen dat landbouw overgeheveld wordt behalve landbouw.

In de zeevisserij zou ik graag toch ook een bijkomend element in de discussie brengen. De problematiek van de zeevisserij ligt me na aan het hart. Ik zou de minister bijna willen vragen om enige interesse te tonen, aangezien hijzelf, net als ik, uit die kustprovincie afkomstig is. Op dit moment worden de mensen die actief zijn in de zeevisserij, geconfronteerd met de pogingen van de staatssecretaris voor Energiebeleid, de heer Deleuze, om een aantal windmolenparken vlak voor onze Vlaamse kust te plaatsen.

Ik hoor collega Leterme terecht zeggen dat deze regering een windmolen is. Hij heeft overschot van gelijk. Het voordeel is dan misschien dat de wind die deze regering produceert, af en toe toch een beetje verschuift en dat er dus een beetje evolutie is in de soort wind. Mijnheer Leterme, het is toch wel van belang akte te nemen van het feit dat deze regering niet tegenspreekt dat zij een windmolen is en dat zij ook niet tegenspreekt dat zij totnogtoe niets anders heeft gedaan dan wind, lucht in het beste geval, te produceren.

Deze regering ontkent niet dat zij nog niets concreets heeft gedaan.

Mijnheer de minister, ik neem akte van het feit dat u ons toch nog wat amusement gunt. Men zou daar in deze politiek correcte tijden aan beginnen twifelen.

Ik zal toch nog trachten om het verband tussen zeevisserij en windmolens voor een aantal collega's te verduidelijken. Het verband bestaat wel degelijk. Het is goed dat het eens wordt aangebracht in deze federale Kamer. De staatssecretaris voor Energiebeleid heeft het plan opgevat om een aantal windmolenparken voor de Vlaamse kust te plaatsen. Men schermt vanuit federale hoek dus voortdurend met de stelling dat de federatie bevoegd is omdat het gaat om windmolenparken, die op het Continentaal Plat zullen worden gezet.

De Vlaams Blok-fractie heeft een motie ingediend die een belangenconflict wil inroepen tussen het Vlaams Parlement en het federale niveau. Het is

goed geprobeerd van staatssecretaris Deleuze. Als mijn kennis van de aardrijkskunde mij niet in de steek laat, bestaat er niet zoiets als een Waalse kust. Het gaat dus om onze Vlaamse kust. De Vlaamse minister Landuyt heeft dat een tijdje trachten te camoufleren door zijn poging om terug de term Belgische kust in te voeren. Als socialist kan hij uiteraard niet beschuldigd worden van enige Vlaamsgezindheid. Men is dan uiteindelijk naar de omschrijving kust in zijn algemeenheid gegaan.

Mijnheer de voorzitter, mijn punt is dat er toch wel een probleem is met een mogelijke concurrentie tussen, enerzijds, een aantal federale bevoegdheden, zoals de windmolenparken, en, anderzijds, Vlaamse bevoegdheden. Men kan niet ontkennen dat toerisme voor onze kust, voor onze Vlaamse kust, zeer belangrijk is. Bij mijn weten is toerisme uitsluitend een gewestbevoegdheid. Natuurbehoud, milieuthema's zijn gedeeltelijk overgeheveld naar het gewestniveau.

Er is inzake de windmolenparken toch minimaal concurrentie tussen de federatie en het gewestniveau. Wij zitten daar onder andere op de lijn van de mensen van de rederscentrale, die met visserij dagdagelijks begaan zijn. Vanuit onze fractie hebben wij in deze Kamer al meermaals een pleidooi gehouden om een compensatieregeling uit te werken voor mensen uit de visserij die schade oplopen ten gevolge van die windmolenparken. Ik heb gemerkt dat de minister van Landbouw en Middenstand, de heer Gabriëls, in antwoord op mijn schriftelijke vraag, zonder enige schroom onze stelling kan volgen.

Hiermee zou ik mijn poging om landbouwbeleid, zeevisserij en windmolenparken in één pakket samen te nemen, willen besluiten.

De **voorzitter**: Het amendement met nummer 90 van de heer Annemans is verdedigd. Mijnheer Van den Eynde, het woord is aan u.

01.113 Francis Van den Eynde (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, niet om absoluut tot kwart over twaalf te spreken, niet om dit debat nog enkele minuten langer te rekken, want dit zou zinloos zijn – hoewel wij koppig kunnen zijn, erkennen zelfs wij dit –, maar enkel omdat dit naar mijn mening nog moest gezegd worden, neem ik het woord.

Sinds deze vroege morgen heeft het Vlaams Blok bij de behandeling van de twee artikels, die nu achter de rug is, voortdurend de Brusselse situatie vanuit verschillende hoeken belicht en heeft het de

schrijnende toestand van de Nederlandstaligen in de hoofdstad in het daglicht gesteld. Ik wil hier nog een laatste argument aan toevoegen. Ik richt die in eerste instantie tot de aanwezige Vlaamse collega's.

De ene staatshervorming na de andere heeft niet alleen gezorgd voor het losser maken van Brussel en de creatie van een derde gewest, maar telkens, mijnheer Coveliers, werd dit gecompenseerd door nieuwe structuren die zouden waarborgen dat de toestand van de Vlamingen in Brussel zou verbeteren. Ik zou het resultaat hiervan met één voorbeeld willen schetsen. Het is de situatie in de Brusselse ziekenhuizen, waar, ondanks de taalwetten, ondanks de Brusselse regering met haar gewaarborgde Vlaamse ministers, ondanks de gewaarborgde aanwezigheid van een aantal Vlaamse parlementsleden, een patiënt in 95 procent van de gevallen niet meer in zijn eigen taal kan worden behandeld. Dat is toch een van de schrijnendste toestanden die men zich kan inbeelden. Dan hebben al die nieuwe toestanden en die Vlaamse ministers, die met zo veel enthousiasme het Lambermont-akkoord steunen en beweren dat het formidabel uitvalt voor hun kiezers, nog niets kunnen aan doen, behalve af en toe eens protesteren en dan denken ze dat het gebeurd is. Ik denk daarbij vooral aan Bertje Anciaux.

Collega's, het Lambermont-akkoord zal deze toestand alleen maar verergeren.

De **voorzitter**: Ik zal even schetsen waar we zijn aanbeland. Wij hebben afgehandeld: het amendement nr. 2 van de heer Vanherstraeten; het amendement nr. 91 van de heer Annemans; de amendementen nrs. 3, 4, 5 van de heer Vanherstraeten en de amendementen nrs. 89 en 90 en de subamendementen 545 tot 946 van de heer Annemans.

De stemming over de amendementen en artikel 2 wordt aangehouden.

Le vote sur les amendements et l'article 2 est réservé.

Artikel 2 is afgehandeld.

Nous en avons terminé avec l'article 2.

Ordre des travaux

Regeling van de werkzaamheden

Je vous propose de reprendre nos travaux à 14.30 heures au lieu de 14.15 heures afin de permettre à la commission de la Révision de la Constitution

de travailler.

La séance plénière commencera par les questions orales qui ne sont pas nombreuses. Ensuite, nous poursuivrons la discussion des articles du projet de loi spéciale n° 1280 à partir de l'article 3.

La commission de la Révision de la Constitution que je présiderai pendant un certain temps se réunit à 12.30 heures. Ensuite, j'accueillerai Mme Fontaine, présidente du Parlement européen.

De vergadering is gesloten.
La séance est levée.

*La séance est levée à 12.15 heures. Prochaine séance jeudi 28 juin 2001 à 14.30 heures.
De vergadering wordt gesloten om 12.15 uur.
Volgende vergadering donderdag 28 juni 2001 om 14.30 uur.*